

د پوهنې وزارت

د تعلیمي نصاب، د ښوونکو د روزنې او د ساینس د مرکز معیشت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف عمومي ریاست

اسلامي ښوونه او روزنه اتم ټولګی

۱۳۹۰ اسلامي ښوونه او روزنه اتم ټولګی

درسي کتابونه پوهنې په وزارت پورې اړه لري،
په بازار کې یواځې خپلې او خرڅونې په کلکه منع ده
له سر غورځونکو سره قانوني چلند کېږي.

د تعلیمي نصاب د پراختیا، د ښوونکو د
روزنې او د ساینس د مرکز معینیت
د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو
د تالیف عمومي ریاست

اسلامي ښوونه او روزنه

اتم ټولگی

ليکوالان:

نعمت الله محمودي.
حبيب الله فوزي.
مولوي عبد الصبور عربي.
فضل الله نيازی
رقيب الله ابراهيمي.

علمي او مسلکي اديتوران:

- دکتور محمد يوسف نيازی
- نور الله صافي
- محمد آصف کوچی
- فيض محمد عثمانی
- قيام الدين كشاف

د ديني ، سياسي او فرهنگي کمیټه:

دکتور محمد يوسف نيازي
حبيب الله راحل د پوهنې وزارت سلاکار.

د څارنې کمیټه:

- دکتور اسدالله محقق، د تعلیمي نصاب د پراختیا، د بنوونکو د روزنې او د ساینس مرکز معین.
- دکتور شېر علي ظریفی د تعلیمي نصاب د پراختیا د پروژې مسؤل.
- د سرمؤلف مرستیال عبدالظاهر گلستاني د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تالیف لوی رئیس.

کمپوز:

رقيب الله ابراهيمي
چيزاين:
عنایت الله غفاری

٢٠

ملي سرو د

دا عزت د هر افغان دی	دا وطن افغانستان دی
هر بچی یې قهرمان دی	کور د سولې کور د توري
د بلوڅو د ازبکو	دا وطن د ټولو کور دی
د نرکمڼو د تاجکو	د پښتون او هزاره وو
پامیریان، نورستانیان	ورسره عرب، گوجر دي
هم ايماق، هم پشه یان	براهوي دي، قزلباش دي
لکه لمر پر شنه اسمان	دا هیواد به تل خلیږي
لکه زړه وي جاویدان	په سینه کې د اسیا به
وایو الله اکبر وایو الله اکبر	نوم د حق مو دی رهبر

بسم الله الرحمن الرحيم

د پوهنې د وزير پينام گرانو ښوونکو او زده کوونکو،

ښوونه او روزنه د هر هېواد د پراختيا او پرمختگ بنسټ جوړوي. تعليمي نصاب د ښوونې او روزنې مهم توک دی چې د معاصر علمي پرمختگ او ټولنې د اړتياوو له مخې رامنځته کېږي. څرگنده ده چې علمي پرمختگ او ټولنيزې اړتياوې تل د بدلون په حال کې وي. له دې امله لازمه ده چې تعليمي نصاب هم علمي او رضنده انکشاف ومومي، البته نه بنياني چې تعليمي نصاب د سياسي بدلونونو او د اشخاصو د نظريو او هيلو تابع شي.

دا کتاب چې نن ستاسو په لاس کې دی، پر همدې ارزښتونو چمتو او ترتيب شوی دی. علمي گټورې موضوعگانې، پکې زياتې شوې دي. د زده کړې په بهير کې د زده کوونکو فعال ساتل د تدريسي پلان برخه گرځېدلي ده.

هيله من یم دا کتاب له لارښوونو او تعليمي پلان سره سم د فعالې زده کړې د ميتودونو د کارولو له لارې تدریس شي او د زده کوونکو ميندې او پلرونه هم د خپلو لویو او زامنو په پاکيفيته ښوونه او روزنه کې پرله پسې ګډه مرسته وکړي چې د پوهنې د نظام هيلې ترسره شي او زده کوونکو او هېواد ته ښې برياوې ور په برخه کړي.

پر دې ټکي پوره باور لرم چې زموږ گران ښوونکي د تعليمي نصاب په رضنده پلي کولو کې خپل مسؤليت په رښتیني توګه سرته رسوي.

د پوهنې وزارت تل زيار کاږي چې د پوهنې تعليمي نصاب د اسلام د سپېڅلي دين له بنسټونو، د وطن دوستۍ د پاک حس په ساتلو او علمي معيارونو سره سم د ټولنې د څرګندو اړتياوو له مخې پراختيا ومومي. په دې ګډګر کې د هېواد له ټولو علمي شخصيتونو، د ښوونې او روزنې له پوهانو او د زده کوونکو له ميندو او پلرونو څخه هيله لرم چې د خپلو نظريو او رضنده وړاندیزونو له لارې زموږ له مؤلفانو سره د درسي کتابونو په لا ښه تاليف کې مرسته وکړي.

له ټولو هغو پوهانو څخه چې د دې کتاب په چمتو کولو او ترتيب کې ېې مرسته کړې، له ملي او نړيوالو درنو مؤسسو او نورو دوستو هېوادونو څخه چې د نوري تعليمي نصاب په چمتو کولو او تلوين او د درسي کتابونو په چاپ او وېش کې ېې مرسته کړې ده، مننه او درناوی کوم.

ومن الله التوفيق

فاروق وردګ

د افغانستان د اسلامي جمهوريت د پوهنې وزير

لړليک

۱	د ونو کښولو او کښت کولو ارزښت	لومړۍ لوست
۵	په پلورلو کې رښتيا وياړ	دويم لوست
۹	د گاږنډۍ حقوق	درېم لوست
۱۲	گاږنډۍ ته د تکليف رسولو گناه	څلورم لوست
۱۵	کښه لويه گناه ده	پنځم لوست
۱۸	د مور او پلار حقوق	شپږم لوست
۲۱	د مور حق	اووم لوست
۲۴	په اسلامي شريعت کې معاملات	اتم لوست
۲۶	د بيغي فقهي اصطلاحات	نهم لوست
۲۸	د بيغي د فقهي اصطلاحاتو ادامه	لسم لوست
۳۱	د بيغي د فقهي اصطلاحاتو ادامه	يوولسم لوست
۳۳	بيعه	دولسم لوست
۳۵	د بيغي شرطونه	ديارلسم لوست
۳۹	د بيغي دوولونه	خوارلسم لوست
۴۱	د بيغي د دوولونو دوام	پنځه لسم لوست
۴۳	خيار شرط (د خيار شرط تعريف او احکام ټي)	شپاړلسم لوست
۴۵	خيار رؤيت	اوولسم لوست
۴۷	خيار عيب	اتلسم لوست
۴۹	منعه شوي بيغي (راطله بيعه)	يوولسم لوست
۵۱	بېکاره بلنه	شللم لوست
۵۴	د حق دعوت له اورېدو څخه د مکې مکرمې د زيارينو منع کول	يوولسم لوست
۵۷	د مخالفينو لخوا د دعوت د خپرېدو مخنيوی	دوه وېشتم لوست
۵۹	ابو طالب ته د قرېشو د پاڼو لېږدول	دروېشتم لوست
۶۲	د حبشي په لور هجرت	څلروېشتم لوست
۶۵	د حبشي د مهار جريزو پر خلاف د قرېشو دسيسه	پنځه وېشتم لوست
۶۹	د حمزه (رض) د اسلام راولړل	شپروېشتم لوست

۷۱	د عمر رضي الله عنه مسلمانايل	او وېشتم لوست
۷۵	هر او خبر پريکون	اته وېشتم لوست
۷۹	د غم کال (عام الحزن)	نهه وېشتم لوست
۸۱	طائف ته د رسول الله ﷺ د سفر تفصيل	دېرشم لوست
۸۵	د عقي لومړۍ بيعت	يوه دېرشم لوست
۸۹	د عقي دويم بيعت	دوه دېرشم لوست
۹۳	ظلم تورتم او تباري دي	درې دېرشم لوست
۹۵	د نرم خوی فضيلت	څلور دېرشم لوست
۹۸	نغم او حوصله	پنځه دېرشم لوست
۱۰۱	بدخوبونه	شپږ دېرشم لوست
۱۰۵	د تير لوست د حديث شريف پاڼي برخه	اوه دېرشم لوست
۱۰۷	نېشه يي توکي	اته دېرشم لوست
۱۱۰	فاسده بيعه	نهه دېرشم لوست
۱۱۲	مکروهه بيعه	څلورېشتم لوست
۱۱۵	اقاله	يو څلورېشتم لوست
۱۱۷	د مراحي بيعه	دوه څلورېشتم لوست
۱۱۹	د تولي بيعه	درې څلورېشتم لوست
۱۲۱	ربا (سود)	څلور څلورېشتم لوست
۱۲۳	قرض	پنځه څلورېشتم لوست
۱۲۶	د صرف بيعه	شپږ څلورېشتم لوست
۱۲۸	د سلم بيعه	اوه څلورېشتم لوست
۱۳۱	رهن، اگروي	اته څلورېشتم لوست
۱۳۴	اجاره	نهه څلورېشتم لوست

لوهډی لوست

د ونو کینولو او کښت کولو ارزښت

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَغْرِسُ أَوْ يَنْزِعُ زَرْعًا قِيَاسَ كُلِّ مِنْهُ طَيْرٌ أَوْ إِنْسَانٌ أَوْ بَهِيمَةٌ إِلَّا
 كَانَ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ» متفق عليه

د راوي پيژندنه:

د دې حديث شريف د راوي نوم حضرت انس رضي الله عنه او د پلار نوم يې مالک انصاري دی د
 پيغمبر صلی الله علیه و آله په کور کې لوی شوی او پوره لس کاله يې د پيغمبر صلی الله علیه و آله خدمت کړی دی، د فقهاو
 او مجتهدينو اصحابو له جملې څخه گڼل کېږي پيغمبر صلی الله علیه و آله ورته د اوږده عمر، په مال کې
 د برکت او جنت ته د تللو دعا کړې ده، له همدې امله يې د نورو اصحابو په پرتله د نبي
 کریم صلی الله علیه و آله څخه زيات احاديث راويت کړي دي. نوموړي د هجرت په ۳۹ کال د بصري په ښار
 کې وفات شوی دی.

د کلمو معنا:

۱. وَغَرَ: يَغْرِسُ: ونې کينوي
۲. غَرَسًا: کينول
۳. يَنْزِعُ: کښت کړي
۴. طَيْرٌ: الورتونکي مرغله
۵. بَهِيمَةٌ: څاروی

د حدیث شریف معنا:

له حضرت انس رضی الله عنه څخه روایت دی چې پیغمبر ﷺ وفرمایل: څوک چې ونې کینوي او یا کښت وکړي او بیا له دغې ونې او کښت څخه مرغه یا انسان او یا څاروی وخوري په رښتیا چې دغه ټول ورته صدقه گرځي او ثواب یې ورکول کېږي.

د حدیث شریف حکمت:

د زیات شمیر ژوو ژوند کرهڼې او زراعت پورې تړلی دی، او بې له شبکه هر ډول کرهڼه او زراعت د انسان په پالنښت او د هغه د ژوند د چاپیریال په ښکلا کې اغیزه لري. هوا صافوي، د سیلابونو او زلزلو په وړاندې ځمکه له خرابوالي څخه ساتي. زمور د ژوند فضا پاکه او زرغونوي، ضرر رسونکي گازونه لکه کاربن ډای اکساید جذبوي او اکسیجن تولیدوي.

هر ډول میوې دانې چې زمور د لومړنیو اړتیاو څخه دي د کرکېلي له لارې په لاس راځي کرکېلي ته پاملرنې او له ځمکو څخه لازمو گټو پورته کولو په نړۍ کې یې شمیره تملدونو نه زیږولي دي.

او نن هم چې کومو هیوادونو کرهڼې او مالدارۍ ته شا کړې د لوړې له خطر او د ژوند د چاپیریال د ککړتیا او د سیلابونو او د ځمکو د ښوېدلو له گواښ سره مخامخ دي څرنگه چې کرڼه او د فضا شینوالي د تمدن له اړینو بیلگو څخه دي نولدي امله د پیغمبر ﷺ په تعلیماتو کې ځانگړی مقام لري.

فعالیت

زده کوونکي دي په ډليزه توگه د ونو کښنو لو د گټو په اړه بحث وکړي.

د حدیث شریف گټې:

۱. د چاپیریال ساتنه: د ژوند لپاره غوره چاپیریال هماغه دی چې خورا سمسور وي. ښکېلې اوبه او پاکه هوا ولري او د ټولو ساکینو د ژوند کولو لپاره چې یو د بل د ژوند د اړتیاوو پوره کونکي دي برابر وي، دغه ډول چاپیریال هغه وخت جوړېدلی شي چې په ونو او کښتونو سمسور وي او سمسورتیا ته یې ځانگړې پاملرنه وشي.

۲. د ونو کښېنولو ارزښت: نیالگيو کښېنولو او کرنې ته پاملرنه د موجوده معاصرې زمانې غوښتنه نه ده بلکې اسلام لاله پخوا په فکري او عملي لحاظ دغه مهم او اړین کار ته ځانگړې پاملرنه کړې او د اسلام له پیل څخه یې ورباندې ټینگار کړی دی.

۳. د کرنې اهمیت: کرنه د ژوند د تامین او د لوړې او بې کارۍ سره د مبارزې تر ټولو مهمه لار او د تمدن غوره بېلگه ده ځکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم مسلمانانو ته ځانگړې دستورونه ورکړي تر څو د ونو او کښتونو د له منځه وړلو څخه ځان وژغوري او د ساتلو هڅه یې وکړي.

۴. نورو ته د خیر رسول: مسلمانان باید داسې کارونه وکړي چې خیر یې یوازې بندگلو ته نه بلکه ټولو ساکینو ته ورسېږي او لدې لارې د ثواب مستحق وگرځي.

۵. د غذايي توکو برابرول ثواب لري: خرنګه چې یو انسان ته د غذا برابرول ثواب لري همدا رنگه د یو الوتونکي او یا ژوي له پاره یې برابرول هم ثواب لري.

۶. د ونو کښېنول تل پاتې صدقه ده: د ونو کښېنول او کرنه داسې یوه صدقه ده چې تر څو ونه او یا کښت موجود وي، کروونکي لپاره به یې ثواب وي.

زده کړونکي دې دوه ډلې شي او د چاپیریال د ساتنې په باره کې دې سره بحث وکړي.

۱. د حدیث شریف راوي معرفي کړی.
۲. د حدیث شریف لنډه معنایان کړی.
۳. د حدیث شریف گټې ذکر کړی.

۱. دغه حدیث له معنا سره حفظ کړی.
۲. د چاپیریال خبر اوبلر د ضررونو په باره کې یوه لنډه مقاله ولیکي.

دويم لوست

په پلورلو کې رښتيا ويل

عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِطَعَامٍ وَقَدْ حَسَنَهُ صَاحِبُهُ فَأَدَّخَلَ يَدَهُ فِيهِ فَأَإِذَا طَعَامٌ رَدِيءٌ فَقَالَ (بِعْ هَذَا عَلَى حِدَّةٍ وَهَذَا عَلَى حِدَّةٍ فَمَنْ غَشَيْنَا فَلَيْسَ مِنَّا). متفق عليه.

د راوي پېژندنه

د دې حديث شريف راوي عبد الله رضي الله عنه د حضرت عمر بن خطاب رضي الله عنه زوی د قريشو له قبيلې څخه دی. په کوچنيوالي کې يې ايمان راوړ او له خپل پلار سره يې مدينې منورې ته هجرت وکړ د فقهاو او علماء اصحابو له جملې څخه دی.

د کلماتو معنا:

۱. حَسَنٌ: ښائسته کړی بې و
۲. رَدِيءٌ: خراب
۳. بِعْ: وپلور
۴. غَشَيْنَا: څوک چې له مونږ سره دوکه وکړي
۵. فَلَيْسَ مِنَّا: له مونږ څخه نه دی.

د حديث شريف معنا:

د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی چې يوه ورځ پيغمبر ﷺ د علي د پلورونکي تر څنگ تيرېده پلورونکي (ښې) او وچې دانې د درمند له پاسه او د خلکو مخې ته اچولې وې ولې لمدې او خرابې دانې يې ترې لاندې کړې وې) پيغمبر ﷺ خپل لاس مبارک ورلاندې کړ وېي ليدل چې لمدې او خرابې دانې يې لاندې پټې کړې دي نو ورته يې وفرمايل:

ښه غله بيله او خرابه بيله وپلوره او يوه شه چې څوک مونږ ته دوکه راکوي له مونږ (مسلمانانو) څخه نه دی.

د حديث شريف حکمت:

د نورو د مال د لاس ته راوړلو په مقصد دوکه کول او خلک غولول له هغو ناوړو خويونو څخه دي چې د خلکو ترمنځ د ښمنۍ، تخم شننې د اړيکو د خرابوالي او جگړو لامل گرځي او د بې باورۍ، فضا را منځ ته کوي.

د وگړو مال، وخت او ابرو ته خورا زيان اړوي اقتصادي چارې کمزورې کوي د راکړې ورکړې اخلاق او د سوداگرۍ کار او بار خرابوي.

او که چيرې له صداقت څخه کار واخستل شي او سوداگران ښه سامان راوارد کړي او د خپل مال د عيب په ښکاره کولو يې په مناسب قيمت وپلوري نو الله تعالي به يې د خپلو بندگانو په زړونو کې گران او په ځان او مال کې برکت واچوي، خلک به د دوکې، فريب او زيان منی له تښتېدو خلاص شي او په يو بل به د باور او اعتماد په فضا کې ژوند وکړي.

فعاليت

په معاملاتو او سوداگرۍ کې دوکه او فريب څنگه منځ ته راځي؟

د حدیث شریف گټې:

۱. **د بازار کټوال:** لازمه ده چې د سوداګرۍ او تجارتي کړنو څارنه وشي، پکار ده چې چارواکي د بازار څارنه وکړي او د اخلاقو له پلوه کمزوري او فرصت غوښتونکي کسان پرې نږدې چې د چل، دوکې او فریب له لارو خلکو ته زیان ورسوي.

۲. **د معاملو سپېڅلتیا:** هر مسلمان سوداګر مکلف دی چې ښه او بد جنس جلا وپلوري او د خپل جنس اوصاف په څرګند ډول بیان کړي.

۳. **فریب او دوکه بد ګڼل:** اسلام چې د عدالت، انصاف، رښتینولۍ او امانتدارۍ د دین دی له فریبکار او هغه انسان څخه چې ټولنیزې اړیکې خرابوي او د ښمښو لامل ګرځي دومره کرکه لري چې هغه د کاملو مسلمانانو له جملې څخه نه بولي او دا اعلاني چې خلک دي د ده دغه ناوړه عمل اسلام ته نه منسوبوي.

۴. پر شفافیت او رښتینولۍ ولاړ اقتصاد:

د ټولنې اقتصاد هغه وخت ښه پرمختګ کولای شي چې د مالونو تبادله او ګټه د دواړو خواوو پر مصلحتونو ولاړه وي او معامله په پاک ډول د انصاف څخه په ډکه فضاء د دواړو خواوو په کامل رضایت او خوښۍ سرته ورسېږي. دا ښکاره خبره ده چې په دوکه او چل ول باور او صداقت له منځه ځي او کوم لوری چې دوکه یې خوړلې وي هېڅکله خوښ او راضي نه وي.

له دې امله لازم دي چې د ټولنې ټول وګړي د دوکې او فریب څخه ځانونه وساتي او نور هم د دوکې او فریب له ضررونو څخه خبر کړي.

ارزوننه

۱. د عبدالله ابن عمر رضي الله عنه ژوند په لنډه ډول بيان كړئ.
۲. دوكه په ټولنه كې كومې ناوره پالې رامنځته كوي؟ واضح يې كړئ.
۳. د حديث شريف له گټو څخه درې گڼې وليكئ.
۴. لاندې كلنې معنا كړئ.
 - أ. حَسَنَةٌ
 - ب. فَادَخَلَ يَدَهُ
 - ج. فَمِنْ غَشَا

کورنۍ دنده

۱. دغه عبارت حفظ کړئ (فَمِنْ غَشَا فَأَيَّسَ مِنَّا)
۲. د لاندې عنوانونو څخه یو عنوان خوره او د هغه په هکله یوه مقاله ولیکئ چې له پښتو کرښو څخه کمه نه وي:
 - آ- په معاملو کې د فریڅکاری ضررونه.
 - ب- په ټولنیز ژوند کې د دوکې ضررونه.
 - ج- په ازمونه کې دوکه (نقل) کول.

د گاوندې حقوق

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا رَأَى جَبْرِيلَ يُوَصِّينِي بِالْحَجَّارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِيهِ). متفق عليه

د راوي پيژندنه:
په وړاندېني لوست کې پيژندل شوی دی.

د کلماتو معنا:

۱. مَا رَأَى: تل.
۲. الْحَجَّار: گاوندی
۳. ظَنَنْتُ: گومان مې وکړ.

د حديث شريف معنا:

له حضرت عبدالله ابن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی چې پيغمبر ﷺ وفرمايل: تل به جبرئيل عليه السلام (د الله تعالی له لوري) ماته د گاوندې په هکله توصيه کوله ترډې چې ما فکر وکړ چې په ميراث کې به ورته برخه ورکړي (يعني د يو چا له مړينې وروسته به يې گاوندی هم د نورو وارثانو په څير د مړي له مال څخه برخه اخلي).

د حدیث شریف حکمت:

انسان په خپل ژوند کې د مور، پلار، اولادونو او دوستانو څخه سربېره د ګاونډيو سره هم ځانګړې اړیکې لري د دغو اړیکو ښه والی او بد والی په اخلاقو باندې زیاته اغیزه لري. تر ټولو لومړۍ هغه څوک چې په ضم او ښادۍ کې زموږ پر شاوخوا را ټولېږي هغه ګاونډیان دي. که د چا اړیکې د خپلو ګاونډیانو سره نیکې وي له ډیرو خواو څخه به په امن او ډاډ کې وي او د هغوی له تجربو او فضا یلو څخه به ګټه اخلي. او د ګاونډیانو سره د اړیکو د خړېدو په صورت کې به انسان له هر لوري د خطر احساس کوي او یو د بل له لیدلو څخه به ګرکه کوي او ډیر ژر به یې ځاني، مالي او رواني ډاډ له منځه ولاړ شي. له ګاونډيو سره د اړیکو ښه والی په خپلو کې د حقوقو د رعایت کولو پورې تړاو لري بڼه پیغمبر ﷺ په دې او نورو ډیرو احادیثو کې د ګاونډي مقام او منزلت په خورا ټاکنیدي اسلوب سره بیان کړی دی.

څرنگه کولی شو د خپلو ګاونډیانو حقوق پر ځای کړو؟ د دې سوال ځواب په ډله ییز ډول ورکړئ.

د حدیث شریف ګټې:

۱. **د وارث پر ځای د ګاونډي دریدل:** ګاونډی هغه چاته رابږي چې ستاسې په شاوخوا کې اوسېږي، اسلام د ګاونډي حقوقو ته دومره پاملرنه کړې ده چې ګاونډی سره د دې چې میراث نشي ورکوي خو د ټولنیزو حقونو له پلوه له هغه چا سره چې میراث وړې برابر دی.
۲. **د ګاونډي پر حقوقو زیات ټینګار:** د اسلام ګران پیغمبر ﷺ جبرئیل عليه السلام د الله تعالی په امر ما ته تل د ګاونډي په حق کې توصیه او لارښوونه کوله.
۳. **له جبرئیل علیه السلام سره د پیغمبر ﷺ اړیکې:** جبرئیل عليه السلام د ملائکو له جملې څخه هغه ملائکه ده چې پیغمبر ﷺ ته به یې وحې راوړله، او د دیني کارونو په زده کړه کې یې د پیغمبر ﷺ ملګرتیا کوله.

۴. **ګاونډي ته د هر ډول تکلیف له رسولو څخه ځان ساتل:** که چېرې انسان د ګاونډي سره مرسته نشي کولای نو لږ تر لږه ګاونډي ته له ضرر رسولو څخه باید وډه وکړي، په بل حدیث

شريف ڪي راڻي دي: (هغه ڪس ڪامل مسلمان نه ٿي ڇي د هغه ڳاڙهي د ده له ضرر ڇڻه په امن ڪي نه وي).

۱- لاندې ڪلمي معنا ڪري:

۱. مَا زَالَ
۲. يُوَصِّتِي
۳. طَنَبَتْ
۴. سَيُورِيه
۲. د حديث شريف اجمالي معنا وياست.
۳. د حديث شريف گچي وياست.

۱. د پورتنی لوست حديث شريف له معنا سره حفظ ڪري.
۲. د لاندې موضوعاتو څڻه په يوه مقاله وليکي ڇي له شپږو ڪرڻو څڻه ڪمه نه وي.
- آ- د ڳاڙهي حقوق.
- ب- ڳاڙهي ته د ضرر رسولو ڏولو نه.
- ج- ڳاڙهي ته د ضرر نه رسولو څرنگوالي.

گاوندې ته د تکليف رسولو گناه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ قَالُوا: وَمَا ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْجَارُ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَرَأَتُهُ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا بَرَأَتُهُ؟ قَالَ: شَرُّهُ.) مسند احمد

د راوي پيژندنه:

نوم يې عبدالرحمن د صخر دوسي زوی او په ابوهريره رضي الله عنه باندې شهرت لري. د هجرت په اووم کال يې مدينې ته تشریف راوړ او د رسول الله ﷺ ملتيا يې خوره کړه پيغمبر ﷺ ورته د احاديثو د حفظ د عا وکړه، چي له برکته يې د نورو اصحابو په پرتله زيات شمير احاديث له رسول الله ﷺ څخه روايت کړي دي او د هجرت په ۷۵ کال وفات شو.

د کلماتو معنا:

- ۱- لَا يُؤْمِنُ: د پوره ايمان خاوند کيداي نشي.
- ۲- الْجَارُ: گاوندی.
- ۳- بَرَأَتُهُ: د هغه له ضرر څخه.

د حديث شريف معنا:

له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه ورايت دی چې پيغمبر ﷺ وفرمايل: په الله تعالى قسم چې مؤمن نه دی په الله تعالى قسم چې مؤمن نه دی په الله تعالى قسم چې مؤمن نه دی.

ورته وويل شول، څوک؟ يا رسول الله. پيغمبر ﷺ وويل: هغه څوک چې گاونډی يې له شر څخه په امان کې نه وي.

د حديث شريف حکمت:

ټولنه د وگړو، کورنيو، کليو او ښارونو څخه جوړېږي، که چېرې د کورنيو او کليو وگړي ټولنيز آداب مراعات کړي او کوشنېن وکړي چې هېچا ته يې کوم ضرر ونه رسېږي په ځانگړي ډول هغه چا چې ورسره گاونډيتوب لري که هغه د کور او کلي گاونډی وي او که د دفتر يا د کار د ځای څخه چې دغه ټول گاونډيان شمېرل کېږي په دې صورت کې هېڅکله په ټولنه کې کومه ستونزه نه پيدا کېږي او که چېرې پيدا هم شي ډېر زړ حل کېږي، په همدې بناء د اسلام مقدس دين د گاونډي احترام لازم گرځولی دی او هغه ته يې له ضرر رسولو څخه منع کړې ده.

د حديث شريف گټې:

۱. گاونډي ته ضرر رسول خورا لويه گناه او حرام کار دی، ځکه چې پيغمبر ﷺ پدې هکله سخت وعيد فرمايلي دی او د زيات ټينگار په خاطر يې د الله تعالى په پاک نوم درې ځلې قسم ياد کړ او ويې فرمايل: ((وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ لَا يُؤْمِنُ...)) چې دا گاونډي ته د ضرر رسولو د گناه په ډېر والي ښکاره دلالت کوي. سوره لېي چې د ((لَا يُؤْمِنُ)) عبارت ښيي د مسلمان څخه د ايمان نفي کوي، خو د دې لپاره چې خلک څوک د گناه په کولو کافر و نه گڼي علماء د دې عبارت معنا داسې کوي: (د کامل ايمان خاوند نه دی). بيا هم د حديث شريف د نص څخه څرگنده معلومېږي چې گاونډي ته ضرر رسول خورا لويه گناه ده.

۲. نورو ته د دې گناه والي بيانول: ځينې خلک چې د دې گناه له لوی والي څخه خبر نه وي، گاونډيانو ته په ضرر رسولو کې کومه ځانگړې پاملرنه نه کوي، په همدې بناء لازم دي چې د دې گناه لوی والی او خطر خلکو ته په ډاگه او بيان کړل شي، او که چېرې خلک د دې گناه له لوی والي څخه خبر شي نو ارو مړو به ورڅخه ډډه وکړي.

په ټولگي کې په گروبي شکل ګاونډي ته د ضرر او تکلیف رسولو ځينې مثالونه ووياست.

- ۱- د حديث شريف راوي څوک دی؟ په لنډ ډول يې څرګند کړئ.
- ۲- د ګاونډيو ځينې حقوق بيان کړئ.
- ۳- لاندې کلمې معنا کړئ.
- أ- لَا يُؤْمَرُ:
- ب- النِّجَارُ:
- ج- بَوَائِقُهُ:

کوم شيان د ګاونډي د ضرر او تکلیف لامل گرځي پدې اړه پنځه کرښې مقاله وليکئ.

پنځم لوست

کینه لویه گناه ده

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (يَا كُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ
الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ). رواه أبو داود.

د راوي پيژندنه:

دغه رواي په وړاندې لوست کې پېژندل شوی دی.

د کلماتو معنا:

- ۱- الْحَسَدُ: له نورو څخه د نعمت د زوال هيله.
- ۲- يَا كُمْ: ځان وساتي.
- ۳- يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ: ښېگڼې خوري (له منځه يې وړي).
- ۴- الْحَطَبُ: لرگي.

د حديث شريف معنا:

له ابو هريره رضي الله عنه روايت دی چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: د کينې له بيمارۍ څخه ځان وساتئ ځکه چې کينه کول د سړي نیک عمل خوی (داسې له منځه وړي) لکه اور چې لرگي سوزوي او له منځه بې وړي.

د حديث شريف حکمت:

د اسلام سپېڅلي دين مسلمانانو ته په مينې، وړور گلوۍ، مرستې او يوروالي امر کړی دی. او له هر هغه څه چې د اړيکو د زيانمنېدو او ورته د ضرر رسولو لامل گرځي منع کړي دي. دا چې کينه او حسد د بدگومالي، کرکې، ازار او تکليف رسولو اصلي عامل دی پيغمبر ﷺ په کلکه ورڅخه منع فرمايلي ده.

حسد څه ته وايي:

حسد دا دی چې يو څوک د نورو د نعمتونو د زوال هيله کوي او پر نورو بې د خدای احسان نه لورېږي.

غېطه څه ته وايي:

غېطه دي ته وايي چې يو څوک د نورو د نعمت په څير ځانته هم د هماغسې نعمت هيله کوي او د نورو د نعمت زوال نه خواړي چې دا يو نیک او جانر کار دی.

د حسد ضرورته:

آ- حسد مينه، وړور گلوۍ او ښېگڼې چې ايماني غوښتنې دي له منځه وړي او پر نورو د ظلم او تېري لامل گرځي.

ب- حسد د حسد کونکي د زړه ناوړتيا څرگندوي ځکه چې دی هغه څه چې ځان ته بې خوښوي نورو ته بې نه خوښوي.

ج- حسد انسان نا اراموي، ځکه چې حسد کونکی هميشه په دې اډينښنه کې وي چې هغه فلاقي ته ولې دومره نعمتونه ورکړل شوي دي او ماته نه دی راکړل شوي، هغه تل د نورو د هوساينې او د ځان د محروميتا سوچونه کوي.

فعالیت

د حسد او کینې خټینې نور ضررونه په ګوته کړئ.

د حدیث شریف ګټې:

- ۱- د حسد حرام والی: پیغمبر ﷺ په خورا سخت اسلوب له کینې کولو څخه منع کړې ده.
- ۲- حسد نیکي له منځه وړي: حسد برسيره پر دې چې لویه ګناه ده د حسد کونکي نورې نیکې هم له منځه وړي.

ارزونه

لاندې کلمې معنا کړئ:

- ۱- أ. إِيَّاكُمْ: بِأَكْلِ الْحَسَنَاتِ:
ب. الْحَطَبِ:
- ج. حسد تعریف او له غیبي سره یې توپیر واضح کړئ.
- ۲- د حسد ضررونه بیان کړئ.
- ۳-

کورنۍ دنده

- ۱- د لوست حدیث شریف له معنا سره حفظ کړئ.
- ۲- د حسد ضررونه ولیکئ.

د مور او پلار حقوق

عن عبد الله بن عمرو ، قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «رضا الله في رضا الوالدین ، و سخط الله في سخط الوالدین» رواه البيهقي في شعب الأعيان

د راوي پيژندنه:

دغه لوی او جلیل القدر صحابي عبد الله بن عمرو بن العاص رضی الله تعالی عنه دی، نسب یې له نبي کریم صلی الله علیه وسلم سر په کعب بن لؤي کې يو ځای کېږي. دغه صحابي عالم، د قرآن کریم قاري او د احادیثو د حفاظو له جملي څخه دی، زیات شمېر احادیث یې روایت کړي دي، او د هجرت په (۶۵) کال وفات شو.

د کلماتو معنا:

رضا الله: د الله تعالی خوښي.
سخط الله: د الله تعالی قهر او غوسه

د حديث شريف معنا:

د عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله تعالى عنه څخه روايت دی چې نبي کريم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: د الله تعالى خوښي د مور او پلار په خوښۍ او د هغه قهر او غوسه د مور او پلار په قهر او غوسه کې نغښتي ده.

د حديث شريف حکمت:

الله تعالى د انسانانو حقيقي خالق دی، مور او پلار په عالم اسباب کې د خپل ماشوم د ودې لپاره زياتې ستونزې گالي، دوي شپه او ورځ د خپل ماشوم لپاره د خوړو، جامو او د ژوند لپاره د مناسب ځای او سالمې تربيتي د چاپېريال د برابرولو په هڅه کې وي، لدې امله د الله تعالى په وړاندې د مور او پلار مقام او منزلت ډېر لوړ دی، او په ډېرو ځايونو کې يې خپل حق د مور او پلار له حقوقو سره يو ځای ذکر کړی دی، همدا راز رسول الله ﷺ پدې حديث شريف کې هم د الله تعالى له حقوقو څخه چې يو يې د هغه خوښي تر لاسه کول دي د مور او پلار د حقونو سره يو ځای ذکر کړی دی، ان تر دې چې د مور او پلار د حق پر ځای کول يې د الله تعالى د حق پر ځای کول گڼلي دي.

د مور او پلار سره نېکي کول:

له مور او پلار سره نېکي بايد د دوي په ژوند او هم د دوي له مرگ څخه وروسته دوام ومومي، کله چې دوی ژوندي وي او لادونه مکلف دي چې له دوی سره په نېکۍ، مهرباني، نرمه ژبه او ښو اخلاقو چلند وکړي، له هغو خبرو څخه چې دوی پرې خفه کېږي ډډه وکړي، د دوی په وړاندې لوروالی ونه کړي، په نېکو کارونو کې د دوي اطاعت وکړي، د دوی غوښتنې پر منلې عبادتونو مخکې کړي، او هر وخت د دوی په خدمت کې واوسي، د دوی د اړتياو په پوره کولو کې له هر ډول کوښښ څخه دریغ ونه کړئ، دوی دواړه پر ښځه او اولادونو وړاندې وگڼئ، له دوی څخه د هغه څه غوښتنه ونه کړئ چې دوی نېي توان نه لري، دوی ته فرياد ونه کړئ، په نامه سره يې ياد نه کړئ، د دوی له مرگ څخه وروسته په ډېر اخلاص د رحمت او مغفرت دعا ورته وکړئ، که دوی له چا سره وعده کړي وي هغه بايد سرته ورسوي او د دوستانو او خپلوانو عزت يې وکړي.

د حديث شريف گټې:

۱- د مور او پلار د خوښۍ د تر لاسه کولو فرضيت: څرنگه چې د الله تعالى خوښي د مور او پلار په خوښۍ پورې تړلې ده او د الله تعالى خوښي تر لاسه کول په هر انسان فرض دي نو د مور او پلار خوښي تر لاسه کول هم فرض دي. له همدې امله يوه ورځ يو تن صحابي غوښتل چې په جهاد کې گهرون وکړي، نبي کريم صلی الله عليه وسلم هغه ته وفرمايل: (آيا مور او پلار دي ژوندي دي؟

صحابي وويل: هو. نبي كريم ﷺ ورته وفرمايل: (ولا شه د هغوي خدمت وکړه، جنت د مور د قدمونو لاندې دی).

۲- د مور او پلار د غوسه کولو حرام والی: څرنگه چې د الله تعالی غوسه کول حرام دي او د الله تعالی غوسه د مور او پلار په غوسه کې ده، نو د مور او پلار غوسه کول هم حرام دي.
۳- نیکمرغي او بریالیتوب: د مور او پلار خوښې د نیکمرغي او بریالیتوب، او د دې پر خلاف د دوی قهر او غوسه د انسان د بد بختۍ او ناکامۍ لامل ګرځي.

فعالیت

هغه کارونه چې د مور او پلار د خوښۍ او هغه کارونه چې د دوی د غوسې لامل ګرځي په فردې او یا ډله ییز ډول بیان کړئ.

ارزونه

- ۱- لاندې کلمې معنا کړئ:
أ. أَلْوَالِدَيْنِ:
ب. رَضَا:
ج. سَخَطَ:
د اسلام د مور او پلار په حقونو باندې ولې دومره ټینګار کړی دی؟
آیا له مور او پلار سره نیکي کول یوازې د دوی تر ژوند پورې تړلی ده؟
- ۲-
- ۳-

کورنۍ دنده

دغه عبارت « رَضَاَ اللَّهُ فِي رَضَاِ أَلْوَالِدَيْنِ، وَ سَخَطَ اللَّهُ فِي سَخَطِ أَلْوَالِدَيْنِ » له معنی سره حفظ کړئ.

مور څرنگه کولای شو د مور او پلار خوښي تر لاسه کړو؟ پدې اړه یوه مقاله ولیکئ چې له شپږو کړنډو څخه کمه نه وي.

اٲووم لٲسٲ

၆၂၅

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ صَحَابِي قَالَ أَمَّا قَالَتْ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أَمَّا قَالَتْ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أَمَّا قَالَتْ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ بَوَّكُ). متفق عليه

د راوي پيژندنه:

د راوي پېر نلنډه ميڅکي ذکر شوې ده.

د کلماتو معنا:

ترتیلو خلدکو چیر د استحقاق خاوند شوک دی.
زما د ملگرتیا او نېک چلند.

مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ
بِحَسَنِ صَحَابِيٍّ:

د حديث شريف معنا:

له ابو هريره رضی الله تعالى څخه روايت دی چې يو سړی نبي کریم صلی الله علیه وسلم ته راغی او عرض يې وکړ: پر ما باندې څوک د زيات خدمت او ښه چلند حقدار دی؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم ورته وفرمايل: ستا مور. بيا هغه سړي پوښتنه وکړه: بيا څوک؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم وفرمايل: ستا مور. بيا هغه پوښتنه وکړه: بيا څوک؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم وفرمايل: ستا مور. هغه سړي بيا پوښتنه وکړه: بيا څوک؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم وفريل: بيا ستا پلار.

د حديث شريف حکمت:

مور له هر پلوه لکه: رواني، عاطفي، جسمي د خپل ماشوم د خدمت لپاره ډېرې لويې قربانۍ ورکوي، له همدې امله مو به پورتنۍ حديث شريف کې ولوستل چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم درې ځلې ځواب ورکړ چې تر ټولو خلکو د زيات خدمت او ښه چلند حقداره مور ده.

تر ټولو لوی تکليفونه چې مور يې د خپل اولاد په وړاندې گالي عبارت دي له:

۱- د حمل تکليفونه: مور د حمل په وخت کې ډېر جسمي او رواني تکليفونه گالي، او د خپل بدن د هډوکو او ونې شپړه خپل ماشوم ته ورکوي.

۲- د ولادت تکليفونه: چې د ولادت تکليفونه خورا درانه او ټکان ورکوونکي وي.

۳- د تي د شيدو ورکولو د وخت تکليفونه: مور د خپلو غوښو او هډوکو زښتل شوي څيزونه خپل ماشوم ته د شيدو په بڼه ورکوي او پر خپل ماشوم باندې له ټولو خلکو ډېره مهربانه وي د هغه سره مينه کوي په خدمت يې نه سترې کېږي، په خپل ماشوم غوسه نه کوي، او دې ته سترگې په لاره وي چې ماشوم يې سالمه وده وکړي.

مور د اميدواري په وخت کې ډېرې زياتې ستونزې گالي، د زښتني پر مهال له خطرناکو پړاوونو تېرېږي، د تي ورکولو او تربيه کولو پر وخت ډېرې ستونزې گالي او د خپل ماشوم د آرامۍ لپاره د خپلو ډېرو آراميو څخه تېرېږي، له همدې امله دغه حديث شريف د خدمت او ښه چلند په اړه د مور حق د پلار له حق څخه زيات او مخکې ذکر کړی دی.

د حديث شريف گټې:

۱- د مور غوره والی او مخکې والی: مور او پلار دواړه په خپل اولاد زيات حقونه لري، خو مور د ذکر شوو دلايلو په رڼاکې ډېر زيات حقونه او ځانگړی مقام لري، اولاد بايد د مور اطاعت، په هغې باندې شفقت او مهربانۍ ته زياته پاملرنه وکړي.

۲- د مور سړه په ښکې، کولو ډېر ټينگار: ځکه چې نبي کریم ﷺ مور درې ځلې ذکر کړی او په څلورم ځل يې پلار ذکر کړی دی، له دې څخه معلومېږي چې مور تر هر چا زياته د ښکې حقداره ده.

ارزونه

۱- لاندې عبارتونه ترجمه کړئ:

مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ:

بِحَسَنِ صَحَابَتِي:

۲- د حديث شريف د راوي په اړه معلومات ورکړئ.

۳- نبي كريم صلى الله عليه وسلم ولې د مور په حقونو ډېر ټينگار کړی دی؟

کورنۍ دنده

۱- د حديث شريف معنا حفظ کړئ.

۲- زده کوونکي دې د مور د حقونو په اړه يوه مقاله وليکي چې له پنځو کرښو څخه کمه نه وي.

په اسلامي شريعت کې معاملات^(۳)

اسلامي شريعت لکه چې د عقايدو، اخلاقو او عباداتو په هکله ارزښتناکي لارښوونې لري، د معاملاتو (راکړې ورکړې) په هکله يې هم ځانگړي احکام او آداب وضع کړي دي، ترڅو خلک خپل معاملات د عدل، رښتینولي، او له درغلي او دوکې څخه لرې سترته ورسوي، نو لازمه ده چې هر مسلمان د معاملاتو د شرعي احکامو څخه باخبره وي، رو او نارووا احکام وپېژني، او دا باور تر لاسه کړي چې د اسلامي ادابو او احکامو په پام کې نيولو سره معامله کول اجر او ثواب لري، او د انسان په مال کې د برکت وسيله گرځي.

په اسلامي شريعت کې د معاملاتو ځانگړتياوې:

- د نورو خلکو شتمنيو ته احترام او پر هغو باندې له تېري نه ځان ساتل.
- د حلال رزق د لاس ته راوړلو لپاره معاملات يوه وسيله ده.
- نيک اخلاق لرل.
- خپله گټه او د نورو گټې په پام کې نيول.
- په معامله کې صدق او رښتينونولي.
- په معامله کې له دروغ ويلو نه ځان ساتل.
- په معامله کې د دواړو اړخونو رضایت.
- په معامله کې وضاحت او بيان.
- له هرې هغه کړنې څخه ډډه کول چې د شخړې لامل گرځي.
- له ټگي، او دوکې څخه ډډه کول.
- له بې عدالتي، سود، ظلم او احتکار څخه ډډه کول.

د تجارت (سوداگري) آداب:

- ۱- مسلمان سوداگر (تجار) بايد لاندې آداب په پام کې ولري:
د پلورلو او پيرودلو په شرعي احکامو پوهيدل.
- ۲- دهر ډول درغليو څخه ځان ساتل.

۳ - معاملات د معامله جمع ده، معامله په لغت کې راکړی ورکړی ته وايي، او په اصطلاح کې هغه مالي تړونونه دي چې دهغه په مقابل کې عرض اخيستل کېږي. لسان العرب ج ۹، امخ ۱۰۴.

۳- په تجارت کې داسې نيت درلودل چې د ځان او خپل عيال لپاره حلال رزق وگټي، پرته له دې چې بل چاته ضرر ورسوي.

- ۴- له قسم کولو څخه ځان ژغورل، په تېره په ناحقه قسم کول.
- ۵- خپلو ديني فرائضو او واجباتو ته وخت ورکول.
- ۶- د خپل توان په اندازه له بيزولو سره مرسته کول.
- ۷- که د نصاب څښتن وي په خپل وخت د زکات ادا کول.
- ۸- په خپلو ټولو کړنو او خبرو کې رښتينولي، په پام کې نيول.
- ۹- د تبادلې په وخت کې د خپل جنس عيونه بيانول.
- ۱۰- د خلکو گټې بايد په پام کې نيول او د هغه څه د خرڅولو څخه ډډه کول چې خلکو ته به کې زیان رسېږي، لکه مخدره او نېشه يي توکي.
- د رښتيني او امين تاجر غوره والي:**
- له ابو سعيد خدری رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبي کریم صلی الله علیه و آله وسلم وفرمايل: {التَّاجِرُ الصَّدُوقُ الْأَمِينُ مَعَ النَّاسِ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهَادَةَ} ^(۱)
- ترجمه:** رښتونی او امانت کار تاجر به له نښانو، صدیقینو، او شهیدانو سره په جنت کې يوځای وي.

لاندې پوښتنو ته ځواب ورکړئ:

- ۱- په اسلام کې د معاملاتو ځانگړتياوې بيان کړئ.
- ۲- هر زده کوونکی دې د تجارت له آدابو څخه درې آدابه ذکر کړي.
- ۳- د رښتيني او امين تاجر غوره والی بيان کړئ.

ستاسو په نظر يورتاجر بايد كوم آداب مراعات کړي ؟ په دې هکله يوه لنډه مقاله وليکئ چې د لسو کړنو څخه کمه نه وي.

د بيعي فقهي اصطلاحات

مخکې له دې چې د بيعي مسائل په تفصيل سره وڅيړو، مناسبه ده چې ځينې هغه اصطلاحات چې د بيعي په بحثونو کې تکرارېږي وپيژنو، ترڅو د مطالبو، او موضوعاتو پوهېدل راته اسان شي.

بيع:

بيعه: د خرڅونکي او اخيستونکي په رضایت د يو مال په بل مال بدلولو ته بيه وایي.

بايع:

بايع پلورونکي (خرڅونکي) ته ويل کېږي.

مستري:

مستري اخيستونکي ته ويل کېږي.

ايجاب:

ايجاب هغه لومړۍ خبره ده چې د عقد (تړون) کولو لپاره ويل کېږي، لکه چې خرڅونکي داسې ووايي: دا قسم مې په لس افغانۍ درکړ.

قبول:

قبول هغه دويمه خبره ده چې له ايجاب څخه وروسته د عقد د منلو لپاره ويل کېږي، لکه د پورتنۍ مثال په ځواب کې چې اخيستونکي ووايي: ما په لس افغانۍ واخيست.

عقد:

په لغت کې تړلو ته وايي او په اصطلاح کې: د هغه اتفاق څخه عبارت دی چې ددو طرفونو تر مېنځ د يوه کار د اجرا کولو لپاره ترسره کېږي، لکه د بايع او مستري تر مېنځ بيعي تړون.

مال:

مال هغه شی دی چې قيمت ولري او د تبادلې او ملکيت قابل وي.

مقوم مال:

مقوم مال هغه مال دی چې شرا قيمت ولري، او گټه اخيستل ورڅخه روا وي.

منقول:

منقول هغه مال دی چې له یو ځای څخه بې بل ځای ته وړل ممکن وي، لکه نغدي پیسې، جامې،

او داسې نور.

غیر منقول (عقارات):

غیر منقول هغه مال دی چې له یو ځای څخه بې بل ځای ته نقلول او وړل ممکن نه وي، لکه: کورونه، ځمکې، باغونه، او داسې نور.

فعالیت

د پورتینو اصطلاحاتو په هکله یو تر بله پوښتنې وکړئ.

ارزونه

لاندې اصطلاحات تعریف کړئ:

- آ- ایجاب.
- ب- قبول.
- ج- منقول مال.
- د- مقوم مال.

د لاندې صحیحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (✗) نښه کړئ:

۱. قبول: هغه خبره ده چې لومړی د عقد د کولو لپاره کړي ()
۲. عقد: له هغه اتفاق څخه عبارت دی چې د دوه طرفونو تر منځ د یوه کار د اجرا کولو لپاره ترسره کړي. ()
۳. بیعه: په گټو او منافعو د مال بدلولو ته ویل کېږي. ()

کورنۍ دنده

د درس اصطلاحات په لنډه توګه ولیکئ.

-
- ۵- مجلة الاحکام العدلیة - (ج ۱ / ص ۲۹)
 - ۶- مجلة الاحکام العدلیة - (ج ۱ / ص ۳۱)

د بيعي د فقهي اصطلاحاتو ادا مه

په تير لوست کې مو ځينې هغه اصطلاحات وپېژندل چې په بيعه کې تکرارېږي، ځينې نور پاتې نې په دې لوست کې پېژنو.

مبيعۀ :

هغه جنس ته ويل کېږي چې شن د هغې په مقابل کې واقع کېږي، او په بيعه کې اصلي موخه وي.

شن :

هغه مال ته ويل کېږي چې د مبيعې په مقابل کې واقع کېږي، او غالباً تقود اويښي وي.

تقود :

تقود د نقد جمع ده، په اصل کې سرو زرو، او سپينو زرو ته ويل کېږي، خو اوس پيسې هم د تقودو په نامه يادېږي کومې چې ددې دواړو په ځای استعمالېږي، لکه بانک نوتونه او فلزي پيسې.

کيلې :

کيلې هغه شيان دي چې په پيمانه کولو سره معلومېږي، لکه پترول، اوبه، او داسې نور مبيعات. (چې اوس د دې رايج واحد ته ليتر ويل کېږي.)

وزني :

وزني هغه شيان دي چې په وزن کولو (تلمو) سره معلومېږي لکه سره زره سپين زره، غوښه، د سوځولو لرگي او داسې نور، (چې اوس د دې رايج واحد گرام او کيلو گرام دی).

عادي :

عادي هغه شيان دي چې اندازه يې په عام ډول په شمارلو سره معلومېږي.

ذريعي :

ذريعي هغه شيان دي چې اندازه يې د ډول په واسطه معلومېږي، لکه ټوکرونه. (په اوسنۍ زمانه کې د دې د اندازه کولو واحد متر دی).

مشاع:

هغه مشترک مال دی چې لا ویشل شوی نه وي ، خو د هر شریک برخه د (فیصلدی او یا نصف او ربع او ثمن ...) د سهم په اساس معلومه وي. لکه سهامی شرکتونه، میراثي مالونه چې لا تقسیم شوي نه وي.

مثلي:

مثلي هغه شی دی چې مثل یې په بازار کې پیدا کېږي، او ډېر توپیر سره نلري، لکه غنم، اورشې، او داسې نور، ځکه چې لږ توپیر په قیمت کې ډېر فرق نه راولي، غټ او واړه په یوه بیه خرڅېږي، لکه وزني، کیلي او متقاربه عددي شيان.

قيمي:

قيمي هغه شيان دي چې افراد یې په بازار کې سره متفاوت وي، او قیمتونه یې هم سره تفاوت ولري لکه: اسونه، پسونډه، غواگانې، او داسې نور.

مُتَقَارِبَه عَدَدِيَّات:

دا هغه شيان دي چې په بازار کې په شمېرلو خرڅېږي، او د افرادو تر مېنځ یې په قیمت او بیه کې توپیر نه وي، دا ټول له مثليانو څخه ګڼل کېږي. لکه، هګۍ، او چارمغز او داسې نور.

مُتَفَاوِتَه عَدَدِيَّات:

دا هغه شيان دي چې په شمېرلو سره نه پلورل کېږي، ځکه چې د افرادو تر مېنځ یې په قیمت او بیه کې ډېر توپیر موجود وي، دا ټول له قيميّاتو څخه شمېرل کېږي، لکه: کدو، هندوانه او داسې نور.

د متقاربه عددي شيانو څخه د پنځو، او د متفاوته عددي شيانو څخه د تېرو نومونه واخلئ.

ارزونه

د لاندې اصطلاحاتو فرق بيان کړئ:

۱. مشاع او غير مشاع مال.
۲. عدديات متقاربه، او عدديات متفاوته.
۳. مثلي او قيمي.
۴. کيلي او وزني.
۵. ذرعي او عددي.

د لاندې صحيحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (x) نښه کيږئ:

- ۱- مشاع مال: هغه مشترک مال دی چې لا ویشل شوی نه وي ، خو د هر شریک برخه پکې د سهم په اساس معلومه وي. ()
- ۲- عدديات متقاربه: هغه د شمیرلو وړ شیان دي چې د افرادو تر مینځ یې په قیمت کې توپیر وي. ()
- ۳- مبیعه: هغه شي ته ویل کیږي چې په بیعه کې اصلي مقصود وي. ()

د درس اصطلاحات په مختصره توګه په خپلو کتابچو کې وليکئ.

د بيعي د فقهي اصطلاحاتو ادا مه

په تيرودو لوستونو کې مو ځينې هغه فقهي اصطلاحات وپېژندل چې په بيعه کې نکرارېږي، پاتې نور به يې په دې لوست کې وپېژنو.

رُکنُ البَّيع:

د بيعي رکن: ايجاب او قبول دی، چې د عقد په صيغه هم ورڅخه تعبير کېږي.

ثمن مسمی:

مسمی ثمن هغه ثمن دی چې د عقد په وخت کې په خرگنده توگه وټاکل شي او د دواړو خواوو اتفاق پرې وشي، که هغه د بازار دنرخ مطابق وي، او يا له هغه سره توپير ولري.

قيمت:

قيمت د يوه شي حقيقي ارزښت دی.

تأجيل:

د دين (پور) مُعلق کول، او تر معلوم وخته يې ځنډول دی.

تقسيم:

په متعددو قسطونو د يوه مبلغ تسليمول.

دين:

دين (پور) هغه مال دی چې د چا په ذمه ثابتېږي (ورپه غاړه کېږي)، لکه يوه اندازه پيسې چې څوک د چا څخه پور واخلي.

غَبْنُ فَاحِشٍ:

دخیل نرخ څخه په ډیر لوړ نرخ د یو شې خرڅولو ته ویل کېږي، لکه د مثال په ډول: چې د یو کیلو گاز مروج قیمت په بازار کې (۳۰) افغانۍ وي او یو پلورونکی یې په (۵۰) افغانۍ په چا خرڅ کړي.

آ- لاندې اصطلاحات تعریف کړئ:

- ۱- ثمن.
- ۲- قیمت.
- ۳- تاجیل.
- ۴- بايع.
- ۵- مشتري.
- ب- د لاندې صحیحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (✗) نښه کېږدئ:
- ۱- تقسيط: د دين (پور) په جلا جلا وختونو کې اداء کول دي. ()
- ۲- دين هغه مال دی چې په ډمه ثابتېږي. ()

د درس عمده ټکي په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

- ۷- مجلة الاحكام العدلية - (ج ۱ / ص ۳۳)
۸- مجلة الاحكام العدلية - (ج ۱ / ص ۳۴)

دولسم لوست

بيع

انسانان په خپل ورځني ژوند کې دې ته اړ دي چې له يوله بل سره راکړه ورکړه ولري، خو خپلې اړتياوې له دې لارې پوره کړي ، د فقهي کتابونو دغه چارې دبيعي تر عنوان لاندې بيان کړې دي.

د بيعي تعريف:

بيعه په لغت کې: مطلق بدلولو ته ويل کېږي.

بيعه شرعاً: (د بايع او مستري په رضا) په مال باندې د مال بدلولو ته وايي.

د بيعي حکم:

دبيعي په نتيجه کې د مستري ملکيت په مبيعه کې او دبايع ملکيت په ثمن کې ثابتېږي.

د بيعي رکن:

د بيعي رکن، ايجاب او قبول دی.

د بيعي د تړون لپارې:

د بيعي تړون په دوو طريقو سره ترسره کېږي:

۱. د خبرو له لارې.

۲. اوکله د عمل او کړنې له لارې.

د خبرو له لارې بيعه کول:

همغه ده چې د ايجاب او قبول وسيله ترسره شي.

بيعه په فعل سره يا د تعاطي بيعه:

دا بيعه په عملي راکړه ورکړه باندې ترسره کېږي، که څه هم ايجاب او قبول ورسره نه وي، لکه:

دودوی، پلرونکي مخ ته یو څوک د دودۍ مروج قیمت بډي او یوه دودۍ ورڅخه اخلي.

د لفظ د ویلو په ځای په ورکړې سره دبیعي څو مثالونه وړایست. او همداراز دبیعي تړون

عملای تمثیل کړئ.

لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړایست:

۱. د دې لوست اصطلاحات بیان کړئ.
 ۲. د بیعي حکم څه دی؟
 ۳. د بیعي رکن څه دی؟ او په څه شی بیعه ترسره کېږي؟
- لاندې جملې په مناسبو کلمو بشپړې کړئ:
- بیعه په لغت کې: او شرعاً: ته وايي.

د دې لوست عمده ټکي په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

.....

- ۹- فقه المعاملات - (ج ۱ / ص ۷)
- ۱۰- درر الحکام شرح غرر الاحکام - (ج ۶ / ص ۱۵۱) - تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق - (ج ۱۰ / ص ۲۲۸)
- ۱۱- رد المحتار - (ج ۱۸ / ص ۲۰۵) - الغایة شرح الهدایة - (ج ۸ / ص ۳۶۸)
- ۱۲- رد المحتار - (ج ۱۸ / ص ۱۹۷)

د بیعې شرطونه

وروسته له دې چې دبیعې له تعريف او د ترسره کیدلو له څرنگوالي سره آشنا شوو، اوس غواړو چې دبیعې شرطونه وپېژنو، ځکه د شرط پاتې کیدل د بیعې د صحت مانع گرځي، او دشرایطو مراعاتول د شخړو مخنیوي کوي.

شرط په لغت کې: علامې او نښې ته وايي.^{۱۳}

په اصطلاح کې: شرط دی ته ویل کېږي چې د هغه د وجود پورې د بل شي وجود تړلی وي، او له هغه څخه پرته نه ترسره کېږي، لکه اودس چې دلمانځه لپاره شرط دی.^{۱۴}

د بیعې شرطونه په حلور ډوله دي:

۱. د انعقاد شرطونه.^{۱۵}
۲. د نفاذ شرطونه.^{۱۶}
۳. د صحت شرطونه.
۴. د لزوم شرطونه.^{۱۷}

لومړی:

(د انعقاد شرطونه) په لاندې ډول دي:

۱. عقد کوونکی باید د عقل او پوهې خاوند وي، نو د لیوني او د پلوهه کوچني چې دښه اوښه تمیز نه شي کولای عقد نه صحیح کېږي.

۲. عقد کوونکی باید له یوه کس څخه زیات وي، یعنی په بیعه کې له دواړو اړخونو څخه یو تن عاقد نه شي جوړیدای، چې هم خرڅونکی او هم اخیستونکی اوسي، ځکه یو شخص هم قابض (اخیستونکی) او هم ورسپارونکی (خرڅونکی) نشي کېدلای.^{۱۸}

- ۱۳- العنایة شرح الهادیة - (۱ / ۴۱۴)
- ۱۴- رد المحتار - (ج ۳ / ص ۲۴۲)
- ۱۵- درر الحکام شرح مجلة الاحکام - (۱ / ۹۲)
- ۱۶- درر الحکام شرح مجلة الاحکام - (۱ / ۹۵)
- ۱۷- رد المحتار - (ج ۱۸ / ص ۱۹۹)
- ۱۸- بدائع الصنائع - (۵ / ۱۳۶)

۳. قبول باید له ایجاب سره موافقت ولري، نو که ایجاب یو شی وي او قبول بل شی دا بیعه نه تر سره کيږي، لکه بايع چي وړايي: ما دغه کتاب په لس افغانی در باندې خرڅ کړ، او مستري وړايي: ما هغه قلم په لس افغانی در څخه واخيست.

۴. ایجاب او قبول باید په داسې الفاظو سره وي چې فې الحال عقد د سرته رسولو او د رضایت معنا ورکړي، که داسې الفاظ وي چې د وعدې مفهوم افاده کوي پرهغو الفاظو بیعه نه منعقد کيږي. لکه چې وړايي: زه به دا قلم په تا باندې خرڅ کړم. او یا دا چې اخيستونکي وړايي: زه به دا قلم له تا څخه واخلم.

۵. د متعاقدينو د بيعې د مجلس یو والی: که د متعاقدينو څخه یو په همدې مجلس کې دا بیعه قبوله نه کړي، دا عقد او بیعه نه ترسره کيږي.

۶. د مبيعې شتون: مبيعې باید شتون و لري، له دې امله دهغه شي خرڅول چې موجود نه وي نه ترسره کيږي، لکه دهغې ميوې بیعه چې تر اوسه یې گل نه وي ښکاره کړی.

۷. مبيعې باید متقوم مال وي، نو له هم دې امله دشرابو، او خنزیر بیعه دمسلمان لپاره نه صحیح کيږي.

۸. مبيعې باید د پلورونکي ملکیت وي.

۹. مبيعې باید د تسلیم کیدلو قابلیت ولري، دهغه شی بیعه نه منعقد کيږي چې بايع یې له تسلیمولو څخه عاجز وي، لکه په هوکې د یوه مرغې خرڅول.

فعالیت

زده دوحاجي تڼي په حرويي ټول د بيعي د سرتوبو په هڅه يو له بل سره دښوولحي په مرسته مباحثه وکړئ.

دويم:

د نفاذ شرطونه:

۱. ملکیت یا د ملکیت ولایت: د چا په ملک اومال کې د تصرف حق لرل په دوو طریقو ترلاسه کېدای شي.^{۲۱}

آ- د نیابت له لارې: چې د مال یا حق خاوند د ځان پر ځای بل څوک وټاکي لکه وکالت.

ب- د شارع له لارې: هغه حق چې د شارع لخوا چاته ورکړ شوی وي، لکه د پلاورولایت د واړه ځوی په ملک کې.

۲. په میعه کې باید له بايع پرته د بل چا حق نه وي.^{۲۲}

درېم:

د بيعي د صحت شرطونه:

۱. بیه باید په مؤقته توګه نه وي، نو که داسې وولايي: (دغه قلم دیوری ورځې لپاره خرڅوم) دغه بیه نه صحیح کېږي.

۲. بیعه باید معلومه او مشخصه وي، که بايع وولايي: (له رمې څخه مې یو پسه دریاښي خرڅ کړي)، او معلوم یې نکړي، دا بیه صحیح نده، ځکه چې د مجهول شي پلورل د شخړو لامل ګرځي.

۳. قیمت باید معلوم وي، که بايع مستري ته داسې وولايي: (دا آس مې دریاښي خرڅ کړه څومره چې ارزښت لري)، او معلوم یې نکړي، دا بیه صحیح نه ده.

۴. بیه باید له فاسد شرط څخه خالي وي، مثلاً وولايي: (دغه کور دریاښي په دې شرط خرڅوم چې هغه به کرایه ورنکړي).

۵. بیه باید په رضایت سره ترسره شوې وي؛ بیا د مکړه (د هغه چا بیه چې زور وریښي شوي وي) بیه فاسده ده.

..... ۲۱- رد المحتار - (۱۰ / ۲۶۵)

۲۲- رد المحتار - (ج ۱۸ / ص ۲۰۱)

څلورم:

د بيعي د لزوم شرطونه:

يوه بيعه هغه وخت لازمه كيږي چې په هغې کې خپارونه، لکه: (خپار شرط او خپار رؤيت) نه وي اېښودل شوي، او که اېښودل شوي وي هغه بشپړ شوي وي.

لاندې پوښتنو ته ځواب ورکړئ:

۱. د بيعي شرطونه په څو ډوله دي؟ بيان يې کړئ
۲. د بيعي د انعقاد شرطونه ووايست.
۳. د بيعي د نفاذ شرطونه کوم دي؟
۴. د بيعي د صحت شرطونه بيان کړئ.

د دې درس عمده ټکي په خپلو کتابچو کې وليکئ:

-
- ۲۳- رد المحتار - (ج ۱۸ / ص ۲۰۳) - البحر الرائق - (۵ / ۲۸۲)
- ۲۴- البحر الرائق شرح کتب المقائک - (ج ۱۵ / ص ۴۳)

خوارسم لوست

د بيعې ډولونه

بيعه گڼ ډولونه لري او هر ډول يې ځانگړې حکم لري، نو اړينه ده ترڅو بيه د حکم له پلوه وپيژنو.

د بيعې ډولونه:

بيعه د حکم له نظره په پنځه ډوله ده:

۱. صحيحه نافذه لازمه بيه:

دا هغه روا بيه ده چې د اصل او وصف دواړو له مخې صحيحه وي، نه د چا حق وړېږي تر لاسه وي، او نه په کې له خيارونو څخه کوم خيار موجود وي.

حکم يې: د تړون څخه وروسته سمدلاسه د مشتري ملکيت په کې ثابتېږي.^{۲۱}

۲. صحيحه نافذه غير لازمه بيه:

دا هغه روا بيه ده چې د کوم چا حق وړېږي تر لاسه نه وي، خو يو له خيارونو څخه پکې يو خيار شرط گرځول شوې وي.

حکم يې: په دې صورت کې مبيعه د بايع (پلورونکي) د ملکيت څخه نه خپلېږي او د مشتري په ملکيت کې نه تر هغه داخلېږي تر څو چې خيار شتون ولري، همدا راز د ثمنو حکم هم دی.

۳. صحيحه موقوفه بيه:

دا هغه بيه ده چې د بل چا حق وړېږي تر لاسه وي، لکه يو څوک چې د بل چا مال د هغه له اجازې پرته خرڅ کوي.

حکم: په دې صورت کې د ملکيت ثابت کېدل د اصلي مالک د اجازې پورې تړلی دی.^{۲۷}

۴. فاسده بيه:

دا هغه بيه ده چې د اصل له مخې صحيحه وي خو د صفت له مخې صحيحه نه وي، يعنې د صحت کوم شرط په کې نه وي مراعت شوی.

۲۵ - صحيحه بيه هغه بيه ده چې په روا توگه، د ايجاب او قبول له لارې د مال بدلول په مال ترسره شي، او اثر (ملکيت) يې په مبيعه او ثمن کې څرگند شي.

۲۶ - درر الحکام شرح مجله الاحکام - (۱ / ۹۵) - رد المحتار - (۱۸ / ۱۸۵).

۲۷ - شرح المجلة الاناسي: ۳۴ - ۳۳ - بدائع الصنائع - (۱۱ / ۴۹۴) - البحر الرائق - (۱۵ / ۴۸).

د فاسدي بيغي حکم: په مبيعۀ يا ثمنو کې ملکيت په قبضولو سره ثابتېږي،
په دې صورت کې د مبيعې او ثمن په قبض کولو سره ملکيت ثابتېږي، خو متعاقدين هر يو کولای
شي چې بيعه فسخه کړي خو فساد لري او د شخړو مخنيوی وشي، لکه په ثمن کې جهالت ، او يا
کوم بل داسې شرط کېښودل چې د بيعې د تقاضا خلاف وي.
۵. باطله بيعه:

دا هغه بيعه ده چې له سره صحت نه لري، هغه داسې چې:
آ- د انعقاد کوم شرط په کې نه وي، لکه د ليرني سړي بيعه ، يا د داسې ماشوم بيعه چې د بڼه او بد
تميز ونه لري.

ب- مبيعۀ مال نه وي، لکه په اوسنۍ زمانه کې د انسان خرڅول.
د باطلې بيعې حکم: په باطله بيعه کې ملکيت نه ثابتېږي.^{۲۸}

فعاليت

زده کونکي دې په پنځو ډلو ووېشل شي، بيا دې هره ډله د بيعې د لاندې ډولونو صورتونه
بيان کړي:

۱- باطله بيعه. ۲- فاسده بيعه. ۳- نافذۀ لازمه بيعه ۴- نافذۀ غير لازمه بيعه. ۵- موقوفه بيعه.

ارزونه

۱. بيعه خو ډولونه لري؟
۲. نافذۀ بيعه کومه بيعه ده؟
لاندې جملې بشپړې کړئ:

۱. باطله بيعه: دا هغه بيعه ده چې.....
۲. فاسده بيعه: د اهغه بيعه ده چې.....

کورنۍ دنده

د بيعې انواع او احکام په خپلو کتابچو کې وليکئ.
۲۸- درر الحکام في شرح مجلة الاحکام - (۲ / ۳۱۰) - الجوهرة النيرة.

د بيغي د ډولونو دوام

په مخکې درس کې مو بيه د حکم له پلوه وپېژندله، اوس غواړو چې بيه د مبيغي او بيا د ثمنو له نظره وپېژنو.

د مبيغي له نظره د بيغي ډولونه:

بيه د مبيغي له نظره په څلور ډوله ده:

۱- **مطلقه بيه:** مطلقه بيه هغه ده چې بې له کوم قيد څخه ذکر شي او له ځان سره لکه د صرفه، سلم او داسې نور قېلونه ونه لري، او دا بيه د جنس خرڅول دي په مطلقو ثمنو (لکه سپين زر، سره زر، بانک نوټونه او فلزي پيسې).

دا بيه د مشهورو بيغو له جملې څخه شمېرل کېږي، او له همدې امله ورته (کامله) بيه ويل کېږي.^{۲۹}
۲- **د صرف بيه:** دا د نغدو بيه ده په نغدو باندې، لکه په سرو زرو چې سپين زر، يا په افغانيو کالداري، يا ډالريا نور څه واخيستل شي.

۳- **مقايسه بيه:** دا د جنس بيه ده په جنس باندې، لکه په يوه کمپيوټر چې موټر سيلکل واخيستل شي.
۴- **د سلم بيه:** دا بيه د موجدل ده په معجل باندې، پدې معنی چې قيمت او پيسې سمدلاسه واخيستل شي، او جنس (مبيعه) څه موده وروسته ورکول کېږي، چې په ثمنو کې په عاجله (سمدلاسه) توگه، او په مشن (مبيعه) کې په آجله (څه ځنډ وروسته) توگه ملک ثابتيږي.^{۳۰}

فعاليت

د بيغي په پورتنیو څلورو ډولونو کې فکر وکړئ او يو د بل سره بې توپير په گوته کړئ.

د ثمنو له نظره د بيغي ډولونه:

بيه د ثمنو له نظره په څلور ډوله ده:

۱- **موايعه:** په معلومه گټه باندې د مال پلورلو ته د مړابحې بيه وايي.

لکه چې يو سړی ۴۵ كيلو اړه په ۱۰۰۰ افغانیو واخلي، او وايي چې دغه وړه په ۱۰۰۰ افغانیو گټه

۲۹- تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق - (ج ۱۱ / ص ۳۷۲)

۳۰- المرجع السابق. بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۱۱ / ص ۵۲)

خرڅوڅي، او بيا يې په ۱۱۰۰ افغانيو باندې خرڅ کړي.

۲. **توليه:** په خپل سر د يوشی خرڅولو ته د توليې بيعه وايي چې نه په کې گټه وي او نه نقصان.

لکه چې يو سړی ۴۵ کيلو اوږه په ۱۰۰۰ افغانيو واخلي، او ووايي چې دغه اوږه په خپل سر خرڅوم، او بيا يې په ۱۰۰۰ افغانيو باندې خرڅ کړي.

۳. **وضيعة:** په معين تاوان باندې د مال پلورلو ته د وضيعې بيعه وايي.

لکه په پورتنۍ مثال کې چې ووايي: زه دغه اوږه په ۱۰۰۰ افغانيو تاوان خرڅوم، او بيا هغه اوږه په ۹۰۰ افغانيو خرڅ کړي.

۴. **مسأوه:** دا هغه بيعه ده چې جالبين په کې په يوه قيمت سره اتفاق وکړي، خو د گټې اونقصان، او يا د اخيستلو د قيمت ذکر پکې د سره نه کوي، چې په بازارونو کې اوس اکثره په همدې طريقې راکړه ورکړه کېږي.^{۳۱}

ارزونه

آ- لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړايست:

۱- د مبيعې له نظره بيعه په څو قسمه ده؟

۲- د سلم بيعه کومه بيعه ده؟

۳- د ثمنو له نظره بيعه په څو ډوله ده؟

۴- د مرابحي بيعه کومه بيعه ده؟

ب- د لاندې صحيحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (×) نښه کيږدئ:

۱. مقايضه بيعه: دا د جنس بيعه ده په جنس باندې. ()

۲. د توليې بيعه: په خپل سر د يوه شي خرڅولو ته د توليې بيعه وايي. ()

۳. دوضيعې بيعه: په معينه گټه باندې د مال پلورلو ته د وضيعې بيعه وايي. ()

کورنۍ دنده

د بيعې اقسام د مبيعې او ثمن په نظر کې نيولو سره په خپلو کتابچو کې وليکئ.

شپاړسم لوست

ځيار

(د ځيار شرط تعريف ، او احكام يې)

په بيعه کې د خلکو د ضرورت له مخې ځينې ځيارونه روا گرځول شوي دي، چې له دې جملې څخه مهم پکې ځيار شرط، ځيار رويت، او ځيار عيب دي، غواړو چې په دې لوست کې ځيار شرط وپېژنو.

د ځيار شرط تعريف:

په لغت کې: ځيار اسم مصدر دی چې (خوښلولو، ټاکلو او واک لرلو) ته وايي.
په اصطلاح کې: ځيار شرط هغه واک او اختيار دی چې يو جلب او يا دواړه لوري يې د يوې معلومې موډې لپاره د بيعې د منلو او يا نه منلو په هکله د ځان لپاره ساتي.
البته ځيار شرط هغه وخت ثابتېږي چې د عقد په وخت کې يې ذکر وشي او جانبين پرې اتفاق وکړي.

د رواواي حکمت يې:

ځيار د خلکو د ضرورت او اړتيا له مخې رواشوی دی، خو خلکو ته د فکر او مشورې وخت په لاس ورشي او د ضرر مخه ونیول شي.^{۳۲}

د ځيار شرط حکم:

په شريعت کې ځيار شرط اېښودل جائز دي، او تر هغه د اختيار د خاوند مال د هغه له ملکيت څخه نه خار جبري اود مقابل لوری په ملک کې نه داخلېږي تر څو ځيار شرط شتون ولري.^{۳۳}

فعاليت

زده کونکي دي د ځيار د گټو او د مشروعت په حکمت بحث وکړي.

۳۲ - الفقه الاسلامي وآدلته - (ج ۴ / ص ۶۰۳) - العناية شرح الهداية - (۸ / ۴۴۶)

۳۳ - درر الحکام في شرح مجلة الاحکام - (ج ۱ / ص ۲۰۸) - الفقه الحنفی وآدلته ۲ - ۳۰ - العناية - (۸ /

د خیار شرط موده:

د امام ابوحنيفه رحمه الله په نظر بايع او مستشري کولای شي د دريو ورځو، او يا له دريو ورځو څخه کم خیار شرط کېږدي، خو له دری ورځو څخه زیات وخت جواز نه لري، او امام ابو یوسف، او امام محمد رحمهما الله وايي: که چیرته یی یوه معلومه موده شرط کړي وي ولو که هغه له دریو ورځو څخه زیاته هم وي جواز لري.

د خیار شرط ساقط کیدل او له منځه تلل:

په لاندې امورو سره خیار شرط ساقطېږي:

۱. کله چې د خیار شرط خاوند خپل اختیار له منځه یوسي، لکه چې وایی: ما خپل اختیار باطل کړ، بېعه می قبوله ده او وریاندې راضی یم.
۲. د خیار د خاوند لخوا داسې کره تر سره کول چې د خیار په له منځه وړلو او د بیعې په قبولو دلالت وکړي، لکه په کور کې اوسیدل، یا د بل میشته کول، یا د هغه خرڅول.
۳. د ضرورت له مخې د اختیار له منځه تلل، لکه د اختیار د خاوند مړینه.^{۲۴}
۴. د خیار د مودې پای ته رسیدل.

په خیار شرط باندې د بیعې د فسخه کولو شرطونه:

۱. د عقد فسخه کول به د خیار شرط په موده کې وي، ځکه که په دې موده کې د خیار خاوند عقد فسخه نه کړي پهلې صورت کې عقد لازميږي.
۲. دوهم طرف به د عقد په فسخه کولو باندې خبر وي.^{۲۵}

ارزونه

۱. له خیار شرط څخه مطلب څه دی؟
۲. د خیار شرط کله ساقطېږي؟
۳. د خیار شرط موده څومره ده؟
۴. په خیار شرط باندې د بیعې د فسخه کولو شرطونه کوم دي؟

کورنۍ دنده

د خیار شرط په هکله یوه مقاله ولیکئ، چې له لسو کرښو څخه کمه نه وي.

۳۴- الفقه الاسلامي وآدنه - (۶۱۲/۴) بحواله البائع: ۵۲۶۲-۰، المسبوط: ۴۲/۴-۱۳، فتح القدير: ۱۱۷-۱۲۵، الدر المختار: ۵۲/۴، ۵۷.

۳۵- الفقه الاسلامي وآدنه - (۶۱۱/۴) بحواله البائع: ۵۲۷۳، تبیین الحقائق: ۴/۱۸.

اولسم لوست

خيار رؤيت

په تير لوست کې مو خيار شرط وپيژانده، په دې لوست کې غواړو خيار رویت وپيژنو.

خيار رؤيت:

رؤيت په لغت کې: ليدلو ته وايي.

او په اصطلاح کې: د مال د ليدلو په وخت کې مشتري ته د بيعي د منلو او نه منلو واک ته خيار رؤيت وايي.

البته خيار رؤيت هغه وخت ثابتېږي چې مشتري داخيستلو په وخت کې مال نه وي ليدلې.

د خيار رؤيت د ثبوت وخت:

مشتري چې مال وړني په همدې وخت کې ورته اختيار ثابتېږي، له هغه څخه مخکې ورته اختيار نه شته، حتی که مشتري مخکې له ليدلو بيعه قبوله کړي بياهم بيعه نه لازميږي، او خيار هم نه ساقطېږي.

د خيار رؤيت حکم:

مشتري د مال د ليدلو په وخت کې اختيار لري چې بيعه فسخه کړي او يا يې قبوله کړي.^{۳۱}

د خيار رؤيت احکام:

۱. که د خيار رؤيت خاوند هغه شی خرڅ کړي چې ليدلی يې نه دی، نو خپل اختيار له لاسه ورکوي.

۲. څوک چې د خيار رؤيت خاوند وي او مړ شي، خيار يې باطل گرځي، او ورثو ته يې نه انتقالېږي.^{۳۲}

۳. خيار رؤيت معين وخت نه لري، تر هغه پورې په خپل حال پاتې کېږي تر څو چې يې باطلوونکی

او د منځه وړونکی سبب پيدا نه شي.

۳۱ - تحفة الفقهاء - (ج ۲ / ص ۸۲)

۳۲ - الکتاب - فقه حنفي - (ج ۱ / ص ۱۸۷)

۴. د وکیل لیدل کټ مټ د مشتری د لیدلو په خبر وي، نو کوم شی چې وړيني هغه بیرته نشي گرځولای مګر دا چې کوم عیب ولري.

۵. که چا کوم شی پخوا لیدلی وي او بیا یې له څه مودې څخه وروسته واخلي، نو که هغه شی پخپل حال پاتې و، نو په دې صورت کې خیار ورته نشته، او که په هغه شي کې کوم منفي بدلون راغلی و په دې صورت کې، د اخیستلو یا نه اخیستلو اختیار لري.^{۳۸}

فعالیت

د خیار رؤیت گټې په انفرادي او یا گروهې توګه بیان کړئ .

ارزونه

۱. خیار رؤیت څه ته ویل کېږي؟
 ۲. خیار رؤیت کله ثابتېږي؟
 ۳. د خیار رؤیت حکم څه دی؟
- د لاندې صحیحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (×) نښه کړئ:
۱. د خیار رؤیت خیار یې باطلېږي. ()
 ۲. خیار رؤیت موقت ندی، او تر هغه پورې په خپل حال پاتې کېږي چې باطلوونکي یې نه وي پیداشوی. ()
 ۳. د وکیل لیدل د مشتری د لیدلو په څېر نه دي. ()

کورنۍ دنده

د دې درس عمده ټکي په خپلو کتابچو کې ولیکئ .

اتلسم لوست

خيار عيب

ويزنو.

د خيار عيب تعريف:

د مشتري (اخيستونكي) هغه خيار ته ويل كېږي چې له امله يې عيبتن مال (مبيع) بېرته بېع (د مال خښتن) ته ردكولای شي.^{۳۹}

د شروعاتي حكمت يې:

بايع او مشتري يو پر بل دا حق لري، چې يو بل ته سالم او له عيب څخه پاك مال وركړي، او كه يو بل ته عيب جن شي وركړي نو شريعت ورته ددې اختيار وركوي چې مال يې بېرته وركړي، ترڅو د ده څخه ضرر دفع شي او داسې څه ورباندې لږم نه شي چې هغه ته پكې تاوان وي.^{۴۰}

د عيب پټول:

په حديث كې رسول الله ﷺ فرمايي: (مسلمان د مسلمان ورور دی، او مسلمان ته دا روا نه ده چې پخپل ورور يا نډې عيبتن شي ويلوري، مگر دا چې د هغه عيب ورپه گوته كړي).

او فرمايي: (كه بايع او مشتري په بيعه كې صلاقت وكړي او حقيقت بيان كړي؛ پدې بيعه كې به يې بركت واچول شي، او كه دروغ ووايي او عيب يې پټ كړي نو د بيعې بركت به يې له منځه ولاړ شي).^{۴۱}

د خيار عيب حكم:

د متعاقدينو هر يو اړخ چې په مبيع يا ثمنو كې په عيب خبر شي كولای شي چې هغه شي بېرته رد كړي.

د خيار عيب د ثبوت شرطونه:

۱. عيب بايد مخكې له عقد څخه موجود وي. كه چيرې عيب له تسليمولو او سپارلو څخه وروسته، له مشتري سره پيدا شي، په دې صورت كې د خيار عيب واك نه لري.
۲. د هغه عيب په هكله مشتري اوبا بايع ته د خيار عيب واك وركول كېږي چې د عقد اوقبض په وخت كې په هغه عيب خبر نه وي، او كه چيرې د عقد او يا قبض په وخت كې ورباندې خبروي نو بيا ورته خيار نه شته. ځكه په هغه وخت كې دى دلالتا ورباندې راضي و.

۳. مشتري بايد د عقد پړوخت كې له عيبنو څخه ابرا نه وي كړي، خو كه چيرې يې د عيب سره مبيعته قبو له كړې وه بيا مشتري ته خيار نه شته، ځكه چې په دې حالت كې دى پخپله خپل حق له منځه وړى دى.^{۴۲}

۴۰ - العاينة شرح الهداية.
۴۱ - البحر الرائق شرح كنز الدقائق - (ج ۱۵ / ص ۳۹۸)

۴۲ - تبين الحقائق - (ج ۱۰ / ص ۳۶۵) - رَوَاهُ ابْنُ مَاجَهَ - والحاكم والطبراني وأحمد .

د خیار عیب احکام:

۱. که چیرې مشتری په بیهه کې له عیب څخه خبر شي نو دی اختیار لري: که غواړي مبیعه واخلې نو په ټولو ثمنو (پاد شوي قیمت) به یې اخلې، د عیب په صورت کې مبیعه ردکولای هم شي، خو دا حق نلري چې مبیعه وساتي او د عیب په مقابل کې د بايع څخه تاوان وغواړي، مگر دا چې مقابل لوری یې ورسره ومنې.^{۴۳}

۲. که چیرته مبیعه د مشتری په لاس کې عیجه شي، او بیا وروسته په هغه عیب هم خبر شي چې له بايع سره د موجودیت په وخت کې وو، نو مشتری دا حق لري چې له بايع څخه د عیب د نقصان غوښتنه وکړي، او مال دې بېرته نه ورکوي، مگر دا چې بايع له عیب سره په بېرته ردولو راضي وي.

فعالیت

شاګر له ذبیح الله څخه یو موټر واخیست او د دې موټر ماشین په هره اونی کې یو لیتر موبایل کموي، نو شاګر دعوه کوي چې دا عیب دی او ذبیح الله منکر دی نو دې مسئلې حل څه دی؟

ارزونه

آ- لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړایاست:

۱. خیار عیب تعریف کړئ.
۲. د مشروعیت حکمت یې څه دی؟
۳. څه شی عیب بلل کېږي؟
۴. د خیار عیب د ثبوت شرطونه کوم دي؟
- ب- د صحیح جملو په وړاندې دا () ښه او د غلطو جملو په وړاندې دا (X) کېږدئ:
 ۱. کله چې مشتری په اخیستل شوي مال کې عیب پیاکړي، اختیار لري، که خوښه یې وه د ټولو پیسو په مقابل کې یې دې قبول کړي او که خوښه یې نه وه بېرته دې یې رد کړي، خو د ساتلو سره د نقصان د غوښتلو حق نه لري. ()
 ۲. که مال د مشتری په لاس کې عیجن شي او بیا وروسته خبر شي چې په هغه کې د بايع په وړاندې بل عیب هم موجود و، مشتری کولای شي چې مال بېرته رد کړي. ()

کورنۍ دنده

د خیار عیب په هکله یوه مقاله ولیکئ.

۴۲ - الفقه الإسلامي وأدلته - (ج ۴ / ص ۶۱۵)
 ۴۳ - العناية شرح الهداية - (ج ۹ / ص ۲۷)

نولسم لوست

منعه شوي بيعي (باطله بيعه)

وروسته له دې چې صحيحې او روا بيعې مو وپېژندلې، غواړو منعه شوي او ناروا بيعې هم وپېژنو،
ناروا بيعې په درې ډوله دي: باطله بيعه، فاسده بيعه او مکروه بيعه.

د باطلې بيعې تعريف:

په لغت کې باطل: د حق ضد ته وايي.^{٤٤}

په اصطلاح کې باطله بيعه: هغه بيعه ده چې له سره صحت نه لري، هغه داسې چې د انعقاد په کوم شرط کې يې خلل وي، لکه د لېوني او يا د واړه ماشوم بيعه، او يا دا چې مبيعته مال نه وي، لکه د خنزير د غوښې پلورل.^{٤٥}

حکم يې:

په دې بيعه باندې ملکيت نه ثابتېږي، که مستري (اخيستونکي) مبيعته يې قبض کړي وي او بيا يې نه وي قبض کړي.^{٤٦}

د باطلې بيعې د احکامو توضيح:

• هر هغه شی چې د بيعې په رکن کې خلل رامنځ ته کړي هغه باطلوونکی دی لکه په اوسني زمانه کې د انسان خرڅول.^{٤٧}

• د هغه شي خرڅول چې مال نه وي او مبيعته يې وگرځوي، دا بيعه باطله ده، ځکه چې دلته د بيعې رکن نشته چې هغه په مال باندې د مال بدلول دي.

• په پيسو باندې د غير متقوم مال لکه د خنزير او شرابو اخيستل باطله بيعه ده، ځکه مقصد په بيعه کې د مبيعې ذات دی چې په هغې باندې نفعه اخيستل کېږي.^{٤٨}

• د لا مالګه شي پلورل باطله بيعه ده، لکه د بحر په اوبو کې د ماهي پلورل، اويا لکه په هوا کې د مرغۍ پلورل.^{٤٩}

٤٤- البحر الرائق (ج ١/ ص ٣٠) تبين الحقائق (١٠/ ص ٤٢٣). مختار الصحاح - (١٠/ ٧٣)

٤٥- درر الحکام في شرح مجلة الاحکام - (ج ١/ ص ٢٠١) - تبين الحقائق (١١/ ص ٥٦).

٤٦- مجلة الاحکام ٧٣. رد المحتار - (ج ١٩/ ص ٢٤١)

٤٧- درر الحکام - (ج ٦/ ص ٢٤٩) - العناية شرح الهداية - (ج ٩/ ص ٩٠). البحر الرائق (٢١١٦)

٤٨- هداية: ٥٣١٣- مجمع الأنهر - (ج ٥/ ص ٢٤٣). رد المحتار - (ج ١٩/ ص ٢٢٧)

٤٩- مجمع الأنهر في شرح ملقئ البحر - (ج ٥/ ص ٢٤١)

ارزونه

آ- لاندې پوښتنو ته ځواب وړایاست:

۱. باطله یعه تعریف کړئ.
۲. د باطلې بیعې حکم څه دی؟
۳. د باطلې بیعې درې حکمونه بیان کړئ؟

کورنۍ دنده

د باطلې بیعې په هکله یوه مقاله ولیکئ.

שלם لوست

ښکاره بلنه

د ښکاره بلنې پیل:

کله چې د مسلمانانو شمېر دې اندازې ته ورسېده چې د مشرکانو د مقابلې توان یې پیدا کړ او له بلې خوا د مکې مشرکانو د اسلام د مقدس دین او مسلمانانو په هکله ډول ډول خبرې اوريدلې او ځینې مسلمانان د خپل دین په خاطر زورېدل؛ نو له دې امله د بعثت په څلورم کال اسلام ته بلنه په څرگنده او ښکاره بڼه پیل شوه او لاندې آیت نازل شو:

((وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)) الشعراء ۲۱۴

ژباړه: او خپل نږدې خپلوان (د الله ﷻ له عذابه وويروه.

د خپلوانو بلنه:

کله چې پورتنۍ آیت نازل شوه، نو پیغمبر ﷺ خپل قوم (بنې هاشم) راوبلل او وروسته له حمد او ثنا څخه یې هغوی ته وفرمایل:

((د یو قوم لارښوونکی هېڅکله هم خپل قوم ته دروغ نه ولېي، قسم په الله ﷻ چې زه تاسو او نورو خلکو ته رالېږل شوی يم، قسم په الله ﷻ چې تاسې به داسې مړه شئ، لکه څنګه چې موخوږ وږي او داسې به راژوندي شئ، لکه څنګه د خوب څخه راپورته کېږئ بیا به د خپلو کروړو پوښته در څخه کېږي، یا به تل پاتې جسته ځئ او یا به دوزخ ته)).

په دې مهال ابرطالې وویل: موږ په ډېره مېړانه ستا ملاتړ کوو، ستا لارښوونې او نصیحتونه منو ستا د خبرو تصدیق کوو، دلته د قوم ټول مشران راپورل شوي دي چې زه هم یو له هغو څخه يم او تر ټولو زیاتې مې ستا خبرې خوښېږي، نو په کومه لاره چې مامور شوی یې پر هغې ولاړ شه، قسم پر خداي ﷻ ترڅو چې زه ژوندی يم له تا څخه به ساندۀ او دفاع کوم، خو هېڅکله هم له خپل پلرني

دين څخه زړه نه شم صبرولى.

ابولهب وويل: قسم په خداى ﷻ چې دا د شرم كار دى، مخكې له دې چې نور بې محه ونيسي، تاسو د هغه مخنيوى وكړئ.

ابو طالب وويل: قسم په خداى ﷻ تر څو چې ژوندى يم له هغه څخه به دفاع كوم.
د صفا غونډۍ پر سر:

كله چې رسول الله ﷺ د ابو طالب له ملاتړ څخه ډاډه شو، نو بله ورځ د صفا غونډۍ پرسر وخوت او په لوړ اواز يې ناري كړې: اى خلكو! پاڅېږئ راوېښ شئ او ځان د دېښمن څخه وژغورئ! لكه څرنگه چې قرېش د داسې غړ په اورېدو سره راټولېدل، دلته هم ټول يو ځاى راغونډ شول.

رسول الله ﷺ دوى ته وفرمايل: كه چېرې زه تاسو ته ووايم چې د مكې د غرونو تر شا يو لوى لښكر راغونډ شوى دى او غواړي چې پر تاسو يرغل وكړي، نو تاسې به زما خبره ومنئ؟

هغوى وويل: هو! موږ تر اوسه له تا څخه پرته له رښتيا بل څه ندي اورېدلي، رسول الله (ص) وفرمايل: همدا رنگه زه تاسې له يورقيني راتلونكي عدا به ونيروم. خپل ځان د دوزخ له اوره وژغورئ.

بيا يې وفرمايل: اى بني كعبو! اى بني مره و! اى بني عبدالمطلبو! تر دې چې د خپلې لور فاطمې نوم يې هم واخيست او هغوى ته يې وويل: په ايمان راوړلو سره ځان د دوزخ له اوره وژغورئ، زه ستاسو لپاره هېڅ كولاى نه شم، مگر دا چې په دنيا كې تاسو سره خپلوي ولرم او ښېگڼه درسره وكوم، خو په آخرت كې زه ستاسو هېڅ مرسته نه شم كولى.

د ابولهب خبر كون:

پر دغه مهال ابو لهب رسول الله ﷺ ته وويل: برباد او تباه شې، آيا تا موږ د دې لپاره راټول كړي يو؟ نو بيا دا آيت ((بَشِّرْ أَبَا لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ ۱ مَّا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ ۲)) چې د ابو لهب پر دايمي هلاكت او تباهي څرگنده دليل و نازل شو.

فعاليت

له خپلوانو څخه د بلنې د پيل حكمت څه و؟ څرگند يې كړئ.

اسلامي دعوت سره د قریشو دښمني:

قریشو له دې وېرې چې پلرنی دود، دستور او معتقات یې له منځه ولاړ شي او د بت پرستی د دین مشري او گټې یې له لاسه ونه وځي، لدې امله یې په مخالفت او ډېر سخت څېرگون لاس پورې کړ.

د دې لوست گټې:

- ۱- د اسلامي دعوت اصلاحي کړنلارې بېل د وخت د شرایطو او حالاتو سره سمون ولري.
- ۲- د هرې اصلاحي کړنلارې د پلي کولو لپاره د مرستندویو او پلویانو شتون اړین دی.
- ۳- د اصلاحي کړنلارو د پلي کولو په وړاندې د ځینو مغرضینو مخالفت باید د ملیوسی او پښیماني

الف: لاندینو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

- ۱- رسول الله ﷺ د انذار آیت له نازلېدو وروسته تر هر څه دمخه څه وکړل؟
 - ۲- د صفا غونډۍ پر سر قریشو ته د رسول الله ﷺ د ویناوو مفهوم په لنډه ډول بیان کړئ.
 - ۳- اسلامي دعوت سره د قریشو د مشرانو د دښمنۍ لامل څه و؟ څرگند یې کړئ.
- ب: د صحیح عبارت په وړاندې د (✓) ښه او د غلط عبارت په وړاندې د (✗) ښه کړئ.
- ۱- وروسته د ((وَأَنذَرُ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ)) آیت له نازلېدو څخه پیغمبر ﷺ خپلوان راټول کړل او هغوی یې په ټولنیزه توګه اسلام ته راوبلل. ()
 - ۲- پیغمبر ﷺ د صفا غونډۍ پر سر د قریشو مختلف قبایل اسلام ته راوبلل. ()
 - ۳- د هجرت په څلورم کال اسلام ته ښه په ښکاره ډول پیل شوه. ()

د لوست مطالب په لنډه ډول دیوې مقالې په ترڅ کې ولیکئ او مناسب عنوان ورته وټاکئ.

يوويشتم لوست

د حق دعوت له اورېدو څخه د مکې مکرمې د زاپرينو منع کول

د دعوت له ښکاره کېدو څخه څه زياته موده نه وه تېره شوی چې قریش د يوې بلې غمښتيزې سره مخامخ کېدونکي وو او هغه مکې مکرمې ته د زاپرينو د راتگ مراسم وو، هغوی پوهېدل چې دغه زاپرين د جزيرۃ العرب له مختلفو سيمو څخه مکې مکرمې ته راځي او رسول الله ﷺ به اړومرو د هغوی سره کښه کوي. د هغوی غورځونو ته به د اسلامي دعوت خبرې رسېږي، نو مخکې له دې چې هغوی د محمد ﷺ له خبرو متاثره شي، لازمه ده چې داسې احتياطي تدابير ونيول شي، ترڅو دې کار مخنيوی پرې وشي.

د وليد بن مغیره سره مشوره:

د دې خبرې لپاره ټول وليد بن مغیره ته د مشورې لپاره ورغلل. وليد وويل: د محمد ﷺ په هکله بايد په يوه خبره راضوئنه شو او بېلې بېلې خبرې ونکړو، ټولو وويل:

ته ښه وايي:

وليد وويل: تاسې خپل نظر وړاندې کړئ، زه به بې واورم.
هغوی وويل: موږ وايو چې محمد ﷺ کوډه گر دی.
وليد وويل: قسم په الله ﷻ چې هغه کوډه گر نه دی، موږ کوډه گران ليدلي دي، دی هغو ته ورته والی نه لري.

قریشو وويل: موږ به ووايو چې لېونی دی.
وليد وويل: هغه لېونی نه دی، موږ لېوئيان ليدلي دي، لېونتوب پېژنو، نه بې خوده دی او نه بې واکه، او نه بې ځايه خبرې کوي.
هغوی وويل: و به وايو چې شاعر دی.

وليد وويل: شاعر هم نه دی، موږ شاعر او د شعر ټول ډولونه پېژنو، د ده خبرې هېڅکله هم شعر ته

ورته نه دي.

هغوی وویل: موږ به دا ووايو چې ساحر دی.

ولید وویل: نه، هغه ساحر هم نه دی، موږ ساحران لیدلي دي، د هغه کړنې او حرکات د ساحرانو په څېر نه دي.

د قریشو اتفاق پر دې چې محمد ﷺ ته ساحر ووايي:

قریش وویل: نو څه ووايو؟

ولید وویل: قسم په الله ﷻ چې د ده خبرې ډېرې خوږې، رښتینې، ژورې او ځانګړې بې مېوه لرونکې دي، تاسې چې د ده په هکله څه وایئ له ډاګه برښي چې خبره مو غلطه ده.

یوازې یوه خبره د ده په هکله ویلې شو او هغه دا چې وویل: هغه ساحر دی. داسې یو ساحر یې له ځان سره راوړی دی چې پلار له زوی نه، ورور له وروره، مېړه له ښځې او سړی له خپلوانو څخه جلا کوي او یو د بل دینمن ګرځوي، د ټولو دا خبره خوښه شوه او سره خپاره شول.

ولید بن مغیره د وحی په هنداره کې:

د ولید بن مغیره په هکله د مدثر سورت څو آیتونه نازل شول چې د ده کړنې په کې ډګر شوې دي. الله تعالی فرمایي: (رَبِّهِ فَاَفْكَرَ وَقَدَّرَ ۱۸ فُقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۱۹ ثُمَّ قَاتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ ۲۰ ثُمَّ نَظَرَ ۲۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۲۳ فَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَهٌ سَحَرٌ يُوْثِرُ ۲۴) (

ژباړه: هغه فکر وکړ اندازه یې ولګوله (چې څه طعنه ورکړي) په دې اندازه لګولو دې دی ټپه شي، بیا ښه څیر شو، بیا یې تندۍ تړو او خوله یې ګډه کړه، بیا یې شا کړه او لویې یې وکړه او ویې ویل: دا قرآن هغه اغېزمن جادو او سحر دی چې له خورا پخوا زمانو څخه پاتې دی.

د قریشو د دسیسې پلي کول:

د دې لپاره چې قریش خپله دسیسه او توطنه په سمه توګه پلې کړي، نو زیات شمېر خلګ یې وټاکل، ترڅو د کعبې شریفې زبیرین پر محمد ﷺ باندي، بډګومانه کړي چې د دې کار د پرمخ بیولو زیات مسؤلیت د ابولهب پر غاړه و.

د ابولهب دریځ:

کله به چې رسول الله ﷺ د دعوت لپاره د زبیرینو څیمو، تم ځایونو او د سیمې بازارونو ته ورتلو، ابولهب به د ده تر شا خلکو ته ویل: د محمد ﷺ خبرې ونه منئ، هغه خپل پلرنی دین پرېښی دی او دروغ وایي.

۱- دا فقره په آزمودنه کې شامله نه ده، یواځې د زده کوونکو د علمي زېرمې لپاره ده.

په جزیره العرب کې د بعثت د خبر خپرېدل:
 د قریشو ظالمانه هڅو هغوی ته هېڅ ګټه ونه رسولله ﷺ د دعوت کار تر هغه ځایه ورساوه چې قریشو یې تصور هم نه کاوه، هغه دا چې ټول زایرین د رسول الله ﷺ د دعوت او بلنې څخه خبر شول او د هغوی په ستنېدو سره د بعثت خبر په جزیره العرب کې خپور شو.

د لوست ګټې:

۱. د حق دعوت منکران بډایې هڅه کې و، ترڅو نورو ته د حق اواز د رسېدو مخنیوی وکړي.
 ۲. د خپل توان په اندازه د حق دعوت د رسولو لپاره هڅه او هلند او په دې لاره کې د هر ټول ممکن فرصت څخه استفاده کول.

۳. د منکړینو د دسیسو سره سره، د حق دعوت بیا هم پر مخ ځي او خپله لاره پرانیزي.

الف: لاندینيو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

- ۱- د مکې مکرمې زایرینو ته د حق دعوت د رسېدو د مخنیوي لپاره قریشو څه تدابیر ونيول؟
- ۲- د دې لوست ګټې څرګندې کړئ.
- ۳- ولید بن مغیره قریشو ته څه مشوره ورکړه؟
- ب: لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.
 - ۱- قریش د مشورې لپاره () ته ورغلل.
 - ۲- د قریشو غوڅه شوې خبره دا وه چې وایي () دی.
 - ج: د صحیح عبارت په وړاندې د () نښه او د غلط عبارت په وړاندې د (×) نښه کېږئ.
 - ۱- قریش د مشورې لپاره ابو جهل ته ورغلل. ()
 - ۲- د رسول الله ﷺ د بعثت خبر د مکې مکرمې د زایرینو په مرسته جزیره العرب کې خپور شو. ()

د دې لوست د مطالبو په هکله په خپل تعبير او خپلې ژبه يوه لنډه مقاله وليکئ.

دوه ويستم لوست

د مخالفينو لخوا د دعوت د خپرېدو مخنيوی

د دعوت د مخنيوي لپاره د قریشو نوري دسيسې:

کله چې قریش په دې خبره پوه شول چې محمد ﷺ له خپل دعوت څخه نشو گرځولی، نو يو ځل بيا اندېښمن شول او د اسلامي دعوت د مخنيوي لپاره يې لاندې دسيسې وکارولې.

۱- ملنډې، ټوکې کول، سپک او دروغجن گڼل: مشرکينو په دې توگه د مسلمانانو د سپکاوي او د دوی د معيوبولو د ضعيفولو هڅه کوله او پيغمبر ﷺ ته به يې سپکې سپورې ويلې کله به يې لمبني او کله به يې دروغجن او جادوگر باله.

۲- د رسول الله ﷺ د لارښوونو په هکله بدگمانې او شکونه پيدا کول (ايجابول) او د خلکو په وړاندې يې بې اغېزه ښکاره کول.

۳- قرآن کریم به يې زړو کيسو ته ورته او مشابه گاڼه.

د مشرکينو يوه بله هڅه:

مشرکانو د دعوت د مخنيوي لپاره ډېرې هلې ځلې وکړې چې د دغو هلو ځلو څخه يو هم رسول الله ﷺ ته د قریشو د استازي عتيبه بن ربيعه وړاندیز و، عتيبه رسول الله ﷺ ته د ډېر مال، د قریشو د مشرۍ او د هر ډول دنيوي غوښتنو د بشپړولو وړاندیز وکړ، خو رسول الله ﷺ د هغه په ځواب کې وويل: زه د دې لپاره نه يم رالېږل شوی چې ستاسو مالونه واخلم او يا پر تاسو مشري وکړم، بلکې زه الله تعالی ستاسو لپاره رسول رالېږلی يم، پر ما د الله ﷻ کتاب نازل شوی دی او ماته امر شوی دی چې تاسو ته د جنت زيری درکونکی او له دوزخ نه وېر ونکی اوسم.

د دې لوست گټې:

۱. کله چې يو بلونکی (داعي) سپېڅلی وي، هېڅ ډول توره او افتراگانې نشي کولی د هغه د دعوت مخه ونيسي.

۲. که چیرې مسلمانان د دعوت په لاره کې د ستونزو سره مخ شي، نو لازمه ده چې ثبات او استقامت ولري او په صبر او حکمت سره د ټولنې د اصلاح لپاره هڅه وکړي.
 ۳. د ټولنې اصلاح د اسلام د مبین دین د لارښوونو په پلي کولو سره د دنیا د هر مال او متاع څخه لوړ او غوره کار دی او دا نه ښايي چې د دنيوي امتیازاتو لپاره له هغې تنازل وشي.

ارزونه

- ۱- قریشو د رسول الله ﷺ په وړاندې له نورو کومو دسیسو کار واخیست؟
- ۲- عتبۀ بن ربیعہ رسول الله ﷺ ته د څه وړاندیز وکړ؟
- ۳- رسول الله ﷺ د عتبۀ بن ربیعہ وړاندیز ته څرنگه ځواب ورکړ؟
- ۴- د دې لوست گچي په لنډه ډول بیان کړئ.

کورنۍ دنده

د دې لوست مطالب په لنډه توګه وليکئ.

دري ويستم لوست

ابوطالب ته د قریشو د پلاوي لیرل

قریشو په ډېر جلیت سره د دعوت د مخنیوي لپاره هڅه کوله، خو په دې نه پوهېدل چې د داسې ستر شخصیت په وړاندې کوم چې ابوطالب ته ډېر گران او عزتمن و څه تمایز ونیسي.
وروسته له ډېر فکر او مشورې دې پایلې ته ورسېدل، چې ابوطالب ته ورشي او د هغه په مرسته د حضرت محمد ﷺ د دعوت مخه ونیسي.

ابوطالب ته د قریشو پلاوی:

خړنگه چې ابوطالب د قوم سپین بزړی و، له دې امله یې په قوم کې ډېر عزت او لوړ مقام درلود او خبرې یې منل کېدلې، له بلې خوا هغه د رسول الله ﷺ ملاتړ، حمایت او پلوي کوله، نو د دې لپاره چې قریش په داخلي اختلافاتو کې ښکېل نشي، ابوطالب ته ورغلل، ترڅو دعوت د مخنیوي لپاره د هغه قناعت او رضا حاصله کړي او د قریشو او محمد ﷺ ترمنځ داسې یو تړون لاسلیک کړي چې د هغه پر بنسټ محمد ﷺ د خلکو له دعوت څخه لاس واخلي او په مقابل کې یې چې هر امتیاز غواړي هغه ته به ورکړل شي.

ابوطالب خپل وراره محمد ﷺ راوغوښت او هغه ته یې وویل: گرانه وراره!

دوی ستا د قوم مشران دي او د دې لپاره راغلي، ترڅو تاسو ته ژمنه درکړي او له تاسو ژمنه واخلي.

ابوطالب ته د رسول الله ﷺ وړاندیز:

کله چې رسول الله ﷺ د خپل تره څخه د مشرکینو غوښتنې واورېدلې، نو هغه ته یې وویل: زه دوی

یواځې یوې کلمې ته رابولم، که دوی ومنله نو خدای تعالیٰ به دوی ته په دواړو جهانونو کې عزت او سربلوري ور په برخه کړي.

ابو جهل په دې خبره خوشحاله شو چې د یوې کلمې په ویلو به ټولو امتیازاتو خاوند شي.

ابوطالب وویل: هغه کلمه څه ده؟ پیغمبر ﷺ وفرمایل: ناسو د (لا اله الا الله) کلمه وولایي. د دې خبرې په اورېدو سره د قریشو مشران مایوسه او ناامېده شول او ویې ویل:

په الله ﷻ سوگند چې دی به هېڅکله هم ستاسو غوښتنې ونه مني.

په بل روایت کې راغلي دي کله چې رسول الله ﷺ د ابوطالب خبرې واورېدلې، نو په دې فکر شو چې شاید تره یې د ده له ملاتړ څخه لاس اخیستلی دی، نو خپل تره ته یې داسې وویل: گرانه کاکا! قسم په خدای ﷻ دی که چېرې دوی لمر په بني لاس او سپوږمۍ په کین لاس کې راته کېږدي (یعنې د ځمکې او د هغې د چاپېریال واک او اختیار راکړي) او له ما نه وغواړي چې د توحید دعوت پریږدم، نو زه به هېڅکله رادعوت پرې نږدم او تر هغه به دوام ورکړم چې یا زه برېمن او یا په دې لار کې شهید شم.

ابوطالب د دې خبرې په اورېدو سره هغه ته د مرستې او ملاتړ ډاډ ورکړ او ورته یې وویل: قسم په خدای ﷻ هېڅکله به دې هیچا ته ونه سپارم.

د لوست ګټې:

۱. د اسلام د مقدس دین متابعت او هغه ته بلنه، د دنیا له ټولو امتیازاتو څخه غوره ده، مسلمان لره دا نه ښايي چې د دنيوي امتیازاتو لپاره ورڅخه تنازل وکړي.

۲. ابوطالب د قریشو له خوا ټول تکلیف وزغمل، خو د رسول الله ﷺ له ملاتړ څخه لاس په سر نه شو.

الف: ابوطالب ته د قريشو د پلاوي د لبرلو كيسه په لنډه ډول بيان كړئ.

ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو كلمو ډك كړئ.

۱- قريش دې پايلې ته ورسېدل چې () ته ورشي.

۲- كه چېرې دوى () په بني لاس او () په كين لاس راته كېردي.

ج: د صحيح عبارت په وړاندې د (۴) نښه او د غلط عبارت په وړاندې د (۳) نښه كېرئ.

۱- د قريشو يوه ډله ابو جهل ته ورغله. ()

۲- ابوطالب محمد ﷺ ته وويل: قسم په خداى ﷻ هېڅكله به دې هېچا ته ونه سپارم. ()

کورنۍ دنده

د دې درس مطالب د يوې لنډې مقالې په ترڅ كې په خپلې ژبې او تعبير وليكئ او يو

مناسب عنوان وركړئ.

خلورويشتم لوست

د حبشي په لور هجرت

وروسته له دې چې حضرت محمد ﷺ د بعثت په څلورم کال په ښکاره ډول بلنه پيل کړه، د قریشو ظلم او تېری هم پر مسلمانانو پيل شو. د قریشو دغه ظلم او تېری د پنځم کال تر نيمايي خپلې لورې پورې ته ورسېد او مکه مکرمه پر مسلمانانو تنگه شوه او د دې ستونزو څخه د خلاصون په لټه کې شول. حضرت محمد ﷺ ته دا معلومه وه چې د حبشي پاچا (نجاشي) يو ډېر عادل سړی دی، نو مسلمانانو ته يې د دين د ژغورلو په هیله د حبشي په لور د هجرت امر وکړ.

د حبشي په لور د مسلمانانو لومړنۍ هجرت:

د نبوت په پنځم کال د رجب په مياشت کې د مسلمانانو لومړنۍ ډله چې له دولسو سپړو او څلورو ښځو څخه جوړه شوې وه د حضرت عثمان بن عفان رضي الله عنه په مشرۍ د رسول الله ﷺ د لور بې رقيه رضي الله عنها په گاونډي حبشي ته روانه شوه.

د دې لپاره چې قریش بې مخه ونه نيسي دا کاروان د شپې له لوري د شعيبه د بندرگاه په لور روان شو، هلته دوي سوډاگريزې کښتۍ ولاړې وې چې دوی يې سپاره کړل او د حبشي په لور روانې شوې. قریش ډېر ژر د مسلمانانو د دې کار څخه خبر شول او د دوی د راگرځولو لپاره يې بندرگاه ته خپل کسان ولېږل، خو د مسلمانانو ډله د دوی له رسېدو دمخه له هغه ځايه وتلې وه چې په دې توگه د مسلمانانو دغه ډله د مشرکانو له ظلم او تېري څخه په امان شوه.

په دغې ډلې کې د حضرت محمد ﷺ د نږدې خپلوانو څخه څوک و؟ نومونه یې واخلئ.

د قریشو د مشرانو د مسلمانېدلو خبر:

د حبشي مهاجرينو ته دا خبر ورسېدل چې د مسلمانانو او قریشو تر منځ تاوتریخوالی کم شوی دی او هغه داسې چې د قریشو مشرانو په حرم کې د نجم سورت د خو آیتونو له اورېدو وروسته د مسلمانانو سره یو ځای سجده وکړه او داسې حالات رامنځ ته شوي چې د قریشو مشرکان مسلمانان نه ازاوې، نو له دې امله هغوی د بېرته راتګ نیت وکړ او د مکې په لور راوان شول، کله چې مکې مکرمې ته د یوې ورځې مزل په وټن نژدې شول، نو پوه شول چې خبره هسې نه ده او د قریشو ظلمونه د پخوا په څېر دوام لري، نو زیات شمېر مهاجرین بېرته حبشي ته ولاړل او یوازې څو تنه یې په پټه مکې مکرمې ته ننوتل.

د حبشي په لور د مسلمانانو دویم هجرت:

د حبشي د مهاجرینو د بېرته راتګ وروسته د قریشو ظلم او تېری نور هم زیات شو، نو له دې امله رسول الله ﷺ نورو مسلمانانو ته هم اجازه ورکړه، ترڅو په پټه د دویم ځل لپاره حبشي ته هجرت وکړي.

د مسلمانانو شمېر دا ځلې (۱۰۲) تنه و چې (۸۳) تنه یې سړي او (۱۹) تنه یې ښځې وې، د دې ډلې مشري جعفر بن ابی طالب ﷺ کوله.

د لوست ګټې:

۱. هجرت کول د پیغمبر ﷺ د سنتو څخه دی چې د مسلمانانو لپاره مشروع ګرځېدلی دی، ترڅو د ظالمانو د ظلم او تېري څخه په امن شي او وکولای شي خپل دیني شعار پرته له کوم ډار او خوف څخه ترسره کړي.
۲. د الله ﷻ په لار کې هجرت کول او له ایمان او عقیدې څخه حفاظت د بشري تاریخ په اوږدو کې د لوړو تحولاتو لامل شوی دی.
۳. مسلمان لږه ښايي چې په بې بنیاده خبرو، اوازو او شایعاتو ونه غولېږي او خپل معلومات او پوهه د موثقیو منابعو څخه ترلاسه کړي.

۴. مسلمان باید تل د صبر او زغم په ګاڼه سمبال وي او په ځانګړي ډول کله چې حالات خراب او کړکېچن وي.

۱. حبشي ته د مسلمانانو د لومړني او دويم هجرت لنډه يادونه وکړئ.
۲. د حبشي په دواړو هجرتونو کې د مهاجرينو شمېر وښايست.
۳. د دې لوست ګټې څرګندې کړئ.

د دې لوست مهم ټکي په خپلو کتابچو کې وليکئ.

پنځه ويشتم لوست

د حبشي د مهاجرينو پر خلاف د قريشو د نسيه

حبشي ته د استازو لېږل:

دا چې مهاجرين هوسا ټاټوبي ولري، ترڅو د هغوی ځان، مال او دين په امن وي، داکار د قريشو د مشرکانو لپاره د زغم وړ نه و، نو له دې امله يې عمرو بن العاص او عبدالله بن ربيعہ چې هونښاره او کار پوهه کسان وو، د خورا غوره او قيمتي ډاليو سره نجاشي ته ولېږل، دواړو استازو قيمتي ډالۍ دربار ته نېږدې سردارانو ته ورکړې او هغه دلايل يې هم ورته وويل چې د هغو له مخې مسلمانان بايد د حبشي څخه وشړل شي، د دربار سرداران په يوه خوله شول چې نجاشي به د مهاجرينو په وېستلو رضا کړي، دوی ټول د نجاشي دربار ته ولاړل او خپلې ډالۍ يې وړاندې کړې او نجاشي ته يې وويل:

زموږ څو تنه ناپوهه ځوانان ستاسې پاچايۍ ته په پټه راغلي دي، دوی خپل دين پرېښی دی او ستاسو دين يې هم نه دی منلی، نوکړی دین يې جوړ کړی دی چې نه يې موږ پېژنو او نه يې هم تاسې، موږ د قوم مشرانو تاسو ته رالېږلي يو، ترڅو تاسې زموږ فراريان موږ ته وسپاری.

د درباريانو سپارښتنه:

د دربار سردارانو وويل: د پاچا سر دې سلامت وي، دا استازي رښتيا وايي، سړي يې ورو سپاری چې له ځان سره يې بوځي، خو نجاشي وويل:

دا موضوع بايد ښه وڅېړل شي او د دواړو اړخونو دلايل واورېدل شي. مسلمانان يې خپل دربار ته راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: داکوم دين دی چې د خپل قوم څخه پرې جلا شوي ياست؟ نه مو زموږ دين منلی او نه د نړۍ کوم بل دين؟

د مسلمانانو وياند:

د مسلمانانو وياند جعفر بن ابي طالب وويل:

قدرمنه پاچا! موږ ناپوهه وو د بتانو عبادت مو کاوه او مرداري مو خوره، زنا موږ کي ډېره وه، خپلوی موږ نه پالې، گاوندې مو ربرول او زموږ زړور په کمزوري تېری کاوه، موږ دغه ناوره عادات درلودل چې پاک الله تعالی زموږ له منځ څخه خپل استازی غوره کړ، نسب يې موږ ته معلوم دی، په ريښتینولي، امانتدارۍ او نورو بڼو اخلاقو سره زموږ په منځ کي مشهور دی، موږ ته يې د يو الله ﷻ د عبادت بلنه راکړه، او د هغو بتانو او کابو له عبادت څخه يې منع کړو د کومو چې زموږ پلرونو عبادت کاوه، موږ ته يې لارښوونه وکړه چې تل بايد ريښتيا وويلو، امانت پوره ورکړو، خپلوي وپالو، له گاونډيانو سره ښه ژوند وکړو، له ناروا او وينو توبولو څخه لاس واخلو، موږ يې له زنا کولو، دروغو ويلو، د یتیم د مال له خوړلو او په پاک لمنو ښځو د تور لگولو څخه منع کړو.

موږ ته يې امر وکړ چې د يو الله ﷻ عبادت وکړو، هېڅ شی ورسره شریک او سیال ونه گڼو، حلال يې حلال او حرام يې حرام وگڼو، نو زموږ قوم له موږ سره په همدې خبرو دښمن شو او موږ يې سخت ورپرلو، ترڅو موږ اسلام پريږدو او بېرته د بتانو عبادت پیل کړو او هغه ناروا کارونه وکړو چې وړاندې مو کول، کله چې دوی پر موږ ظلم او تېری پیل کړ او او ځمکه يې راباندې تنگه کړه، نو ستا پاچايي ته مو هجرت وکړ او له ټولو خلکو څخه مو تاسي غوره وگڼلې او ستاسو په گاونډ کي موږ ته ژوند ښه ښکاره شو، اوس هیله لرو ترڅو ستاسو په خوا کي پر موږ ظلم ونشي.

د زده کونکو څخه دې پوښتنې د جعفر عليه السلام د وينا مهم ټکي په خپلو الفاظو ووايي.

د نجاشي غبرگون:

نجاشي وويل: آيا هغه څه چې ستاسو پيغمبر راوړي له ځانه سره لري؟

جعفر عليه السلام خراب ورکړ: هو! بيا يې د قرآن عظيم الشان د مريم سورت څو آيتونه تلاوت کړل، نجاشي د قرآن کريم د آيتونو په اورېدو سره ډېر ژرل، تر دې چې ډېره يې لنډه شوه او د دربار مله يې مشر لويي هم ورژړل چې د ژباړه امله يې په لاسونو کي نيولي کتابونه هم لاندې شول، بيا نجاشي دوی ته وويل: دا او هغه څه چې عيسى عليه السلام راوړي وو دواړه د يو څراغ رڼا ده.

عمرو بن عاص او د هغه ملگري ته يې وويل: ولاړ شئ، قسم په الله ﷻ چې هېڅکله به هم دا خلک تاسو ته ونه سپارم.

د نجاشي د ذهنت د خرابولو کوښښ:

د هغه حسد او کینې له مخې چې د قریشو استازو په زړه کې درلوده پاچا ته یې وویل: دوی د عیسیٰ عليه السلام په هکله بې ځایه خبرې کوي. هغه مسلمانان راغوښتل او له هغو څخه یې پوښتنه وکړه، جعفر رضی الله عنه ورته وویل: موږ د حضرت عیسیٰ عليه السلام په هکله هغه څه وایو چې زموږ پیغمبر موږ ته راوړي دي. هغه د خدای جل جلاله بنده، د خدای جل جلاله پیغمبر او د خدای جل جلاله روح او کلمه ده چې پاکي او پیغلې یې یې مريم ته یې القا کړه. نجاشي د ځمکې څخه یو ډکې رڼوړ ته کړ او وېې ویل: قسم په الله جل جلاله چې د عیسیٰ عليه السلام حقیقت د دې ډکې په اندازه هم ستاسو له خبرو څخه زیات نه دی. نجاشي مسلمانانو ته وویل: ولاړ شئ! زما د پاچاهۍ په حدودو کې به بشپړ ډاډه سره ژوند کولی شئ، چا چې تاسو ته ناوړه خبرې وکړي، نو زه به اړو مړو هغه ته سزا ورکړم.

د لوست گټې:

۱. شوک چې د چا نماندگي کوي، لازمه ده چې هغه پوره زړکه، باخبره او د منطق خاوند وي.
۲. د حضرت عیسیٰ عليه السلام په هکله د واقعي مسیحیت او اسلام ترمنځ کوم توپیر نه لېدل کېږي.
۳. پر قاضیانو او حاکمانو لازمه ده مخکې له دې چې نهایی فیصله صادره کړي د دعوي د جانیانو د لایل او نظریات واورې.
۴. که د اسلام د بنسټیانو ډېر زیات چالاکه او زیرکه هم وي، بیا هم د پوه او هوښیار مسلمان د منطق او استدلال په وړاندې ماتې خوري.

د دې لوست څخه چې نورې گټې اخيستل کېږي هغه بیان کړئ.

الف: لاندې پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

۱- د دې لوست مهم ټکي په لنډه ډول بيان کړئ.

۲- عمرو بن عاص او عبدالله بن ربيعه د مهاجرو مسلمانانو د دين په هکله نجاشي ته څه وويل ؟

۳- جعفر بن ابې طالب عليه السلام نجاشي ته د اسلام د ښېگڼو په هکله څه وويل ؟

۴- عمرو بن عاص او عبدالله بن ربيعه د عيسی عليه السلام په اړوند د مسلمانانو د نظر په هکله څه وويل ؟

۵- جعفر بن ابې طالب عليه السلام د عيسی عليه السلام په هکله څه وويل ؟

ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.

۱- دا او هغه څه چې عيسی عليه السلام راوړي دي دواړو د يو () رڼا ده.

۲- موږ د عيسی عليه السلام په هکله هغه څه وايو چې زموږ () موږ ته راوړي دي.

۳- نجاشي له څمکې څخه يو نړی () راپورته کړ.

د دې لوست مطالب د يوې لنډې مقالې په ترڅ کې په خپل تعبير او ژبه وليکئ.

شپږ ويشتم لوست

د حمزه عليه السلام راولړل

حمزه عليه السلام د بعثت په شپږم کال د ذوالحجې په مياشت کې اسلام راور، يوه ورځ رسول الله ﷺ د صفا غونډۍ سره ناست و، د جهل پلار ابو جهل رسول الله ﷺ ډېر ودرېد او، تر دې چې هغه يې په کافي وويشت او داسې يې زخمي کړ چې وېني ترې روانې شوې، وروسته بيا ابو جهل د کعبې خواته ولاړ او د قریشو په غونډه کې شريک شو. د عبدالله بن جلعان وينځې چې دغه زړه دردوونکې حالت په خپلو سترگو لېدلی و، حضرت حمزه عليه السلام ته چې تازه له ښکار څخه راغلی و او ليندۍ يې هم په لاس کې وه بيان کړ.

د ابو جهل څخه بدله:

حضرت حمزه عليه السلام چې د قریشو تر ټولو زړور بېلوری او تکره ځوان و د خپل وراره د مظلوميت څخه يې غيړت په جوش راغی، پرته له کوم ځنډه په ابو جهل پسې د کعبې ساحې ته ورغی د ابو جهل په سر ودرېد او ورته يې په ډېر قهر او غوسه وويل:

ای بې غيړته! ته زما وراره ته بډرډ وايي او له دې څخه خبر نه يې چې زه د هغه په دين يم؟ بيا يې په ليندۍ وويشت او ډېر سخت يې زخمي کړ، او په دې ترتيب سره حضرت حمزه بن عبدالمطلب عليه السلام د اسلام په مبارک دين مشرف شو او په پوره مېړانه يې له اسلام او پيغمبر ﷺ څخه دفاع وکړه.

د لوست گټې:

- ۱- رسول الله ﷺ د اسلام د دين په تبليغ کې له ابو جهل څخه ډېر تکاليف او ستونزې وليدلې، خو بيا يې هم د هغو په وړاندې له صبر او زغم څخه کار واخيست.
- ۲- اسلام د ښمنان تل د اسلامي دعوت د مخنيوي لپاره له هر ډول وسايلو څخه کار اخلي، د

اسلامي دعوت گرانو شکنجه کول او تعذيبول د اسلامي دعوت د مخنيوي په لار کې د دوی له قتل پاتې وسایلو څخه دي.

۳- له مظلومانو او اسلامي مقدساتو څخه په مېړانه دفاع کول د مسلمانانو په ځانگړې توگه د ځوانانو مسلمانانو یوه ځانگړتیا ده.

د دې لوست څخه که نورې گټې اخيستل کېدای شي څرگندې بې کړئ.

الف: لاندینيو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

- ۱- د حضرت حمزه عليه السلام د اسلام منلو لامل څه و؟
- ۲- ولې حضرت حمزه عليه السلام پر ابو جهل په قهر شو؟
- ۳- حضرت حمزه عليه السلام ابو جهل ته د وهلو پر مهال څه وويل؟
- ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.
- ۱- حضرت حمزه عليه السلام د بعثت په () کال د ذولحجې په مياشت کې مسلمان شو.
- ۲- حضرت حمزه عليه السلام د قریشو تر ټولو () ځوان و.
- ج: د صحيح عبارت په وړاندې د () نښه او د غلط عبارت په وړاندې د (×) نښه کېږدئ.
- ۱- حضرت حمزه عليه السلام د بعثت په اتم کال مسلمان شو. ()
- ۲- د حضرت حمزه عليه السلام د مسلمانېدو لامل د ابو جهل ظلم پر حضرت محمد عليه السلام باندې و. ()
- ۳- حضرت حمزه عليه السلام د خپل اسلام اعلان په مسجدالحرام کې وکړ. ()

د دې لوست مطالب د يوې لنډې مقالې په ترڅ کې په خپل تعبير او ژبه وليکئ.

اوه ويستم لوست

د حضرت عمر رضي الله عنه مسلمانيدل

حضرت عمر رضي الله عنه د حضرت حمزه رضي الله عنه له مسلمانيدلو څخه درې ورځې وروسته د بعثت په شپږم کال د ذوالحجې په مياشت کې مسلمان شو.

د عمر رضي الله عنه او نعيم رضي الله عنه تر منځ خبرې:

حضرت عمر رضي الله عنه د هغه ديني له مخې چې د حضرت محمد صلي الله عليه وسلم سره يې درلوده يوه ورځ د محمد صلي الله عليه وسلم

د وژلو په تکل له خپل کور څخه ووت.

د لارې په اوږدو کې د نعيم بن عبد الله العدوي سره مخامخ شو، هغه پوښتنه وکړه:

عمر! چېرته ځي؟ عمر رضي الله عنه وويل: خوارم چې محمد ورژم.

نعيم وويل: که محمد ورژني نو د بني هاشمو او بني زهرو له ديني څخه به څرنگه ځان ورغوري؟

عمر رضي الله عنه وويل: معلومېږي چې خپل دين دې پرېښي دی او بې دينه شوی بې.

نعيم ورته وويل: عمر! يوه حيرانونکې خبره درته وکړم؟ ستا خور او د خور خاوند (اوبښي) دې هم بې دينه شوي دي.

د دې خبرې په اورېدو سره د عمر رضي الله عنه خبره له غوسې سره شوه، دهغوی د کور په لور روان شو.

خبا ب رضي الله عنه چې هغوی ته د قرآن تعليم ورکړه د عمر رضي الله عنه په لېلو ځان گوښه کړ او د عمر رضي الله عنه خور فاطمي (رضي الله عنها) د عمر رضي الله عنه څخه د قرآن پاڼه پته کړه، څرنگه چې عمر رضي الله عنه کور ته د ننوتلو پر مهال د خبا ب رضي الله عنه قرائت اورېدلی و، نو پوښتنه يې وکړه: دا ورو غږ د چا و؟

هغو خواب ورکړ: هيڅ نه و، موږ په خپلو کې خبرې کولې.

عمر رضي الله عنه وويل لکه چې بې دينه شوي ياست.

د خور او اوبني ځواب:

اوبني يې وويل: عمره! که چېرې ستا له دين څخه پرته بل دين حق وي؟
عمر رضي الله عنه په خپل اوبني سعيد بن زيد رضي الله عنه بريد وکړ او هغه يې ډېر زيات وواهه، خور يې راغله او غوښتل يې چې خپل خاوند د ورور څخه خلاص کړي. عمر رضي الله عنه هغه هم په درنه څېړه ووهله چې له مخ څخه يې وينې روانې شوې. خور يې د قهر او غوسې په حال کې وويل: عمره! حق د ستا د دين څخه، پرته به بل دين کې دی، بيا يې د توحيد کلمه په جهر سره وويله.

د عمر رضي الله عنه په زړه کې د اسلام ځای نيول:

عمر رضي الله عنه چې کله د اسلام په دين باندې د دوی ټينگار او ثبات وليد او له بلې خوا يې د خپلې خور مظلوميت او وينې ولېدلې، خورا پېښمانه شو او په مات زړه يې پوښتنه وکړه:
ښه ده، ستاسې کتاب راکړئ چې زه يې ولولم.

خور يې چې ډېره کړېدلې وه، عمر رضي الله عنه ته داسې وويل: ته ناولی يې او قرآن کريم بايد په ډاډو لاسونو واخيستل شي، که غواړی چې قرآن ولولې، نو پاڅه غسل وکړه. عمر رضي الله عنه پاڅېده او غسل يې وکړ، قرآن کريم يې راواخيست او شروع يې وکړه، د عمر رضي الله عنه سترگې په (بسم الله الرحمن الرحيم) ولگېدې، وينې ويل: دا څومره ډاډ او سپېڅلي نومونه دي؟ بيا يې د (رطه) سورت تلاوت پيل کړ، ترڅو د (اُنْزِلَ اِلَّا اِنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنَا فَاصْبِرْ وَلَوْ اَنَّ السَّاعَةَ لَازَكِرْتِ) طه سورت ۴ آيت ته ورسېد.

ژباړه: يقيناً همدا زه الله يم، له ما پرته بل برحق معبود نشته، نو همدا زما عبادت وکړه او زما په ياد لمونځ ادا کړه.

بيا يې وويل: دا څومره ښې او ښکلې خبرې دي؟ ماته محمد صلى الله عليه وسلم راوښايئ.

د حضرت عمر رضي الله عنه لارښوونه دار رقم ته:

ځواب رضي الله عنه چې کله د حضرت عمر رضي الله عنه خبرې واورېدلې، ځان يې ښکاره کړ او زړې ويل: هيله من یم چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم دعا ستا په حق کې قبوله شوې وي.

حضرت عمر رضي الله عنه بيا خپله توره راواخيسته او د نبې اکرم صلى الله عليه وسلم په وړاندې د اسلام د منلو لپاره دار رقم ته روان شو.

حضرت عمر رضي الله عنه ه دار رقم کې:

دار رقم ته په رسېدو سره حضرت عمر رضي الله عنه دروازه وټکوله، يوه صحابي عمر رضي الله عنه وليد چې له خپلې

توري سره ولاړ دی، پېغمبر ﷺ یې خبر کړ، حضرت حمزه ؓ وويل: دروازه ورته خلاصه کړئ، که د خبر په نيت راغلی وي خبر به ورته ورسوي او که په بد نيت راغلی وي، نو په خپله توره به یې سر غوڅ کړم.

کله چې حضرت عمر ؓ د رسول الله ﷺ حضور ته ورغی پېغمبر ﷺ هغه د ګريوان څخه ونيو او خپلې خوا ته یې راکش کړ او ورته یې وويل: عمر! ته له مخالفت څخه لاس نه اخلې، غواړې چې د وليد بن مغیره په څېر پایله ولري؟

حضرت عمر ؓ وويل: (اشهد ان لا اله الا الله و انک رسول الله) او د اسلام سپېڅلی دين یې قبول کړ.

حضرت عمر ؓ ته د فاروق لقب ورکول:

کله چې عمر ؓ مسلمان شو رسول الله ﷺ ته یې وويل آیا موږ د ژوند او یا مرګ په دواړو حالاتو کې په حقه نه یو؟ رسول الله ﷺ ورته وفرمایل: قسم مې دې په هغه ذات وي چې زما ژوند د هغه په لاس کې دی، ناسې په حقه یې که ناسې مړه شوی او یا ژوندي.

حضرت عمر ؓ وويل: نو بیا ولې خپل اسلام نه څرګندو؟ سوګند مې دې په هغه ذات وي چې ته یې په رښتیا رالېږلی یې موږ به خامخا اسلام ځلاکو ته څرګندوو.

هماغه و چې مسلمانان د رسول الله ﷺ په ملتیا په دوه کنارونو کې د حرم په لور ووتل او حرم ته ورسېدل، قريشو دوی ته کتل، خو د حضرت عمر ؓ او حضرت حمزه ؓ شتون د مسلمانانو په لیکو کې د قريشو غرور مات کړ، هغوی دوی ته هېڅ ډول ضرر ونه رساوه، رسول الله ﷺ په همدې ورځ حضرت عمر ؓ ته د فاروق لقب ورکړ.

د لوست ګټې:

۱. د پیاوړو، مخلصو او مخورو مسلمانانو په پورالي سره د مسلمانانو لیکي ټينګښت مومي.
۲. څوک چې د حقيقت په لټه کې وي ضرور به اسلام ته مخه کوي، که څه هم د اسلام د سرسختو مخالفينو څخه وي.

۳- د اسلامي دعوت په لار کې استقامت او صبر کول د رښتینو مسلمانانو له صفاتو څخه دي.

فعالیت

د دې لړست څخه که نورې گټې اخيستل کېږي څرگندې يې کړئ.

ارزونه

الف: لاندې پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

- ۱- حضرت عمر رضي الله عنه د بعثت په کوم کال مسلمان شو؟
- ۲- د حضرت عمر رضي الله عنه د اسلام قبولولو لامل څه و؟
- ۳- حضرت عمر رضي الله عنه د خپلې خور په کور کې د کوم سورت آيتونه تلاوت کړه؟
- ۴- ولې حضرت عمر رضي الله عنه ته د فاروق لقب ورکړل؟
- ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.
- ۱- کله چې حضرت عمر رضي الله عنه د رسول الله صلي الله عليه وسلم د وژلو په نيت توره په لاس وووت، په لاره کې ()
په مخه ورغی.

کورنۍ دنده

د دې لړست مطالب په لنډه ډول د يوې مقالې په ترڅ کې په خپله ژبه او خپل ځانگړي تعبير وليکئ.

اته ويشتم لوست

هر اړخيز پړيکون

هغه پېښې چې مشرکان يې اندېښمن کړل:

د څلورو اونیو څخه په لږه موده کې مشرکان له څلورو لویو پېښو سره مخ شول، دغو پېښو مشرکان هکې پکې حیران کړل چې هغه عبارت دي له:

۱. د حضرت حمزه عليه السلام، مسلمانېدل.
 ۲. د حضرت عمر رضي الله عنه، مسلمانېدل.
 ۳. د حضرت محمد صلي الله عليه وسلم له اړخه د مشرکانو د روغې جوړې د وړاندیزونو نه منل.
 ۴. د حضرت محمد صلي الله عليه وسلم د دفاع او ملاتړ لپاره د بني هاشم او بني عبدالمطلب تړون.
- دې پېښو مشرکان په اندېښنه کې واچول او په دې پوه شول که چېرې دوی حضرت محمد صلي الله عليه وسلم ته لاس اوږد کړي، نو د مکې لارې او کوچې به د دوی په وینو ښکاري شي له دې امله يې د حضرت محمد صلي الله عليه وسلم له وژلو څخه لاس واخیست او یو بل ډول ظلم او تېري ته يې ملا وتړله.

د ظلم او تېري تړون:

د بعثت په اووم کال د قریشو مشرکان په بني کنانه کې راټول شول او داسې پرېکړه یې وکړه چې له دې وروسته به د بني عبدالمطلب او بني هاشم سره (پرته له ابو لهب څخه)، نه څوک خپلوي کوي نه به پرې څه خرڅوي، نه به ورسره راشه درشه کوي او نه به ورسره خبرې کوي، ترڅو یې چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د وژلو لپاره دوی ته نه وي سپارلی، همدارنگه ورژنا ته یې کړه چې د هاشم له کورنۍ سره به هېڅ ټول روضه جوړه، نرمي او خواخوږي نه کېږي، بیا یې دغه تړون د کعبې شریفې په منځ کې راوڅراوه، د یادوني وړ ده چې د دې تړون د لیکونکي لاسونه هماغه مهال ښل شول.

همغه و چې د دغو ټول غړي (مسلمان او کافر) د بعثت په اووم کال د محرم د میاشتې په لومړۍ

ورځ د ابو طالب په وادي (شعب ابي طالب) کې محاصره شول. محاصره ورځ په ورځ سختېده، د خوراک او څښاک ټول وسايل پر مسلمانانو بند شول، مشرکانو هېڅ شې نه پرېښود چې مسلمانانو ته ورسيږي، په پای کې مسلمانان دې زړه پوزونوونکي حالت ته ورسېدل چې د ونو پاتې او د جېوانانو وچ پوستکي وخورې.

د کوچنيانو او ښځو ژړاگانې د ليرې ځايونو څخه اورېدل کېدې. د بنديز درې کاله تېر شول، د بعثت په لسم کال د محرم په مياشت کې د محاصرې د تړون ناخوښه کسان د حجون په سيمه کې د دې ظالمانه بنديز د ماتولو لپاره راټول شول، زهير وويل: سبا به زه لومړی کس يم چې د قریشو ټولنې ته به په دې هکله خبره کوم.

د وعلې سره سم هر سړي خپل خان حرم ته ورساوه، زهير چې نوي جامې يې اوسني وې، لومړی يې د کعبې طراف وکړ، بيا يې خلکو ته مخ کړ او وېي ويل: ای د مکې خلکو! دا کوم انصاف دی؟ موږ په مړه گېله خوراکونه کوو، نړې جامې اغوښو او د هاشم کورنۍ له لورې هلاکېږي، قسم په الله ﷻ چې د دې ظالمانه تړون پاڼه به اړومرو شکوم.

ابو جهل چې د مسجد په يوه څنډه کې ناست و، ورغږ کړ: تا د ورځ وويل، قسم په الله ﷻ چې دا پاڼه به هېڅکله هم نه شکېږي.

وروسته بيا زمعه بن الاسود، ابوالبختري، مطعم بن عدي او هشام بن عمرو په خپل وار سره د زهير خبرې تائيد کړې او د پاتې د شکولو خبرې يې وکړې او ابو جهل يې پرله پسې مخالفت کاوه.

د بنديز د ختمولو په هکله د ابوطالب وړاندیز:

ابو طالب هم په دغه غوښه کې موجود و او د دې لپاره راضی و، ترڅو خلکو ته وولايي چې الله تعالی رسول الله ﷺ ته خبر ورکړی چې په دې پاڼه وښه (چينجی) اخته شوی دی او پرته د الله ﷻ د نوم څخه يې نورې د ظلم او تېري ټولې کلمې خورلي دي، که چېرې د هغه خبرې دورځ وي، نو زه به له منځه ووځم، تاسې پوه شه او هغه که چېرې زما د واره خبره سمه او ريښتيا وه، نو تاسې بايد په موږ ظلم او تېری بند کړئ او بنديز ختم کړئ.

قوم وویل: د انصاف خبره دي وکړه.

وروسته له دې چې د قوم د خلکو او ابو جهل ترمنځ خبرې تاوې راټاوې شوي مطعم بن عدې پاڅېده، ترڅو لیکلې پاڼه وشکوي، گوري چې چينجو ټوله خوړلې ده او يوازې د الله تعالی پاک نوم پاتې دی، په دې ترتيب تړون ليک وشکېده، رسول الله ﷺ او ملگري يې د محاصري څخه خلاص شول، مشرکانو د رسول الله ﷺ د نبوت د رښتينولۍ ډېر لوی او ستر دليل په غړېدلو سترگو وليد.

د لوست ګټې:

۱. اقتصادي بنديز مسلمانان په ډول ډول تکليفو او ستونزو اخته کړل.
۲. په انسانانو باندې د خوراکي توکو بندول هغه ظالمانه منطق دی چې د تاريخ په اوږدو کې مستبدو او ناترسو ظالمانو کارولی دی.
۳. د اسلام د سپېڅلي او مقدس دين د ستايلو لپاره مسلمانانو ډېرې ستونزې ګاللې دي.
۴. اقتصادي محاصره داسې يو ناروا کار دی چې د ضمير او وجدان لرونکي مشرکانو هم د هغې مخالفت وکړ.

الف: لاندینو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

- ۱- د تړون مهم ټکي وليکئ.
- ۲- د ظلم او تېري تړون څومره موده دوام وکړ؟
- ۳- د دې تړون د ماتولو بهير څرنگه و؟ څرګند يې کړئ.
- ۴- د دې تړون ليکونکي ته څه پېښ شول؟ بيان يې کړئ.

ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.

- ۱_ د مسلمانانو محاصره د بعثت په () کال د محرم د مياشتې له لومړۍ نېټې پيل شوه.
۲_ د مسلمانانو محاصره د بعثت په () کال د محرم په مياشت کې ختمه شوه.
ج: د صحيح عبارت په وړاندې د (۴) نېټه او د غلط عبارت په وړاندې د (۴) نېټه کېږئ.
۱_ د دغه تړون پرېکړه د کعبې په منځ کې وځړوله. ()
۲_ پرېکړه يې داسې وه چې مسلمانان به په مدينه منوره کې محاصره وي. ()

د دې لوست مطالب په لنډه توګه ديوي مقالې په ترڅ کې په خپل تعبير او خپله ژبه وليکئ.

د غم کال (عام الحزن)

د ابو طالب مړینه:

د نبوت په لسم کال کله چې محاصره ختمه شوه او مسلمانان بیرته مکې مکرمې ته راستانه شول د همدې کال د رجب په میاشت کې ابو طالب چې د مسلمانانو لپاره د ډال حیثیت درلود، وفات شو.

ابو طالب د هغې سترې کلا په څېر و چې مسلمانان یې د مشرکانو له ظلم او تېري څخه ژغورلي و، خو بديختانه په خپله یې ترې گټه وانخیسته او د خپلو نیکونو په زاړه دین مړ شو.

د پیغمبر ﷺ سره د ابو طالب له مړینې وروسته د قریشو له خوا ظلم او تېری:

د ابو طالب له مړینې وروسته په رسول الله ﷺ د مشرکانو د ظلم او تېري جرئت لا زیات شو او هغه یې د ډېرو ستونزو، غمونو او کړاوونو سره مخ کړ، یوه ناپوهه قریشي په رسول الله ﷺ باندې مردارې خاورې واچولې، پیغمبر ﷺ په هماغه حالت کور ته ولاړ، فاطمې رضي الله عنها چې دده دا حالت ولید په ژړا شوه او سر یې ورته ومنځه، رسول الله ﷺ ورته وویل: لورکۍ! مه ژاړه، پاک الله ﷻ به اړو مرو ستا پلار ژغوري. رسول الله ﷺ به ویل: ماله قریشو څخه د ابو طالب په ژوند کې داسې بد چې زه یې خورولم نه وولیدلې.

خدیجه الکبریٰ رضي الله عنها د الله تعالی د رحمت په لور:

خدیجه الکبریٰ د ابو طالب له مرگ څخه څه موده وروسته وفات شوه. خدیجه الکبریٰ رضي الله عنها د الله ﷻ له لورې رسول الله ﷺ ته یوه ستره پیرزویه وه چې د یوې پېرۍ څلورمه برخه یې ورسره تېره کړه چې د غم په وخت به یې پر رسول الله ﷺ شفقت او مهرباني کوله او د دعوت په خپرولو کې یې ملګرې وه.

رسول الله ﷺ د هغې په هکله فرمایي: هغه وخت یې پر ما ایمان راوړ چې خلکو نه منلم، هغه وخت یې رینښتی وګلم چې نورو راته دروغجن ویل او هغه وخت یې په خپل مال کې برخمن کوم چې هېچا څه نه راګول او الله پاک ﷻ له هغې څخه اولاد راګر.

د طایف په لور د پیغمبر ﷺ سفر او له هغه سره بد سلوک:

د خو اوښو په ترڅ کې چې کومې غمجنې پیښې منځته راغلې رسول الله ﷺ یې ډېر دردولی و، د ابو طالب د مړینې وروسته د اسلام د دښمنانو تېری نور هم زیات شو، رسول الله ﷺ پرته له دې چې طایف ته (چې مکې مکرمې ته تر ټولو لنډه لار دی) سفر وکړي بله کومه چاره نه درلوده، ترڅو له دې لارې وکولی شي د طایف خلک اسلام ته راوبولي او هغوی د ده ملاتړ وکړي، خو د طایف خلکو نه یواځې دا چې د رسول الله ﷺ بلنه یې ونه منله، بلکې ده ته یې ډېرې ستونزې او تکلیفونه ورسول، د کالو په ویشلو یې دی ډېر ژوبل کړ، تر دې چې پټې یې له وینو ډکې او بدن مبارک یې په وینو سور شو.

د لوست ګټې:

- ۱- د الله تعالی له ازموینو څخه دا دی چې اسلامي دغو نگران په تکلیفونو او ستونزو اخته کوي، تر څو وکولی شي د دعوت دروند پټې او دنده په سمه توګه پرمخ بوځي.
- ۲- په اسلامي دعوت او د ټولنې په اصلاح کې د مسلمانې ښځې رول ډېر ارزښتناک دی او باید مسلمانان ښځه د اسلامي دعوت په وړاندې خپل رسالت اداء کړي.
- ام المؤمنین خدیجه رضي الله عنها د رسول الله ﷺ څخه پنځلس کاله مشره وه، خو د هغې د حقې لارې ملګرتیا او د رسول الله ﷺ سره مخلصانه همدردۍ او خواخوږۍ، رسول الله ﷺ دې ته اړ باسه ترڅو د نورو ازواجو په پرتله د هغې ښېګڼې وستایي.

صالحه ښځه په اسلامي ټولنه کې ډېر مهم رول لوبولی شي.

الف: د دې لوست مهم ټکي په مختصر ډول وړایاست.

ب: لاندې خالي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.

۱- ابو طالب د بعثت په () کال د () په میاشت کې وفات شو.

ج: صحیح عبارت په وړاندې د (۴) ښه او د غلط عبارت په وړاندې د (۵) ښه کړئ.

۱- ابو طالب د رسول الله ﷺ نیکه و. ()

۲- د بعثت اتم کال د غم په کال ونومول شو. ()

د دې لوست مطالب په مختصر ډول د یوې مقالې په ترڅ کې په خپل تعبیر او خپله ژبه ولیکئ.

د پر شتم لوست

طايف ته د رسول الله ﷺ د سفر تفصيل

د بعثت په لسم كال چې رسول الله ﷺ له خپل قوم څخه مایوسه شو، په دې هیله طايف ته روان شو چې د طايف خلک به یې بلنه ومني. طايف د مکې مکرهې په (۷۰) کیلومترۍ کې پروت دی.

په دې ستونزمن سفر کې زید بن حارثه هم د ده سره ملگری و. رسول الله ﷺ به چې په هر کلي تېرېده هغوی به یې اسلام ته رابلل.

له طايف څخه د رسول الله ﷺ ویستل:

رسول الله ﷺ لس ورځې په طايف کې تېری کړې، د طايف له ټولو مشرانو سره یې خبرې وکړې او هغوی یې د اسلام سپېڅلي دین ته رابلل، خو هغوی په یوه خوله په ډېر ذلت او سپکاوي، ازار او تکلیف ورکولو له طايف څخه د رسول الله ﷺ د ویستلو پرېکړه وکړه، هماغه و چې دوی خپل ناپوهانو په رسول الله ﷺ پسې راپارول، ترڅو هغه ته بډاي خبرې وکړي هغه پسې چغې اوپه کلنو یې وولي چې په پایله کې رسول الله ﷺ په کلنو وویشتل شو او پټې مبارکې یې په ونډو ړنگ شوی. زید بن حارثه رضی الله عنه به هڅه کوله ترڅو د رسول الله ﷺ څخه دفاع وکړي او خپله د ډېری مخ ته ودرېږي. چې پایله کې په سر او مخ زخمي شو.

ناپوهانو خپلو وېشتلو ته دوام ورکړ تر دې چې رسول الله ﷺ دې ته اړ شو، څو د عتبه او شېبه باغ ته چې د طايف څخه څلور نیم کیلومتره لرې پروت و پناه یوسي.

د پیغمبر ﷺ د عا :

رسول الله ﷺ وروسته له دې چې د عتبه او شېبه باغ ته خواتینې ننوت د انګورو ټاګ ته یې تکیه وکړه او داسې یې وویل: (یا الله! زه ډېر ضعیف او ناتوان یم، هېڅ مې په وس کې نشته، خلک هم په سپکه

رانه گوري، ای ارحم الراحمين! ته د بې وسو خدای ﷻ بې او زما هم رب بې، ته مې چاته سپاري؟ پردي ته، چې سختي راسره کوي؟ یا کوم دښمن ته، چې زما واک تا په لاس کې ورکړی دی؟ که ته رابلدي په غوسه نه بې هېڅ پاک مې نشته، ستا بښنه خورا پراخه ده، ستا په هغه روښانه مخ چې ټولې تیاري پرې رڼا او دنیا او اخرت ورانې پرې سمېږي، ستا له قهر څخه پناه غواړم، له خپل غضب څخه مې وژغوره، نا ته مې پناه دروړی ده چې ته راضي شي، له گناه څخه ځان ژغورل او په طاعت صبر او استقامت کول ستا له توفیق پرته ناشوني دي.

د عداس سره پېژندګلوي:

کله چې د ربیعہ زامنو رسول الله ﷺ په ډېر مظلوم حالت ولید زړونه یې پرې وخوړېدل، خپل عداس نومی نصراني غلام ته یې وویل چې د انګورو یو وږی رسول الله ﷺ ته یوسي، کله چې عداس د انګورو وږی د رسول الله ﷺ په وړاندې کېښود رسول الله ﷺ لاس اوږد کړ او د بسم الله په ویلو یې په خوراک پیل وکړ.

عداس وویل: د دې وطن خلک دا کلمات نه وايي، پیغمبر ﷺ ورته وویل: ته د کوم وطن یې؟ او په کوم دین یې؟

عداس وویل: زه نصراني یم، د نینوا څخه.

پیغمبر ﷺ ورته وویل: د نیک سړي یونس بن متى ﷺ له کلي څخه؟ عداس پوښتنه وکړه: یونس بن متى ﷺ څه پېژنی؟

رسول الله ﷺ ځواب ورکړ، هغه زما ورور دی، هغه پیغمبر و او زه هم.

عداس د دې خبرې په اورېدو سره منله کړه او د رسول الله ﷺ لاسونه او پښې یې ښکلې کړې.

د ربیعہ زامنو عداس ولید، کله چې عداس راغی نو هغوی ورته وویل: هلاک شي، دا دې څه وکړل؟ عداس وویل: د ځمکې په سر له ده څخه بل څوک خوره نشته، ماته یې داسې خبرې وکړې چې پرته له انبیاؤو څخه یې بل څوک نشي کولی.

هغوی وویل: هلاک شي له دین څخه دې وانه روي، ځکه ستا دین د هغه له دین څخه غوره دی.

رحمة للعالمين پیغمبر ﷺ:

پیغمبر ﷺ خورا ستړی او خواشینی د مکې لور ته روان شو، د لارې په اوږدو کې ورته جبرائیل ﷺ

۲ - د باسنی فقري یادونه په ازموینه کې اړینه نه ده.

وويل: الله ستا سره ستا د قوم په کړنو خبر دی، که غواړي نو د مکې غرونه به پر دوی یو ځای کړم. رسول الله ﷺ خواب ورکړ: زه هيله من یم چې پاک الله ﷻ به د دوی په راتلونکي نسل کې مسلمانان پیدا کړي او داسې دعا یې وکړه: (اللهم اهد قومي فانهم لایعلمون).

ژباړه: خدایه! ته زما قوم ته هدایت وکړه، دوی نابرهان دي.

اسرا^۱ او معراج:

په همدغه شپو او ورځو کې چې پیغمبر ﷺ ډېر ضحجن او خوشینی و، د اسراء او معراج پېښه رامنځته شوه.

رسول الله ﷺ د جبرائیل علیه السلام په ملتیا له مسجد الحرام څخه بیت المقدس ته یوړل شو او بیا هماغه مهال د بیت المقدس څخه آسمانو ته پورته شو.

د رسول الله ﷺ تگ له مسجد الحرام نه بیت المقدس ته په قرآن عظیم الشان ثابت دی، بیا له بیت المقدس څخه آسمانو ته ختل په مشهورو احادیثو ثابت دی.

د لوست گټې:

- ۱- رسول الله ﷺ ته ستونزي او تکالیف پېښېدل، د هغو مصلحتینو او داعیانو لپاره یو ښه درس دی کوم چې د ټولنې د دعوت او اصلاح په لار کې د ستونزو سره مخامخ کېږي.
- ۲- د اسلام نعمت چې د هغه له برکته د نړۍ ټول مسلمانان په امن، سوکالۍ او وروگلوۍ سره ژوند تېروي، د ډېرو ستونزو، تکالیفو او رېږونو (چې تر ټولو وړاندې پیغمبر ﷺ ګاللي دي) په زغملو خپور شوی دی، نو لازمه ده چې هر وخت پر رسول الله ﷺ باندي درود او سلام وویلو.
- ۳- پیغمبر ﷺ رحمة العالمین دی، هېڅکله یې هم پر نورو د ظلم او تېري پلوي نه ده کړې او هر وخت په دې هڅه کې و ترڅو د نورو د ظلم او تېري په مقابل کې د ښکې ترحم او ښېنې څخه کار واخلې.

۴- د اسراء او معراج د ارزښت بیانول او د پیغمبر ﷺ د عروج د ځای او د مسلمانانو د لومړنۍ قبلې (مسجد اقصی) لوړ مقام په ګوته کول چې باید د مسلمانانو له لورې یې ساتنه وشي.

فعالیت

زده کوونکي دي د مضمون د بنوونکي په مرسته د مسجد اقصی د ارزښت او د مسلمانانو د لومړنۍ قبلې او نبی کریم ﷺ د عروج د ځای په اړه د مسلمانانو د مکلفیتونو په هکله یو له بل سره مباحثه وکړي.

ارزونه

الف: لاندینیو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

کله چې پیغمبر ﷺ له خپل قوم څخه مایوسه شو، نو چیرته ولاړ؟
د طایف په سفر کې د پیغمبر ﷺ ملگری څوک و؟
پیغمبر ﷺ په کوم کال طایف ته ولاړ؟
د اسراء او معراج په هکله خپل معلومات څرگند کړئ.
ب: لاندې ځایي ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.
طایف له مکې مکرمې څخه () کیلومتره لیرې دی.
رسول الله ﷺ () ورځې په طایف کې تېرې کړې.
ج: د سم عبارت په وړاندې د () نښه او د غلط عبارت په وړاندې د (×) نښه ولیکئ.
مکه مکړه د طایف څخه (۳۰) کیلومتره لیرې ده. ()
عداس وویل: زه نصراني یم د نینوا څخه. ()
د پیغمبر ﷺ تگ له مسجد الحرام نه بیت المقدس ته په قرآن عظیم الشان ثابت دی او د هغه تگ له بیت المقدس نه آسمانونو ته په مشهورو احادیثو ثابت دی. ()

کورنۍ دنده

د دې لوست مطالب په لنډ ډول د یوې مقالې په ترڅ کې په خپل تعییر او خپله ژبه ولیکئ.

د عقبي لومړنۍ بيعت

د بيعت خټه د مخه:

عقبه په مکه مکرمه کې د يو ځای نوم دی چې د مسجدالحرام په پنځه کيلومتري کې د جمراتو (کوم ځای کې چې شيطانان وپښتل کېږي) ترڅنگ پروت دی، د جزيره العرب د خلکو په دا عادت وو چې د حج په موسم کې به د کعبې شريفې د زيارت لپاره مکې مکرمې ته راتلل، د نبوت په يولسم کال هم د مدينې منورې شپږ تنه مشران مکې مکرمې ته راغلل، له رسول الله ﷺ سره يې وعده وکړه چې د ده پيغام به خپلو خلکو ته رسوي.

د عقبي لومړنۍ بيعت:

د بيعت په (۱۲) کال د مدينې منورې (۱۲) تنه اوسېدونکي چې پنځه تنه يې تبرکال هم راغلي وو، د رسول الله ﷺ په خدمت کې حاضر شول او په عقبي نومې ځای کې يې د رسول الله ﷺ سره غونډه وکړه او هم يې له هغه سره بيعت وکړ چې دغه بيعت د عقبي په لومړني بيعت ونومول شو.

د بيعت ټکي:

عباده بن صامت رضي الله عنه د عقبي د لومړني بيعت په هکله داسې وايي: رسول الله ﷺ موږ ته داسې وفرمايل:

راشع زما سره په دې خبره بيعت وکړئ چې:

۱- د الله ﷻ سره به هېڅ شريک نه نيسي.

۲- غلا او زنا به نه کوي.

۳- او لا دونه به مو نه ورځي.

۴- په خلکو به تور نه لگوي.

۵- په نيکۍ کې به زما نافرماني نه کوي.

عباده وايي: موږ د رسول الله ﷺ سره په همدې امورو بيعت وکړ.

په مدينه منوره کې د قرآن کریم او اسلامي روزني ښوونکي:

وروسته له دې چې بيعت ترسره شو او د حج موسم هم پای ته ورسېد، رسول الله ﷺ يو مسلمان زلمي

د بيعت کونونکو سره يثرب ته ولېږه، ترڅو مسلمانانو ته د اسلام احکام ورزده کړي او په دين يې پوه کړي او هم د اسلام د سپېڅلي دين لپاره دعوت وکړي چې د دې ستر کار لپاره يې مصعب بن عمير رضي الله عنه غوره کړ چې يو پوه او هوښياره مسلمان زلمی و.

مصعب بن عمير يو بريالی داعي:

مصعب بن عمير رضي الله عنه د اسعد بن زراره په کور کې استوگنه پيل کړه، دوی دواړو په مېړانه او نه ستړي کېدونکو هلو ځلو سره يثرب کې اسلام خپراوي، مصعب بن عمير رضي الله عنه په يثرب کې د قرآن کريم په معلم مشهور شو.

نور و ته په قناعت ورکولو کې د اخلاص او استدلال تاثير:

يوه ورځ مصعب رضي الله عنه او اسعد رضي الله عنه د بني ظفر د کلي په لور روان شول او د بني ظفر په يوه باغ کې چې ډېر مسلمانان هلته راټول شوي و کښېناستل. سعد بن معاذ او اسيد بن حضير چې د يثرب مشران و او لا تر اوسه يې اسلام نه و راوړی، د دوی په راتگ خبر شول. سعد اسيد ته وويل: ولاړ شه او دغو دوو تنو ته چې زمونږ نابو هه خلک يې لارې کوي په قهر سره ووايه چې زمونږ د کورونو لور ته رانشي، اسيد تور په لاس کې واخيسته او په ډېر قهر د هغوی په لور ورغی، کله چې هغوی ته ورسېد، ويني ويل: ولې دلته رغلي يې؟ غواړئ چې زمونږ ساده گان وغولوي، که د ځان خبر غواړئ، نو بيا دلته رانشي.

مصعب رضي الله عنه ورته وويل: ډېر ښه، ايا ته نه غواړي چې زمونږ خبرې واورې؟

که خوښې دې شوې ويې مڼه او که خوښې دې نه شوې، نو په زور يې څوک په ناشي منلی.

اسيد ورته وويل: خبره دې روغه ده، بيا يې توره په ځمکه وتوبمله او کښېناست، مصعب رضي الله عنه ورته د اسلام په هکله خبرې وکړې او قرآن کريم يې تلاوت کړ.

مصعب رضي الله عنه وايي: قسم په الله ﷻ چې د ده په مخ کې د اسلام د نور روښانتيا مخکې له دې چې دی خبرې وکړي، موږ وليده، بيا اسير وويل: دا څومره ښکلې او په زړه پورې دين دی! دی دين ته د داخلېدو لاره څه ده ماته يې راوښاي.

دواړو ورته وويل: لومړی به غسل وکړي او بيا به پاکې جامې واغوندی او د شهادت کلمه به ووايي او دوه رکعت له منځ به وکړي. همغه و چې پاڅېده غسل يې وکړ، پاکې جامې يې واغوستلې، د توحيد کلمه يې وويله او دوه رکعت له منځ يې ادا کړ.

اسيد وويل: زما يو بل ملگری هم شته که چېرې مسلمان شو، نو د قوم ټول خلک به مسلمانان شي. هغه سعد بن معاذ دی، زه به يې همدا اوس تاسو ته راولېږم.

د سعد بن معاذ رضي الله عنه اسلام راوړل:

اسيد خپله توره واخيسته او د سعد په لوري چې د قوم په منځ کې ناست و ورغی، سعد د قوم خلکو

ته وويل: قسم په الله ﷻ چې اسيد په کومه بڼه تللی و، په هغه نه دی راغلی. اسيد چې د غونډې ځای ته ورسېد، سعد ترې پرېښته وکړه څه دي وکړل؟

ده وويل له هغوی سره مې خبرې وکړې، قسم په الله ﷻ ما په هغو کې څه بد ونه ليدل، خو بيا هم ما منع کړل، هغوی وويل: موږ به هغه څه کوو چې ستا خوښه وي، خو به لاړ کې مې واورېدل چې د حارثه کورنۍ راوتلې ده چې اسعد بن زرارہ د دې لپاره وورثي چې هغه ستا د ترور زوی دی، سعد د دې خبرې په اورېدو سره ډېر په قهر شو، توره يې واخيسته او د هغو دواړو په لور روان شو، کله يې چې هغوی دواړه وليدل، نو پوه شو چې اسيد غوښتل ترڅو زه هم د دې دواړو خبرې ولورم، بيا يې په ډېر قهر او غوسه اسعد ته وويل: ای ابو امامه! قسم مې دې په الله ﷻ وي که چېرې زما او ستا ترمنځ خپلوي نه وی روغ به راڅخه نه وي تللی. آيا ته زموږ کور ته هغه څه راوړي چې موږ يې نه خوښوو؟

مصعب ﷺ سعد ته وويل: آيا ته نه کښېنې ترڅو زموږ خبرې واورې؟
که دي خوښې شوي نو ويې منه او که نه په زور خوښې په تاشو منلې.

سعد وويل: خبره مو روغه ده، بيا يې توره په ځمکه ښغه ودروله او کښېناست، مصعب ﷺ ورته اسلام بيان کړ، بيا يې ورته قرآن کریم تلاوت کړ.

مصعب ﷺ وايي: قسم په الله ﷻ چې له خبرو وړاندې يې موږ په مخ کې د اسلام نښې وليدې چې ځلېدې او رڼا يې کوله.

سعد ﷺ وويل: غواړم مسلمان شم څه وکړم؟ هغې ورته وويل: غسل به وکړې، بيا به پاکې جامې واغونډې او د توحيد کلمه به ووايې، بيا به دوه رکعت له منځ وکړې.

سعد همداسې وکړل.

د سعد ﷺ خبرې له خپل قوم سره:

سعد ﷺ خپله توره واخيسته او د خپل قوم په لور يې روان شو، کله چې خپل قوم ته ورسېد، نو ويې ويل: ای د اشتهل اولادي! تاسې ماته په کوم نظر گورئ؟

تولو وويل: ته زموږ مشر او لارښود يې.

سعد وويل: زه به ستاسې د نر او ښځو سره تر هغوی خبرې ونه کړم، ترڅو چې تاسې په الله ﷻ او رسول الله ﷺ ايمان نه وي راوړی. مخکې له دې چې مانېام شي د قوم ټول نر او ښځې پرته له يو تن څخه (چې هغه هم وروسته مسلمان شو) مسلمان شول.

مصعب بن عمير ﷺ چې د اسعد بن زرارہ ﷺ په کور کې استوگن و وکولای شول له دغه ځای څخه په ټوله مدينه منوره کې اسلام خپور کړي.

مصعب بن عمير ﷺ د نبوت د ديارلسم کال د حج له موسم څخه وړاندې مکې مکرمې ته ستون

شو او رسول الله ﷺ ته يې دکاميابۍ زبرۍ، دقبيلو تود او گرم هرکلی، دهغوی نیکي او پاکي هيلې او ملاتړ ډالو له ځان سره راوړو.

د لوست گټې:

- ۱- د اسلامي دعوت د خپرونې او ټولنې د اصلاح لپاره بايد داسې کسان وټاکل شي چې له يوې خوا معاصن وي او له بلې خوا په اسلام پوهه ولري.
- ۲- د ټولنې د مشرانو او متنفذينو په اصلاح سره کولی شو د ټولنې په اصلاح کې لويه ونډه واخلو.
- ۳- اسلام ته بلنه بايد د نرمۍ، نیکو خبرو، حکمت او استدلال له لارې مخ ته لاړه شي ترڅو په زړونو کې لاره پيدا او مسخرې کې.

فعاليت

د سيرت نبی ﷺ د کتابونو په مرسته د دې لوست څخه که نورې گټې ترلاسه کېږي څرگندي يې کړئ.

ارزونه

- آ- لاندینو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.
۱. د عقی لومړنۍ بيعت په کوم کال ترسره شو؟
۲. په لومړني بيعت کې د بيعت کوونکو شمېر څو تنه و؟
۳. د اسيد بن حضير رضي الله عنه او سعد بن معاذ رضي الله عنه د مسلمانېدو کيسه په لنډه ډول بيان کړئ.
- ب. لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلمو ډک کړئ.
۱. د نبوت په پورولسم کال د حج په موسم کې د پثرب () تنه مسلمان شول.
۲. مصعب بن عمير رضي الله عنه په پثرب کې په () مشهور شو.

کورنۍ دنده

د دې لوست مطالب په لنډه ډول د يوې مقالې په ترڅ کې په خپل تعبير او الفاظو وليکئ.

د عقيبې دويم بيعت

د بعثت د يارلسم کال:

د بعثت په ديارلسم کال د حج په موسم کې د يثرب د مشرکانو سره څه د پاسه (۷۰) تنه مسلمانان هم د حج لپاره راغلل، کله چې دوی مکې مکرمې ته راغلل د رسول الله ﷺ سره يې په پټه رابطه ونيوله چې په پايله کې په دې خبره متفق شول، ترڅو د تشرېق د ورځو په لړ کې د شېبې په تياره کې به عقبه کې غونډه جوړه کړي.

د عقيبې د دويم بيعت په هکله د کعب بن مالک رضی الله عنه خبر کونکې ونه:

سره له دې چې موږ د رسول الله ﷺ سر د ليدنې خبره له مشرکانو پټوله، خو يو اڅي عبدالله بن حرام ته مو (چې د مدينې منورې نومېالی مشر و) وويل او هغه ته مو د اسلام بلنه ورکړه، هغه قبوله کړه او اسلام يې راوړ، هماغه و چې د عقيبې له گډون څخه برخمن او بيا وروسته نقيب (نماينده) وټاکل شو.

کعب رضی الله عنه وايي: په دې شپه د نورو خلکو سره يو ځای په خپلو ځايونو کې وېله شوه، دريمه برخه شپه چې تېره شوه، نو رسول الله ﷺ سره د وعدي په خاطر په ورو ورو راپورته شو او ټول په عقيبې کې راغونډ شو او د رسول الله ﷺ د راتگ په انتظار وو.

عقيبې ته د پيغمبر ﷺ راتگ:

هماغه و چې پيغمبر ﷺ رابښکاره شو او تره يې عباس بن عبدالمطلب چې تر اوسه د خپل قوم په پخواني دين و، هم ورسره و او اړينه يې وگڼله ترڅو د خپل وراره په خاطر په مجلس کې گډون وکړي او د بيعت په اهميت او خطرناکو پايلو د گډونوالو سره خبرې شريکې کړي.

د بيعت د مسوؤليت او دروندوالي په هکله د عباس عليه السلام خرگندونې:

د غونډې په پيل کې عباس عليه السلام خبرې وکړې او د پېرې مسلمانانو ته يې هغه لوی او دروند مسوؤليت ور په گوته کړ چې د دې تړون څخه وروسته به د دوی په اوږو پروت وي او داسې يې وويل:

ای خلکو! ... دی (حضرت محمد صلى الله عليه وآله وسلم) په خپله غوره گڼي له ناسو سره ولاړ شي او هلته ژوند وکړي، که ناسي، باور لرئ چې له ده سره کړي وعلدي پوره کولای شئ او له دینمنانو یې ژغورلای شئ، نو ناسې یې له ځان سره بوختئ او که اټکل کوئ چې دینمن ته به یې سپاری، نو همدا اوس یې پرېږدئ، ترڅو دی په خپل قوم کې په عزت او ډاډ ژوند تېر کړي.

د غونډې د گډوډوالو خرگندونې:

کعب بن مالک رضي الله عنه عباس ته وويل: ستا خبرې مو واوږدېلې، بيا د غونډې گډوډوالو رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ته وويل: ای د الله صلى الله عليه وآله وسلم رسول! د خدای جل جلاله او د خدای جل جلاله د رسول صلى الله عليه وآله وسلم لپاره چې څه ژمنې غواړي وږي غواړه، بيا رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم خبرې وکړې او د بيعت ټکي يې خرگند کړل او بيعت ترسره شو.

د بيعت بندونه:

جابر رضي الله عنه فرمايي: موږ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ته وويل: په څه د سره بيعت وکړو؟ پېغمبر صلى الله عليه وآله وسلم وفرمايل:

په سختیو او آسانيو کې د اوامرو اوږدېدل او منل (يعنې هر وخت).

په تنگ لاسۍ او پراخۍ کې د الله تعالیٰ په لار کې خپل مال لگول.

په نيکيو امر کول او له بديو څه منع کول.

د الله جل جلاله په لاره ثابت درېدل او د هېڅ ملامتونو نځي له ملامتي څخه نه وېرېدل.

او دا چې کله زه درغلم (مدینې منورې ته)، نو ملائېر به مې کوئ او لکه څرنگه چې د خپلو بنځو او اولادونو ساتنه کوئ همغسې به زما ساتنه هم کوئ، که داسې مو وکړل جنت به مو ځای وي.

د بيعت کوونکو کلک او قاطع دریځ:

براء بن معمر د رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم لاس ونيو او وېي ويل: هو! په همدې شروطو د سره بيعت کوم، قسم مې دې په هغه ذات وي چې ته یې په رښتیا پېغمبر راېږدلی یې، موږ به دې له هغو څېزونو ساتو له کومو چې خپل ځان ساتو، ای د الله جل جلاله رسول! زموږ په بيعت باور ولرئ، قسم په الله جل جلاله چې موږ ډېر جنگيالي، تورزن او مېړني خلک یو او دا کار راته له پلرونو او نیکونو څخه په میراث پاتې شوی دی.

د بیعت کوونکو شرطونه:

براء بن معرور رضی اللہ عنہ د رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم سره خبرې کولې چې ابر الھیشم په خبرو کې ورگډ شو او وینې ویل: ای د خدای جل جلالہ رسول! زموږ او د دې خلکو (یهودیانو) ترمنځ اړیکې دي، موږ اوس له دوی سره اړیکې پرې کوو، هسې نه چې نن موږ د اکار وکړو او سبا چې الله جل جلالہ تاته بری درکړي، نو ته موږ پرېږدي او خپل قوم ته ولاړ شی؟

د الله جل جلالہ رسول تبسم وکړ او وینې فرمایل: وینه د وینې لپاره توثیري او اړیکې د اړیکو په بدل کې پرې کېږي، زه ستاسو یم او تاسې زما یی، د هغو سره به جنگېږم چې تاسې ورسره په جگړه کې یی او له هغو سره به روغه کوم چې تاسې ورسره روغه کول غواړئ.

وروسته له دې چې د بیعت کار بشپړ شو، نو رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم د خلکو څخه غوښتنه وکړه چې له خپل منځ څخه دولس تنه نقیبان (نماینده گان) وټاکي، ترڅو د خپل قوم او د تړون د موادو د عملي کېدو څارنه وکړي، هغوی خپل دولس تنه مشران معرفي کړل چې نهه تنه یې د خورج له قیلي او درې تنه یې د اوس له قیلي څخه وو.

د لومړني او دویم بیعت ترمنځ څه توپیر و؟ څرگند یې کړئ.

د دې لوست گټې:

- ۱- مشران باید په هره پرېکړه کې د نمایندگانو نظر او موافقه واخلي.
- ۲- لارښود باید غیرتمن وي او له خپلو خلکو سره یې رښتوني واوسي.

فعالیت

د دې لوست څخه که نورې گټې اخيستلې شئ، څرگندي يې کړئ.

ارزونه

الف: لاندنيو پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ.

- ۱- د عقيبي دويم بيعت په کوم کال ترسره شو؟
- ۲- د عقيبي دويم بيعت کې د بيعت کورنکو شمېر څو تنو ته رسېده؟
- ۳- د بيعت بندونه بيان کړئ.
- ب: لاندې خالي ځايونه په مناسبو کلماتو وکت کړئ.
 - ۱- د يثرب د مشرکانو سره څه دپاسه () مسلمانان هم حج ته راغلل.
 - ۲- د نمايندگانو له ډلې څه نهه تنه () او درې تنه () و.
 - ج: د صحيح عبارت په وړاندي د () نېنه او د غلط عبارت په وړاندي د () نېنه وليکئ.
 - ۱- د عقيبي دويم بيعت د بعثت په څوارلسم کال ترسره شو. ()
 - ۲- د عقيبي په دويم بيعت کې د رسول الله ﷺ تره عباس هم برخه درلوده. ()

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د ښوونځي کتابتون ته ولاړ شي او د سيرت ښی ﷺ د کتابونو په اړه دې پوښت جوبړ کړي چې لږ تر لږه شپږ کتابونه د مولفينو د لاسونو پېژندلني سره يې په کې ځای پرځای وي.

دری د پرشم لوست

ظلم تور تم او تيارې دي

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) متفق عليه

د راوي پېژندنه:

په شپږم لوست کې يې پېژندلنه وشوه.

د کلماتو معنا:

۱- الظُّلْمُ: جفا او له حد څخه تېرېدل.

۲- ظُلُمَاتٌ: تیارې، مراد ورڅخه تشوېشونه او سختۍ دي.

د حديث شريف معنا:

له عبد الله بن عمر رضي الله تعالى عنهما څخه روايت دی چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم وفرمايل: (ظلم د قيامت د ورځې تيارې دي).

د حدیث شریف حکمت:

ظلم د سختیو، د بېمنیو، کینې او انتقام اخیستلو لامل ګرځي، چې د خلکو آرامي او اطمینان له منځه وړي، نو لازمه ده چې د هره ډول ظلم مخه ونیول شي، او ظالم انسان د ټولو عذابونو څخه د سخت عذاب مستحق ګرځي.

د حدیث شریف ګټې:

- ۱- د ظلم حرمت: د خلکو په ځان، مال او آبرو باندې ظلم او تېری کول حرام او لویه ګناه ده.
- ۲- ظالم به د قیامت په ورځ د خپل ظلم سزا خامخا وړي: الله تعالی هغه انسان نه ښیي چې د نورو خلکو پر حقوقو تېری کوي، خو که چیرې د خلکو حقونه خاوندانو ته وسپاري او هغوی ده ته ښېنه وکړي، هیله ده چې الله تعالی ېې وښیي، لدې څخه پرته به ظالم د قیامت په ورځ د خپل ظلم سزا اړو مرو وړي.

- ۱- پورتنۍ حدیث شریف معنا کړئ.
- ۲- د پورتنۍ حدیث شریف د راوي په هکله څرګندونه وکړئ.
- ۳- د پورتنۍ حدیث شریف ګټې وړایاست.

- ۱- د ظلم د نړوونکو تاثيراتو په اړه يوه مقاله وليکئ.
- ۲- د حدیث شریف دغه برخه یاد کړئ. (الظُّلْمُ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

څلور د پر شتم لوست

د نرم خوی فضيلت

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهَا قَالَتْ : (كُنْتُ عَلَى بَعِيرٍ صَغِيرٍ فَجَعَلْتُ أَضْرِبُهُ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَائِيكَ بِالرَّقِيقِ فَإِنَّ الرَّقِيقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا رَأَاهُ وَلَا يَنْزِعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَاهَهُ.) رواه احمد

د راوي پيژندنه:

نوم يې حضرت عايشه رضي الله عنها د حضرت ابوبکر صديق رضي الله عنه لور او د پيغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ميرمن او د مسلمانانو مورده ده هجرت په دويم کال پيغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ورسره نکاح وکړه خور اقيقه او عالمه وه په ځانگړي ډول د پيغمبر صلی اللہ علیہ وسلم د ژوندانه له جريئاتو څخه يې پوره اگاهي درلوده، له پيغمبر صلی اللہ علیہ وسلم څخه يې زيات شمېر احاديث روايت کړي دي او د هجرت په ۵۸ کال وفات شوه.

د کلماتو معنا:

۱. بَعِيرٌ صَغِيرٌ: شوخ اوښ
۲. فَجَعَلْتُ أَضْرِبُهُ: دهغه په وهلو مې پيل وکړ.
۳. عَائِيكَ بِالرَّقِيقِ: پر تا لازم دی ترڅو نرمي او لطف وکړي.

د حديث شريف معنا:

له حضرت عايشې صديقې (رضی اللہ عنها) څخه روايت دی چې زه يوه ورځ په شوخ او نارامه اوښ

سیره وم، او ما د هغه اوښ په وهلو پیل وکړ تر څو هغه اوښن آrame شي، پیغمبر ﷺ راته وویل: پر تا لازم دي چې د دي اوښ سره د نرمی او لطف څخه کار واخلي، ځکه چې هر کار په نرمی او لطف سره ښائسته کېږي او هر کار چې نرمي او لطف پکې نه وي ښه نه ښکاري او پای یې ناوړه وي.

د حدیث شریف حکمت:

سختي او تيزي د ټولو ظلمونو، دښمنو، جگړو او خنځانونو اساس دی، مگر نرمي او لطف هېڅکله هم د داسې ستونزو لامل نه ګرځي، بلکې انسان کولی شي په نرمی او لطف سره ټولې ستونزې له منځه یوسي، په همدې بناء پیغمبر ﷺ په نرمی، لطف او شفقت امر کړی دی.

د حدیث شریف گټې:

۱. په وینا او کړنو کې نرمي: انسان باید په خپلو خبرو کې محتاط اوسي او کوښښ وکړي چې مهرباني، شفقت او نرمي خبرې خپل عادت وګرځوي تر څو الله تعالی او د هغه ښادگان ورسره محبت وکړي. په یو بل حدیث شریف کې راغلي دي: ((نرمي او مهرباني د الله تعالی صفت دی او هغه نرمي او مهرباني خوښوي)).

۲. پر حیواناتو نرمي او شفقت کول: پر ټولو ژوندیو ژوو شفقت او مهرباني کول لازم دي، آن تر دې چې د هغه سرغړونکي حیوان سره چې د خطر وېره ترې هم کېږي باید په نرمی چلن وشي. ۳. له قهر، غوسې او بد خوڼی، څخه ځان ژغورل: د قهر او بد خوڼی، په حالت کې انسان خپل اعصاب له لاسه ورکوي او کله نا کله ډېر خطرناک او ناوړه کارونه ورڅخه ترسره کېږي، چې بیا ورباندې ښېمانه وي. ډېر وختونه سختي او بد خوڼي په مقابل لوري کې هم سختي پیدا کوي او د دې کار پایلې داسې اندازې ته ورسېږي چې یو لوری هم ورباندې خوښ نه وي. په همدې اساس په کار ده چې سختي او بد خوڼي پرېږدو او خپل ځانونه په لطف، مهرباني او حوصلې عادت کړو، تر دې پورې چې د سختی په مقابل کې د حوصلې او نرمی څخه کار واخلو.

۴. د نرمی او مهرباني له کبله هر کار ښائسته کېږي: انسان کولای شي چې د نرمی او لطف نتیجه په

خپلو سترگو وړني هغه داسې چې په لطف او مهرباني سره هر کار ښکېسته او په ډېره غوره او سمه توگه سرته رسېږي.

۱. لاندې عبارتونه ترجمه کړئ:
بَعِيرٌ صَعْبٌ: فَإِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ:
۲. حديث شريف اجمالي معنا بيان کړئ.
۳. حديث شريف گڼې بيان کړئ.

۱. لاندې عبارتونه له معنا سره حفظ کړئ:
عَايَتُكَ بِالرَّفْقِ فَإِنَّ الرَّفْقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ
۲. دلوست د حديث شريف په اړه يوه مقاله وليکئ او د خپلې مقالې له پاره يو مناسب عنوان وټاکئ.

پنجه د پرشم لوست

زخم او حوصله

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْقَضَاءِ). متفق عليه

د راوي پيژندنه:

دغه راوي په دريم لوست کې معرفي شوی دی.

د کلماتو معنا:

قوي او پهلوان.

د مقابل لوري په څملولو.

هغه کس چې ځان په کنترول کې ساتي.

الشَّدِيدُ :

بالصُّرْعَةِ:

الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ:

د حدیث شریف معنا :

له حضرت ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دي چې پيغمبر ﷺ وفرمايل : هغه څوك قوي نه دی چې په بهلولۍ كې خپل مقابل لوری ځملاوي ، بلکې رښتني قوي هغه څوك دی چې د غوسې پر مهال ځان كنترول كړي .

د حدیث شریف حکمت :

د انسان له بدو خصالتونو څخه يو غوسه ده چې د غوسه کورونکي په اخلاقي کمزورتيا او ناوړه تربيت دلالت کوي او خورا بدې پايلې لري ځکه چې انسان د غوسې په وخت کې ځان نشي کنترولولای او خپل اعصاب له لاسه ورکوي او په ډېرو وختونو کې د خپل غچ اخيستلو په فکر کې وي او خپل خير او زبان په نظر کې نه نيسي چې په پايله کې نه جبرائيلونکي کارونه ورڅخه تر سره کيږي . له همدې امله پيغمبر ﷺ انسانانو ته داسې لارښوونه کوي چې د غوسې په حالاتو کې هم په خپل ځان كنترول ولري او د غچ اخيستلو او زور ازمائني په فکر کې ونه اوسي .

د حدیث شریف گټې :

۱ . قوي او بهلولان هغه کس دی چې حوصله ولري : د قهرمانۍ او بهلولۍ لقب له هغه چا سره ښايي چې د غوسې په وخت پر خپل ځان كنترول او واک ولري او داسې څه ورڅخه ترسره نه شي چې د هوښيارۍ او عقل څخه ليرې وي او په راتلونکي کې د خفگان او ښېماني لامل وگرځي .

۲ . د غوسې پر وخت بايد حوصله ولرو : څرنگه چې د هر انسان غوښتنه وي چې د غوسې پر وخت خپل ځان بهلولان ښکاره کړي او د مقابل لوري د ځملولو په فکر کې وي ترڅو د زور ازمایلو له لارې خپل هدف ته ورسېږي او خپل حق تر لاسه کړي مگر د الله تعالی پيغمبر ﷺ دغه عمل ناسم بولي او توصیه کوي چې زور ازمایل په حوصله او صبر کې دی .

۳ . په خلکو کې د پيغمبر ﷺ د دې پيغام خپرول : پر خپل ځان باندي د دې حديث شريف په تطبيقولو دې بسنه ونه شي ، بلکې لازمه ده چې نور خلک هم له دې پيغام څخه خبر کړل شي په ځانگړي ډول هغه څوك چې د انتقام او غچ اخيستلو ، او زور ازمایلو په فکر کې وي ، او د دې امکان هم وي چې پر نورو خلکو ظلم او تيری وکړي . بناءً لازمه ده چې هغوی په ښه او غوره طريقه لډي حديث

شريف څخه خبر کړل شي، ځکه د ضرورت پر وخت د علم پټول ستره گناه ده.

۴. په صبر او حوصلې سره د انسان حقوق له منځه نه ځي: د قهر او غوسې په حالت کې زيات انسانان يوه لاره نيسي چې ټپي پايلې نه لري، مگر د حوصلې له برکته انسان ته ټولې لارې خلاصې وي، او کولای شي چې په ژور فکر، دقت او تدبير سره داسې لار غوره کړي چې د ټولو پکې خیر وي او هيڅ ډول نقصان او پېښمنتيا ونه لري.

۱. دلوست حديث معنا کړئ
۲. لاندې عبارتونه بشپړ او پوره کړئ:
لَيْسَ الشَّدِيدُ بِ... إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي ... نَفْسُهُ عِنْدَ الْعَصَبِ.
۳. د حديث شريف گچې وواياست.

۱. دلوست حديث شريف حفظ کړئ.
۲. دلوست د حديث شريف د موضوع په اړوند يوه مقاله وليکئ.

شپږ د پر شتم لوست

بد خوږونه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحْسَسُوا وَلَا تَحْسَسُوا وَلَا تَتَّبِعُوا وَلَا تَتَّبِعُوا وَلَا تَخَاسَدُوا وَلَا تَخَاسَدُوا وَلَا تَدَابُرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْرَانًا). متفق عليه

د راوي پيژندنه:

راوي په تېرو لوستونو کې پيژندل شوی دی.

د کلماتو معنا:

۱. إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ: له بد گومان څخه ځانونه وساتئ
۲. لَا تَحْسَسُوا: د نورو د بدو عملونو پلټنه مه کوئ.
۳. لَا تَحْسَسُوا: د خلکو عیبو نه مه څېړئ
۴. لَا تَتَّبِعُوا: د توکو نږخ مه لورئ. پدې ډول چې خپله پي نه اخلې
۵. لَا تَخَاسَدُوا: یوله بل سره حسد مه کوئ.
۶. لَا تَدَابُرُوا: یوله بل سره کینه مه کوئ
۷. لَا تَدَابُرُوا: یوله بل سره دښمني مه کوئ او اړیکې مه پرې کوئ

د حديث شريف معنا:

له حضرت ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی، چې پيغمبر ﷺ وفرمايل: يو پر بل بدگماني مه کړئ، ځکه چې بدگماني لوی دروغ دی، د يو او بل کمزوري مه بيلوئ، عيونه به يې مه رابرسيره کړئ او په نرخ کې دوکه مه کوئ او يو له بل سره حسد، کينه او دښمني مه کړئ. لي د الله بنده گانو پخپلو کې سره وروڼه شئ.

د حديث شريف حکمت:

بدگوماني، د عيونو لټول، کينه او بغض ساتل، مقاطعه او دښمني کول او نورو ته دوکه ورکول هغه ناوړه خوږونه دي چې د وگړو د بدنامۍ، لامل گرځي او د توپاني وگړي په بې ځايه ويناو او کړنو مصروفوي، کله ناکله خبره دومره سختو دښمنيو ته ورسېږي چې فيصله کول يې هم ناشوني وي.

د حديث شريف گټې:

۱. بدگوماني حرامه ده: بې له کوم دليله پر چا بدگومانه کېدل حرام دي، کله داسې هم کېږي چې د يو چا پورې تهمت وتړل شي چې دا يو ناور او حرام کار دی.

په اصل کې هر انسان عادل او پاک دی او بدې يو عارضې شې دی، چې په انسان کې پيدا کېږي، بايد هر انسان ته د خپل اصليت په نظر وکتل شي او تر څو پورې چې د يو انسان بدې د دلايلو او علامو په رڼا کې څرگند نشي هغه يو پاک او عادل شخصيت دی او هېڅوک دا حق نه لري چې په خپلو اټکلونو، تشو گومانونو او بې ځايه آوازو د چا په حق کې د بدۍ، قصارت او فيصله وکړي.

په خپلو منځونو کې د بدگومانيو د ضررونو او ورڅخه د خلاصون د لارو چارو په هکله بحث وکړئ.

۲. تحسس او د نورو د ښو او بدو پلټل ښه کار ندی:

تحسس د خلکو د پټو رازونو پلټلو ته وايي، محسس انسان هغه چاته وايي چې شپه او ورځ په دې لټه کې وي تر څو د خلکو د کورونو له پټو رازونو او پټو کړو وړو څخه ځان خبر کړي، او بيا خپل

ليدلي او اورېدلي معلومات نورو ته بيان کړي.

۳. تجسس هم ناروا عمل دی:

تجسس د خلکو تر منځ د پټو رازونو راټولولو ته وايي، ترڅو نورو ته ورسول شي، تجسس د مجلسونو مصروفیت له منځه وړي انسانان دې ته اړ کړي چې ځینې ویناوې او جایزې کړنې (په ځانگړي ډول د کور داخلي کارونه) د خاصو خلکو او مجلسونو د غړو تر منځ (پټ وساتي) نو داسې ډول معلومات راټولول حرام عمل دی، لازم دي چې د داسې کار څخه ځان وساتل شي. البته د دولت د کشفی او استخباراتي شبکه له لوري د دینمندانو د دسیسو او پلانونو تعقیبول تر څو د مجرمینو او د هغوی د طرحو مخه ونیسي، همدا راز د اداري فساد، تورلیزو او اخلاقي فسادونو څخه ځان خبرول د دې حدیث د حکم څخه مستثنی دی، بلکې په ټولنه کې ځینې وخت د داسې کارونو ترسره کول فرض کفایي حسابېږي، چې د دې څخه سربېره ټولنه د لوی فساد په لمن کې لوېږي.

۴. ټنډجش حرام کار دی:

ټنډجش ډېر د مړېدې په بیعه کې منځ ته راځي، او هغه داسې وي چې د بازار د جنسونو د یو جنس د قیمت د اوچتولو په غرض یو کس د بل کس سره پدې خبره اتفاق وکړي چې د پېرودونکي په وړاندې به یو کس د پېرودونکي او بل د پلورونکي نقش اداء کړي، او پېرودونکي به د دې لپاره چې نورو ته دوکه ورکړي یو جنس په ډېر اوچت قیمت ورڅخه واخلي، چې دا کار له یوه پلوه فریب او دوکه ده او له بل پلوه د یو څو دوکه بازو په وسیله د اجناسو د قیمتونو لوړول ټولې ټولنې ته ضرر رسول دي.

فعالیت

زده کورونکي دي د بنوونکي په مرسته د نجش ((مزايدي يعه)) تمثيل کړي.

ارزونه

۱. دلرست د حديث شريف معنا بيان کړئ.
۲. لاندې کلمې معنا کړئ:
لَا تَدَابُرُوا: لَا تَحْسَبُوا: يَا أَيُّكُمْ وَالظَّنُّ:
- ۳- د پورتنی حديث شريف گټې په لنډه ډول بيان کړئ.

کورنۍ دنده

لاندې عبارتونه حفظ کړئ:

۱. يَا أَيُّكُمْ وَالظَّنُّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ .
۲. لَا تَحْسَبُوا وَلَا تَحْسَبُوا وَلَا تَنَاجَشُوا .

اووه دېرشم لوست

د مخکې لوست د حدیث شریف پاڼې برخه

۴- یو له بل سره کینه او حسد کول جواز نه لري:

په تېرو لوستونو کې مو د دې موضوع په اړه مفصل معلومات تر لاسه کړي دي.

۵- کینه او بغض حرام دي:

کینه او بغض دوستي او ملګرتیا له منځه وړي، د خلکو تر منځ اړیکې پېرې کوي، د جګړو او اختلافاتو لامل ګرځي، له همدې امله د اسلام مقدس دین بغض او هغه څه چې د بغض لامل ګرځي حرام ګرځولي دي.

حسد تعریف، او د غېټې سره څه توپیر لري؟ بیان یې کړئ.

۶- د اړیکو پېرې کول او یو له بل سره دښمني کول حرام کارونه دي: دا چې اسلام سوله ایز ژوند، او د ټولنیزو اړیکو ټینګښت ته ځانګړې پاملرنه کوي له دې امله د اړیکو پېرې کول او دښمني کول د اسلام له روحې سره مخالف کارونه دي.

په یو بل حدیث شریف کې چې بخاري او مسلم روایت کړی دی راغلي دي: (د یو مسلمان لپاره دا روا نه دي چې د بل مسلمان سره له دریو ورځو څخه زیاته مقاطعه وکړي، کله چې له یو بل سره مخامخ شي نو یو له بل څخه مخ اړوي، په دوی کې غوره هغه څوک دی چې پر بل باندې د سلام په اوچولو کې لومړیتوب وکړي).

له بل پلوه له یو چا سره د خبرو نه کول مغرضو او فاسدو خلکو ته د دې زمینه برابروي چې له یو چا څخه بل چا ته تحریف شوي خبرې ورسوي، چې بالاخره خبره لوېې دښمنۍ ته رسېږي.

۷- د الله تعالى بندگي:

انسانان بايد عاجز او متواضع وي، او دا سوج وکړي چې که هر څومره د قدرت، لوړ مقام او ډېرې پياوړتيا خاوند وي بيا هم د الله تعالى عاجز بنده دي، نو په کار نده چې د الله تعالى له حکمونو څخه سرغړونه وکړي.

۸- د وروړولۍ ژوند:

په کار ده چې د مسلمانانو تر منځ د وروړولۍ اړيکې ټينگې او را ژوندۍ کړای شي چې د وروړولۍ څخه هدف همغه نږدې همدري، خير غوښتل او زړه خوږۍ وي لکه د يو بدن د اعضاو په څېر چې د يوې عضوي په درد سره ټولې اعضاوې د نا ارامۍ احساس کوي او د هغې په راحت سره ټولې اعضاوې د راحت احساس کوي.

ارزونه

۱. لاندې عبارتونه بشپړ کړئ:
 اَيَّاكُمْ وَالطَّنَّ فَإِنْ أَكْذَبَ الْحَدِيثَ وَلَا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَسُوا وَلَا تَخَسَّدُوا وَلَا وَلَا تَدَابَّرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا.
۲. حديث شريف كوم عبارت د بغض په حرمت دلالت كوي؟
۳. حديث شريف كوم عبارت د مقاطعې په حرمت دلالت كوي؟
۴. حديث شريف كوم عبارت د بدگوماني په حرمت دلالت كوي؟

کورنۍ دنده

۱. لاندې عبارتونه حفظ کړئ:
 لَا تَحَسَدُوا وَلَا تَبَاغَضُوا
 وَلَا تَدَابَّرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا.
۲. د يو مناسب عنوان لاندې د لوست د حديث شريف په اړه يوه مقاله وليکئ.

اته د پرستم لوست

نېشه يي توکي

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((كُلْ مُسْكِرَ حَرَامٍ وَمَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ)) رواه ابن ماجه.

د راوي پېژندنه:

په دويم لوست کې يې پېژندنه وشوه.

د کلماتو معنا:

کوم شي چي نېشه راوړي

ډير بې

لږ بې

ما أسکر:

کثیره:

قليله:

د حديث معنا:

له حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی چې پيغمبر ﷺ وفرمايل: هر هغه څه چې مستي او نېشه راوړي حرام دی او هر هغه څه چې زيات يې نېشه راوړي لږه انازه يې هم حرامه ده.

د حديث شريف حڪمت:

نېشه يې توکي وگړي او ټولنه له خوراسختو زيانو سره مخ کوي. لکه ديني زيانونه، روغتيايي زيانونه، ټولنيز زيانونه، اقتصادي زيانونه، سياسي زيانونه، امنيتي زيانونه او داسې نور. په همدې اساس په سالمه ټولنه کې بايد د نېشه يې توکو د استعمال څخه په کلکه ډډه وشي.

د نېشه اي توکو تعريف:

نېشه يې توکي هغه توکي دي چې متداوم استعمال يې د مرکزي اعصابو د فعاليت سيستم ته تغير ورکوي او زيات استعمال يې د بندي او روحي روږدوالي لامل گرځي.

د نېشه اي توکو ډولونه:

نېشه اي توکي هم په طبعي توگه وجود لري لکه اپين چې د کوکارو له بوټو څخه لاس ته راځي او هم په مصنوعي او کيمياوي ډول چې په لابراتوارونو کې جوړېږي لکه هيروين، مورفين، کوکائين، کوډين او داسې نور.

د نېشه اي توکو ضررونه:

د نېشه يې توکو استعمال ډير جسمي او روحي زيانونه لري لاندې يې بيلوو.

۱. بدن د دفاعي سيستم کمزوري کول.
۲. د مرکزي اعصابو د فعاليت ستونز.
۳. د زړه د ټکان زياتوالی.
۴. د ستوني او بلوډو سرطان.
۵. د ليد کمزوري کول.
۶. د وينې د فشار لوړول.
۷. په وينه کې د غوړوالي زياتوالی.
۸. د زړه درېدل.

۹. د تنفسي سيستم خرابيدل.
۱۰. روحي تشويشونه لکه (خفگان، اضطراب، خائنه ناستی، په ځان باندي بې باوري او نااميدي) پيدا کول.

۱. د حليت شريف معنا واضح کړی.
 ۲. د نيشه يي توکو مهم ضررونه بيان کړي.
 ۳. لاندي عبارتونه بشپړ کړی:
- ((کل مُسْکَر))
 ((ما اَسْکَر کثیره فـ..... حَرام))

حليت شريف له معنی سره حفظ کړی.

د نيشه اي توکو د اضرارو په اړه يوه مقاله وليکئ چي له بشپړو کړنو څخه کمه نه وي.

نېټه د بر شم لوست

فاسده بيعه

په نولسم لوست کې مو باطله بيعه وپېژندله، اوس غواړو چې په فاسده بيعه وپوهېږو.

د فاسد تعريف:

فاسد په لغت کې: د صالح ضد دی يعنې نا سم.

اوپه اصطلاح کې: فاسده بيعه هغه ده چې په اصل کې مشروع او روا وي، خو د صفت له مخې صحيحه نه وي، يعنې د انعقاد شرطونه يې موجود وي، خو د صحت له شرطونو څخه پکې کوم شرط مختل شوی وي.

مثلاً په بيعه کې داسې شرط کېښودل شي چې عقد د هغه تقاضا نه کوي او ورسره موافق نه وي، لکه په دې شرط د يو کور خرڅول چې په کرايه به يې نه ورکوي.^{۵۰}

حکم يې:

مبيعه او مال په قبض کولو سره ملک گرځي، تصرف په کې نافذ دی، خو هر يو د متعاقدينو کولای شي چې بيعه فسخه کړي او اخيستی مال بيرته رد کړي، ترڅو فساد له منځه ولاړ او د شخړه منځه ونيول شي.^{۵۱}

د فاسدي بيعې جُنبې احکام:

• په فاسده بيعه کې يراخي د عقد په کولو سره ملک نه ثابتېږي ترڅو چې له عقد سره سم د بايع په اجازه قبض شوی نه وي.

• که چيرې په فاسده بيعه کې بايع مشتري ته مبيعه تسليم کړي، او په عقد کې دواړه عوضه (مبيعه او ثمن) مال وي، پدې صورت کې مشتري د مبيعي ملک گرځي، او بايع د ثمن ملک گرځي.^{۵۲}

۵۰ - البحر الرائق (ج ۱/ ۶ ص ۲۹) - مجمع الانهر - (ج ۵ ص ۲۴۰) - رد المحتار - (ج ۲ ص ۱۰۰)
۵۱ - الجوهرۃ النيرة: ۸/ ۳۹۲
۵۲ - الجوهرۃ النيرة - (۲ / ۲۶۹) - العناية شرح الهداية - (۹ / ۱۸۸)

- لاندې پوښتنو ته څوابونه وړایاست:
- ۱- فاسده بیهه لفظ او اصطلاحاً تعریف کړئ؟
 - ۲- د فاسدې بیې حکم څه دی؟

د باطلې او فاسدې بیې تر مینځ توپیر څه دی؟ په کتابچو کې یی ولیکئ.

خلو بنېستم لوست

مکروه بيعه

له منعده شويو بيعو څخه مو باطله او فاسده بيعه وپيژنئله، اوس غواړو چې په مکروه بيعه وپوهېږو.^{۵۲}

د مکروه بيعې تعريف:

مکروه په لغت کې: د مجبور ضد دی، يعني بد گڼل شوی.

او شرعاً: هغه بيعه ده چې اصلاً او وصفا روا وي، خو د يوه بل شی له کبله ورڅخه د ډډې کولو حکم شوی وي، لکه د جمعې د آذان په وخت کې اخيستل او خرڅول.^{۵۳}

حکم يې:

په مکروه بيعه کې له قبض څخه مخکې ملکيت ثابتېږي او د قيمت ورکول واجبېږي.^{۵۵}

د مکروه بيعې مهم ډولونه:

۱. نجش:

نجش په لغت کې: د چال لورته د مرغانو هې کولو ته وايي.

او د شريعت په اصطلاح کې: د دريمگري له لورې د مال قيمت لوړول، پداسې حال کې چې پخپله يې اخيستونکی نه وي، بلکې يو اړخې د نورو د هڅولو لپاره يې قيمت لوړول غواړي، نجش بل کيږي.^{۵۱}

ددې بيعې حکم: دا بيعه مکروه بيعه ده. ځکه دا د يو مسلمان ورور د ضرر لپاره يوه جيله جوړول دي، له دې امله شريعت ورڅخه منعه کړې ده.

۲. د ورور په بيعه باندي بيعه کول:

ددې صورت داسې دی چې دوه گسان (بايع او مشتري) د يوې سلعې (سامان) په بيعه کولو لگيا وي، بايع خپل شی قيمت کړي، په دې وخت کې بل مشتري راشي او ددوی په بيعه کې ځان ورگډ کړي، او هغه شی له بايع څخه يا په زيات قيمت او يا په هغو يادو شيو ثمنو واخلي.

۵۳- د امام صاحب راج په وړاندې تحريمی مکروه: هغه ده چې په ظنی دليل چې شبهه پکې موجوده او ثابتې وي، او حرامو ته ور نژدې وي. (فتح القدیر: ۲۳۹/۵، والبحر الرائق (ج ۱۶/ص ۳۰)، وتبيين الحقائق (ج ۸/ص ۴۲۳). رد المحتار - (ج ۱۹/ص ۲۰۶).

۵۵- الهدایة (حاشیة) (۱۹). ۵۶- بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۱۱/ص ۴۹۳).

د دي بيعي حکم: دغه بيعه مکروه ده، ځکه له رسول الله ﷺ فرمايي: (دا پکار نه ده چې يو مسلمان د خپل ورور په بيعه کې دخان لپاره ورگډ شي). او دا ځکه چې په دې بيعه کې بل مسلمان

ورور ته اذيت او ضرر رسېږي.^{۵۷}

۳. د قافلي مخې ته ورتګ:

صورت يې دادی چې يو څوک د داسې قافلي په راټګ خبر شي چې ډير سلمان (لکه غنم) يې رابار کړي وي، او يو سړی ورشي او ټول هغه څه ورڅخه واخلي چې قافلي راوړي وي، او بيا يې بڼار ته راوړي او د خپلې خوښې د قيمت مطابق يې خرڅوي. او يا دا چې بڼاري سړی صحرایي ته ووايي: مال دې زما سره کيږده، په مناسب وخت کې به يې په بڼاريانو درته په لوړ قيمت خرڅ کړم. **د دي بيعي حکم:** دغه اخيستل مکروه دي، ځکه د يوه روايت له مخې رسول الله ﷺ فرمايي: (ناسو د قافلي مخې ته د تجارت لپاره مه ورځئ) {صحيح البخاری ۳۶۷/۵}، دغسې کول هلته مکروه دي چې د منطقي اوسيدونکي په قحطۍ او تنګ کي وي او داکار ورته ضرر رسوي، او که يې ضرر ورته نه رساوه بيا ګناه نلري.^{۵۸}

۴. د جمعي د آذان په وخت کې بيعه کول:

د بيعي مکروهه وخت د جمعي د آذان څخه پيل کېږي: الله تعالى فرمايي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ}. "ای مؤمنانو! کله چې د جمعي په ورځ د لمانځه لپاره آذان وشي نو د الله د ذکر خواته وځغلی، اخيستل او خرڅول پريږدئ".

د دي بيعي حکم: دغه بيعه مکروه ده، ځکه لدې سره غير مشروع شی څيرمه شوی دی چې هغه د جمعي د لمانځه او يا د خطبي نه پاتې کيدل دي.

پدې ټولو صورتونو کې بيعه مکروه ده خو عقد او تړون ورباندې نه فاسدېږي.

ذکر شوی بيعي شرعا مکروه دي، حکمت يې ووايست چې ولې مکروه ګرځول شوې دي؟

ارزونه

آ- لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايست:

- ۱- مکرره بيعه تعريف کړئ.
- ۲- د مکرره بيعې حکم څه دی؟
- ۳- په لنډه توگه د مکرره بيعې مهم ډولونه وښايست.
- ب- د لاندې صحيحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (×) نښه کيږدئ:
 - ۱- د نجش حکم: نجش بيعه مکرره ده () .
 - ۲- د جمعې د آذان په وخت کې بيعه مکرره نه ده () .
 - ۳- د مکرره هلو سره عقد نه فاسلېږي () .

کورنۍ دنده

د مکرره بيعو په هکله يوه مقاله وليکئ.

يو خلوښتم لوست

اقاله

محمود له يوه دکان څخه يوه جامه واخيستله، چې کله خپل کور ته ولاړ د جامې په اخيستلو پښیمانه شو، نو پلورنځي ته راغې او ورڅخه يې وغوښتل چې جامه بيرته واخلي او ده ته خپلې پيسې ورکړي، د دکان خاوند دا وړاندیز قبول کړ خپله جامه يې واخيسته او ده ته يې خپلې پيسې ورکړې.

د اقالې تعريف:

اقاله په لغت کې: پورته کولو، اولرې کولو ته وايي.^{۱۰}

او په اصطلاح کې: د متعاقدينو په خوښه د بيعې له مينځه وړلو ته اقاله ويل کېږي.^{۱۱}

د اقالې د روا والي حکمت:

اقاله د دې لپاره روا شوې ده، ترڅو د خلکو لپاره آسانتيا رامنځ ته شي، ځکه کله داسې پېښېږي چې يو سړی په پيسو يو څه واخلي او بيا وگوري چې دې پيسو ته اړتيا لري، او کله يو شی خرڅ کړي بيا وگوري چې دې هغه شي ته اړتيا لري، او په بيعه پښیمانه شي، نو اسلامي شريعت د اقالې اجازه ورکړې ده، اود عقد مقابل لور یې دې خبرې ته تشويق کړی دی چې هغه قبوله کړي.

د اقالې حکم:

په بيعه کې اقاله جائزه ده، ځکه له رسول الله ﷺ څخه روايت دی فرمايي: { مَنْ أَقَالَ نَادِمًا، أَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ }^{۱۲}. (څوک چې له يوه پښیمانه انسان سره اقاله وکړي، بيعه له مينځه يو سي الله تعالی به يې گناوې له منځه يو سي).

او بل دا چې د بيعې عقد کول د دواړو اړخونو (بايع او مشتري) حق دی، نو د دې حق هم لري چې هغه له مينځه يو سي.^{۱۳}

د اقالې شروطونه:

۱- په اقالې کې بايد دواړه اړخه راضي او خوښ وي.

۲- مبيعۀ بايد د اقالې پيژندګړتۍ موجوده وي، ځکه اقاله د عقد لري کول دي، محل او ځای يې مبيعۀ ده.

۳- قبيح القدير - راج ۱۵ / ص ۴.

۴- تبیین الحقائق: ۵۱۱-۶.

۵- رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَهَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ، وَالتَّحَكُّمَ.

۶- رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ، وَابْنُ مَاجَهَ، وَصَحَّحَهُ ابْنُ جَبَّانَ، وَالتَّحَكُّمَ (۲- المنهاج: ۲۸۹-۲۸۸)

فعالیت

احمد په سلو افغانو له محمود څخه د چای پر ترموز واخیست، له اخیستلو وروسته محمود پښیمانه شو، او له احمد څخه یې وغوښتل چې خپل مال یې بیرته ورکړي، احمد ومنله خو لس افغانۍ گټه یې هم ورڅخه واخیسته، اوس ووايست چې دغه معامله اقاله ده او که نه؟

د دې باب اړوند مسائل:

۱. اقاله ګول د فسخي په معنا ده، مګر دا چې فسخه کول متعذر او ناشوني شي، او هغه دا چې په مبيعه کې له قبض څخه وروسته جلا زيات والی راشي (لکه کوم خاړوی چې بچې وزيږوي).
۲. که چيرې تر لومړنيو ثمنو په زيات قيمت اقاله وکړي، اوا د لومړني ثمنو د جنس په خلاف اقاله وکړي، پدې صورتونو کې دا عقد اقاله نه بلکه له سره نوي بيعه ده.
۳. د ثمنو ضايع کيدل او له مينځه تلل د اقالې کولو د صحت مانع نه ګرځي، خو د مبيعي هلا کيدل او له منځه تلل د اقالې د صحت مانع ګرځي.

ارزونه

آ- لاندې پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ:

۱. د «مَنْ أَقَالَ نَادِمًا، أَقَالَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ» معنی بیان کړئ.
 ۲. د اقالې د رواوالي حکمت او گټه څه ده؟
 ۳. د اقالې حکم څه دی؟
- ب- لاندې تش ځایونه پکې کړئ:
- اقاله په لغت کې: ته وايي.
- او په شريعت کې:

ج- د لاندې صحیحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (✗) نښه کړئ:

۱. دا شرط نه دی چې د اقالې دواړه اړخه به په اقاله کولو راضی او خوښ وي ()
۲. دا شرط نه دی چې مبيعه دې د اقالې په وخت کې موجوده وي ()

کورنۍ دنده

رسول الله (ص) فرمایي: «مَنْ أَقَالَ نَادِمًا، أَقَالَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ» دغه حدیث شریف په خپلو کتابچو کې شرح کړئ؟

۶۴ - الفتحة الاسلامي وادته - (ج ۵ / ص ۴۳۶)

دوه څلورېستم لوست

د مړاېحې بيعه

د مړاېحې تعريف:

لغتاً: مړاېحه گټې او ډير والي ته وايي.

او شراً:

په معلومه گټه باندي د مال خرڅولو ته د مړاېحې بيعه ويل كيږي.

ددې بيعې د جواز سبب او حکمت:

ډير داسې مشتريان شته چې په سوداگري کې مهارت نه لري، او يا د بازار د قيمت څخه خبر نه وي، نو دا خونښوي چې له يو چا څخه په معلومه گټه يو شی واخلي، مثلاً ورته وايي: په سلو کې پنځه افغانۍ گټه درکوم.

نو په دې طريقه په مطمئنه توگه بيعه کولای شي.

د مړاېحې حکم:

د مړاېحې د بيعې عقد او تړون شرعاً جائز دی، ځکه د جواز ټول شرطونه پکې شتون لري.

د مړاېحې د صحت شرط:

۱. د اخيستلو اصلي قيمت بايد معلوم وي.

۲. د گټې اندازه بايد معلومه وي.

د دې باب اړوند احکام:

• په اصلي قيمت باندي د دوبي، رنگ ورکونکي، طراز نقش او نگار کونکي) او مزي (ناوړنکي)، او د حمل (بارولو، نقلولو)، او خوراک پيسې ورزياتيدل جواز لري، خو د خرڅولو په وخت کې به داسې وايي: دا شی په دومره راته تمام شوی دی، او داسې به نه وايي چې ما په دومره اخيستی دی.

• د امام ابوحنيفه (رحمه الله) په وړاندې كه چيرې د مړابچې په بيعه كې مشري په كوم خيانت پوه شو، نو دى اختيارلري كه يې خونه وي په ټولو شمنو دې واخلي، او يا دې بيرته وركړي.

فعايت

د مړابچې بيعه په مختلفو صورتونو تمثيل كړئ.

ارزونه

لاندې پوښتنو ته ځواب وړايست:

۱. د مړابچې بيعه تعريف كړئ؟
۲. حكم يې څه دى؟
۳. د مړابچې شرطونه څه دي؟
۴. د مړابچې د بيعې د جواز سبب ذكر كړئ.
۵. د مړابچې دوه حكمونه ذكر كړئ.

کورنی دنده

د مړابچې د بيعې په هکله عمده ټکي په خپلو کتابچو کې وليکئ؟

دری خلو پښم لوست

د توليې بيعه

په تېر لوست کې مو د مړابچې بيعه وپېژندله چې ګټه پکې کېږي، اوس غواړو چې د توليې بيعه وپېژنو.

د توليې تعريف:

توليه په لغت کې: بل چاته د ولايت او واک ورکولو ته وايي.
اصطلاحاً: پخپل سر (په اخيستل شوي قيمت) د شې پلورلو ته وايي.

په توليه کې بايع نه ګټه کوي او نه نقصان.^{٦٥}

د توليې د بيعې د مشروعيت دليل:

په يو روايت کې راغلي دي چې: ابوبکر رضي الله عنه دوه اوبندان واخيستل، رسول الله ﷺ ورته وفرمايل (وَلَيْتِي اَصْحَمًا) يعني: يو اوښ پخپل سر راکړه يعني: په هغو ثمنو (قيمت) بې راکړه چې تا پرې اخيستی دی.^{٦٦}

د توليې د بيعې د روايې حکمت:

خلک توليې ته اړ دي، ځکه په خلکو کې داسې کسان شته چې د شيانو په قيمتونو نه پوهېږي، نو له داسې چا څخه مرسته غواړي چې هغه ورباندې پوهېږي، تر څو په ډاډه زړه بيعه تر سره کړي.^{٦٧}

د توليې د صحت شرطونه:

- ١- عوض او بدل بايد مثلي او يا قيمتي وي.^{٦٨}
- ٢- عوض او بدل بايد د مستري مملوک (خپل مال) وي.^{٦٩}

د توليې د بيعې مختلف صورتونه تمثيل کړئ.

٦٥- رد المحتار - (ج ١٩ / ص ٤٨٤) ٦٦- مجمع الانهر في شرح ملتقى الابحر - (ج ٥ / ص ٣٢٢)
٦٧ - الفقه الحنفى وادلته: ٢- ٥٢ ٦٨- رد المحتار - (ج ١٩ / ص ٤٨٤)

د توليه بيعي احكام:

- د امام ابو حنيفه (رحمه الله) په وړاندې، که چيرته اخيستونکي د تولي په بيعه کې په خيانت خبر شي نو بيا دې په هماغه اندازه له ثمنو څخه (قيمت) کم کړي.
- په توليه کې موزون او مکيل شيان بايد بيا له سره وزن او پيمانه شي، له هغې وروسته دې مشتري ته ورکړل شي، تر څو دواړه طرفه د هغې له اندازې څخه مطمئن شي.^{۱۹}

ارزونه

لاندې پوښتنو ته ځواب ووايست:

۱. د تولي بيعه تعريف کړئ.
۲. د تولي بيعي حکم څه دی؟
۳. د تولي شرطونه کوم دي؟
۴. د تولي بيعي د مشروعيت دليل ذکر کړئ.
۵. د تولي حکمونه ذکر کړئ.

کورنۍ دنده

د مړايحي او تولي فرق په خپلو کتابچو کې وليکئ؟

څلور څلورېښم لوست

رېا (سود)

د احمد زوی ډیر سخت مریض شو، د هغه د علاج لپاره دی (۱۰۰۰۰) افغانیو ته اړتیا لري، محمود ورته وايي: زه به دغه پیسې درکړم، خو یوه میاشت پس به (۱۲۰۰۰) افغانی راکوي، او که را دي نه کړي نو بیا به د هرې میاشتې په تیریدلو سره ماته دوه دوه زره افغانی، اضافیه راکوي، یعنې یو کال پس به احمد د محمود څخه (۳۴۰۰۰) افغانی پروروی وي.

د رېا تعریف:

رېا په لغت کې: زیاتوالی ته وايي.

او په اصطلاح کې: بې عوضه زیاتوالی رېا بلل کېږي.^{۷۰}

د رېا د حرمت دلیل:

الله تعالی ﷻ فرمایي: { وَأَكُلُ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا }^{۷۱}.

ژباړه: او الله تجارت رواه، او سود بې ناروا کړی دی.

د رېا (سود) د تحریم حکمت:

په سود کې د نیوزلو او تنگ لاسو د ضعف نه ډیره ناوړه استفاده کېږي، د دې پر ځای چې په دوی باندې تر حرم او مهر باندې وشي او له دوی سره بېلایان مرسته وکړي او یا کم تر کمه هغوی ته قرض حسنه ورکړل شي، د هغوی پاتې جپادونو او شتمنیو ته بې هم سترگې نیولې وي، او په پای کې بې له هغو نه هم خلاص کړي، او یا دا چې ټول عمر بې خپل غلام وگرځوي. (دغه حقیقت د جاهلیت په دوره کې وجود درلوده)

د رېا حکم: په شریعت کې رېا (سود) مطلقاً حرام دی.

۷۰ -- رد المحتار ج ۲۰ / ص ۹۸

۷۱ - [البقرة/ ۲۷۵]

د ربا صورتونه:

۱. کله چې په مال کې د قدر او جنس دواړه صفتونه موجود شي پدې صورت کې هم زیادت په کې حرام دی او هم نسیه، لکه: د (سل گرامه) طلا تبادله په یو سل او شل گرامه طلا باندې.
۲. کله چې په مال کې له دې دواړو (قدر یا جنس) صفتونو څخه یو (زالل) شي په هغې کې زیادت روا دی خو نسیه پکې حرامه ده، لکه: د څلورو منو غنمو خرڅول په پنځه منه اوریشو باندې چې دا لاس په لاس روا خو نسیه یې حرامه ده.

فعالیت

که یو څوک د یوه پسه په عوض کې یو پسه او یو وری واخلي، ایا دا سود بلل کېږي؟

ارزونه

لاندې پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ:

۱. په شریعت کې د ربا (سود) حکم څه دی؟
۲. د ربا او سود د حرمت حکمت څه دی؟
۳. د ربا څو صورتونه بیان کړئ.

کورنۍ دنده

د ربا او سود د حرمت او ټولنې ته د هغې د ضررونو په هکله یوه مقاله ولیکئ.

پنځه څلورېنځم لوست

قرض

رسول الله ﷺ فرمایي: { څوک چې د يو مسلمان د ژوند مشکل ور آسانه کړي الله تعالى به د ده مشکل ور آسانه کړي. } ، او الله تعالى تر هغه د ده مرسته کوونکی دی تر هغه چې دی د خپل ورور مرسته کوي { ۷۲ .

د قرض تعريف:

لغة: غوڅولو او پرې کولو ته وايي، په قرض کې هم يو څوک له خپل مال څخه يوه برخه پرې کوي او بل ته يې ورکوي، قرض ته سلف هم وايي.

شرعاً: يوه چاته د مثلي مال ورکول دي چې هغه گټه ور څخه واخلي او مثل يې بيرته قرض ورکونکي ته ورکړي. ۷۳

د قرض رکن:

رکن يې ايجاب، او قبول دی.

د قرض د مشروعيت دليل: قرض په قرآن، سنت او اجماع ټولو دلائلو باندې ثابت دی.

۱. د کتاب الله دليل: الله تعالى فرمايلي: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَوَلَّيْتُمْ بَيْنَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوا } ۷۴ .

"اي مؤمنانو، کله چې د کومې ټاکلې نېټې له پاره ناسې په خپلو منځو کې د پور معامله کوئ، نو هغه وليکئ."

۲. د سنت دليل: رسول الله ﷺ فرمايي: ((هر مسلمان چې بل مسلمان ته دوه ځلي قرض ورکړي خداى به ده ته د يو ځل قرض په اندازه د صديکي کولو اجر ورکوي.)) ۷۵

دي مبارک حديث مفهوم دوى چې د قرض پينځوس په سلو کې ورته د صديکي په شان محاسبه کېږي.

۳. د اجماع دليل: ټول اهل علم د قرض ورکولو په جواز متفق دي. ۷۶

د قرض د روا والي حکمت:

کله داسې اقتصادي ستونزه انسان ته پېښېږي چې د بل چا نېکايي مرستو ته اړ کېږي، او خلک ده ۷۷

۷۲ - شعب الايمان: نهقي - (۶ / ۱۰۴) .

۷۳ - {البقرة: ۲۸۲} .

۷۴ - مسند الصحابة - (۲۶ / ۹۵)، ابن ماجه او ابن حبان يې عبدالله ابن مسعود څخه روايت کړى دى.

۷۵ - العناية شرح الهداية - (ج ۹ / ص ۲۸۸) - الفقه الاسلامي وادلته - (ج ۵ / ص ۳۳۹) .

ته په وړيا توگه پيسې نه ورکوي، او دی هم د نورو صديقي نه قبولي، نو يو اخځنی لاره همدغه ده چې د پورې مودې لپاره د چا نه پور (قرض) واخلي، او بيا ټپي بيرته ورکړي.

ځکه خو شريعت قرض روا کړی دی، او خلک يی دې ته هڅولي دي چې محتاجو او اړو کسانو ته قرض ورکړي.

د قرض حکم:

د قرض اخيستونکي ملکيت سمدلاسه په (قرض) اخيستل شوی مال کې ثابتېږي، او د ده په ذمه (په غاړه) سمدلاسه د هغه مثل ثابتېږي، چې بايد قرض ورکونکي ته ټپي په راتلونکي کې ورکړي.^{۷۷}

د قرض شرطونه:

۱- قرض ورکونکي ته راجع شرط: دا دی چې قرض ورکونکي بايد د تبرع (احسان کول) اهليت ولري، نو که يو مميز هلاک يو چاته قرض ورکړي دا صحت نه لري ځکه چې شريعت ده ته د داسې تصرف جواز نه دی ورکړی چې په هغه کې د ضرر احتمال وي لکه هبه او داسې نور.^{۷۸}

۲. قرض (قرض ورکړ شوي مال) ته راجع شرطونه دا دي:

۱- قبض کول ټپي.

ب- قرض ورکړل شوی شی بايد مثلي وي، لکه پيمانه کيدونکي، او تلل کيدونکي شيان، يا سره نژدې شميرل کيدونکي شيان، نو د داسې شي قرض ورکول چې د هغه مثل نه وي جواز نلري، ځکه هغه بيا د شعخړو لامل گرځي.^{۷۹}

۳. په قرض باندې به گټه نه اخيستل کېږي، ځکه اصل په قرض کې د ثواب او اجر حاصلول دي، او له قرض اخيستونکي سره احسان کول دي، نو که قرض ورکونکي په قرض اخيستونکي معلومه گټه کېږدي دا جواز نه لري، ځکه دا د ربا (سود) شبهه پيدا کوي.

خو که قرض اخيستونکي پخپله خوښه له اخيستل شوي شي څخه ښه شي ورکړي، بيا کومه پروا نه لري، بلکې دا د قرض ښه اداء، او ښه کار دی، رسول الله ﷺ فرمايي: {خَيْرُ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً} ^{۸۰} ښه او غوره د خلکو هغه دی چې قرض په ښه توگه اداء کوي.

۷۷- بدائع الصنائع (ج ۱۷ / ص ۴۲۵)

۷۸- بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۱۷ / ص ۴۱۶)

۷۹- بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۱۷ / ص ۴۱۸)

۸۰- المعجم الکبری . طبرانی ۳۹۴/۱

فعالیت

۱- ستاسو په سیمو کې څه ډول پوړونه ورکول کېږي، ددې لوست په رڼا کې دهغه څرنگوالی په گوته کړئ.

۲- د قرض د شرطونو په هکله له یو بل سره مباحثه وکړئ.

ارزونه

آ. لاندې پوښتنو ته ځوابونه ورکړئ:

۱. قرض لغته او اصطلاحاً تعریف کړئ.
۲. د قرض د مشروعیت دلیل څه دی؟
۳. د قرض حکم څه دی؟
۴. د قرض رکن او شرطونه څه دي؟
- ب. د لاندې صحیحو جملو مخې ته د (✓) او د غلطو جملو مخې ته د (✗) نښه کېږئ:
۱. د قرض رکن ایجاب دی فقط ()
۲. قرض په هر شی کې جواز لري ()

کورنۍ دنده

د قرض عمده مطالب په خپلو کتابچو کې ولیکئ.

شپږ څلورېنځم لوست

د صرف بيعه

د صرف تعريف:

په لغت کې: د پورشي د مخ اړول له يوې خوانه بلې خوانه ته وايي.^{۸۱}

اوپه شريعت کې: صرف د تقودو بيعه ده په تقودو باندې، که يې جنس يو وي، او يا توپير سره ولري.

او له تقودو څخه مراد: سره زړه سپين زړه او هغه څه دي چې د دې دواړو پر ځای درېږي، لکه مرو چې پيسې.^{۸۲}

د نومولو وجه:

دغه عقد په (صرف) باندې ځکه ونومول شو چې په دغې بيعې کې غالباً هر جانب خپلې پيسې له يوه حالت څخه بل حالت ته اړوي، مثلاً: ريال يا ډالريا کلاډي په افغاني اړوي.

د صرف د بيعې حکم:

کله چې د صرف د بيعې شرطونه پوره شي په هغه صورت کې جائزه ده.

د صرف د بيعې شرطونه:

۱. د جانيبو له جدا کېدو مخکې (له يوه اوبل څخه) د مال قبضول.
۲. پدې بيعه کې خپار شرط وجود نه لري، ځکه چې خپار شرط اضافي وخت ته اړتيا لري، او د صرف په عقد کې تاخير او تاجيل د شخړو سبب گرځي.
۳. همدارنگه تاجيل به هم پکې نه وي.

د صرف د بيعې احکام:

۱. د سپينو زرو په سپينو زرو، او د سرو زرو په سرو زرو خړخول جواز نه لري، مگر دا چې د دواړو انازه په يو شان وي.

۲. که چيرې سره زړه سپينو زرو خړخ کړل شي، پدې صورت کې تفاضل او زياتوالی جواز لري، او له بيليدو مخکې قبض کول واجب دی، او که چيرې د صرف په بيعه کې عاقلين د بديليو له قبضولو

۸۱ - (لسان العرب)

۸۲ - مجمع الاثر في شرح ملتقى الابحر - (ج ۵ / ص ۴۶).

- مخکې سره بیل شي نو دا عقد باطل دی .
۳. د صرف په بیعه کې مخکې لږې چې عرضین قبض شي تصرف کول پکې جواز نه لري .
۴. رایجه پیسې د تقلیدو حکم لري .^{۸۳}

په بازار کې د صرف د بیعې موجوده بیلگې او نمونې یې د حکم سره بیان کړئ .

۱. د صرف بیعه تعریف کړئ .
۲. له نقودو څخه مراد څه دی ؟
۳. د صرف د بیعې حکم څه دی ؟
۴. شرطونه یې څه دي ؟

د دې لوست خلاصه په خپلو کتابچو کې ولیکئ .

اوه څلویښتم لوست

د سَلَمُ بېعه

محمود د غنمو بزرګ دی ، دی پیسو ته ضرورت لري ، احمد هغه ته پیسې ورکوي خو له هغه نه (۵۰۰) کیلو ګرامه غنم اخلي ، اما غنم فعلا وجود نه لري ، مګر دغنمو مقدار او نور ټول مشخصات یې معلوم کړل ، ترڅو چې په راتلونکې کې د دوی ترمنځ کوم اختلاف او شخړه واقع نه شي.

د سلم تعريف:

سلم په لغت کې: تسلیمولو او سپارلو ته وايي.^{۸۵}
او اصطلاحاً: په عاجل مبلغ باندې د اجل^{۸۶} مال تبادلې ته وايي.

د سلم بېعې اړوند اصطلاحات:

رب السلم مشتري ته وايي.

مسلم إليه بايع ته وايي.

مسلم فيه بيعي ته وايي.

راس المال هغه مبلغ ته ويل کېږي چې مخکې بايع ته ورکول کېږي.

د سلم د مشروعيت دليل:

سلم په کتاب الله ، سنت مطهره، او د امت په اجماع باندې ثابت دی:
دکتاب الله د لیل: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ }^{۸۶}.

"اې مؤمنانو، کله چې د کومې ټاکلې نېټې له پاره تاسې په خپلو منځو کې د پور د راکړې ورکړې معامله کوئ، نو هغه وليکئ".

د سنت مطهره دليل:

روایت شوی دی چې رسول الله ﷺ (د هرهغه شی له بيعي څخه منعه کړې ده چې له انسان سره موجوده نه وي، خو سلم ته یې اجازه ورکړې ده).^{۸۷}

همدارنګه پیغمبر اکرم ﷺ فرمایي دي: که څوک سلم کوي نو باید دجنس النمازه (وزن او یا پیمانه په کې معلومه وي) او همدارنګه باید دجنس د تسليمي وخت هم معلوم وي.^{۸۸}

.....
۸۳- (هغه مال چې د یوې ټپا اګلې مودې وروسته په لاس ورشي).

۸۵- رد المحتار - (ج ۲۰ / ص ۲۹۹ - مجمع التهر - (ج ۵ / ص ۹۷۳ - ۸۶- البقرة: ۲۸۲
۸۷- العباية شرح الهادية - (۹ / ۳۸۵). تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق - (ج ۱۱ / ص ۲۵۱

د اجماع دليل:

د ټول امت علماء د سلم په جواز متفق دي.

د سلم د مشروعيت حکمت:

د سلم په روا کولو کې د بايع د حاجت رفع کول په نظر کې نيول شوي دي، او د دې پر ځای چې حاجتمند شخص سود کوونکو ته پناه وړوي او په سود ورڅخه پور واخلي، هغه له وخت څخه مخکې خپل محصول د سلم له لارې خرڅوي او لدې لارې مال لاس ته راوړي. همدارنگه ممکنه ده چې مستري د ثمن له کم والي څخه گټه واخلي.

د سلم حکم: د بايع لپاره په ثمنو کې، او د مستري لپاره په مبيعه کې د ملکيت ټاټيل دي.

د سلم شرطونه:

د سلم بيعه تر هغه صحت نه پيدا کوي تر څو په هغې کې اووه (۷) شرطونه پوره نشي:^{۸۹}

۱. جنس به معلوم وي. (چې غنم دی که اوريشې)
۲. نوعه (دول) به يې معلوم وي. (لکه آبي يا للمي).
۳. صفت به يې معلوم وي. (لکه اعلى او اذنى)

۴. اندازه به يې معلومه وي.

۵. وخت او موده به يې معلومه وي.

۶. د ثمن يا راس المال مقدار او مشخصات بايد معلوم وي.

۷. د مال د تسليمولو ځای ټاکل چې بايع به يې مستري ته تسليموي، (مخصوصاً که چيرې جنس داسې شى وي چې د هغه په انتقالولو باندې مصارف راځي).

د سلم اړوند احکام:

• سلم پداسې شى کې جائز ندی چې هغه شى د عقد له وخته د تړون ترپای پورې په بازارونو کې پيدا نه شي.

• سلم تر هغه صحت نه پيدا کوي تر څو چې ثمن (يا رأس المال) د عاقدينو تر جدا کيدلو مخکې د بايع له خرقابض نه شي.

• هر هغه شى کې سلم جائز دی، چې د صفت او اندازې پېژندل يې په دقت سره وکړل شي. او

کوم شی چې د صفت تعین او د اندازی پېژندل یې ممکن نه وي په هغه کې سلم جائز نه دی.

لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړایاست:

۱. سلم تعریف کړئ؟
 ۲. د سلم د مشروعیت حکمت، او دلیل څه دی؟
 ۳. د سلم شرطونه کوم دي؟
 ۴. د سلم حکمونه بیان کړئ؟
- د صحیح (✓) نېټه د صحیحو جملو مخې ته او د غلط (✗) نېټه د غلطو جملو مخې ته کېږدئ:
۱. مسلم فیه چې د عقد له وخته نیولی د عقد تر پایه په بازارونو کې و موندل شي سلم په کې جواز نه لري () .
 ۲. سلم تر هغه پورې صحت نه پيدا کوي تر څو چې د عاقلینو د جدا کیدلو نه مخکې بايع شمن قبض نه کړي. () .

د سلم په هکله یوه مقاله ولیکئ .

اته څلوېښتم لوست

رهن (ګروهي)

يوه کس يو بکس په مؤجل ثمن (قرض) واخيست، ولي، بايع ورڅخه غواړي چې هغه خپل ساعت ورته په ګروهي پېژړي، کله يې چې پېښې راوړي نو بيا به ورته دهغه ساعت ورکړي دغه صورت د ګروهي ګڼل کېږي.

د رهن تعريف:
{ رهن په لغت کې: }

د يوه شي حېس او بندولو ته وايي.
{ او په اصطلاح کې: }

د يوه شي بندول دي د يوه حق د لاس ته راوړلو لپاره^{۹۱}
د رهن د مشروعيت دليل:

رهن په کتاب الله، سنت نبوي، او اجماع ثابت دی:
د کتاب الله دليل: الله تعالي فرمايي: {وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ} ۹۲.
که تاسې د پرديسي په حال کې يې اود سند لیکلو له پاره کوم لیکونکی پيدا نه شو، نو د شيانو په ګرو اخيستلو معامله وکړئ^{۹۳}.

د سنت نبوي دليل:

له بې بې عايشې رضی الله عنها څخه روايت دی: {رسول الله ﷺ له يو يهودي څخه طعام واخيست، او هغه ته يې د اوسپنې زغره په ګرو ورکړه^{۹۴}.

د رهن د مشروعيت حکمت:

د رهن د روا والي حکمت ډيور کره کول، له هيريدلو، انکار، د پوروروي د افلاس (نادارۍ) څخه د قرض ورکونکي د مال ساتنه، خان ته اطمینان پيدا کول، او د پور د ژورکولو لپاره د پوروروي هڅول دي.^{۹۵}

واهن: د مرهون اصلي مالک ته ويل کېږي.

۹۱- رد المحتار - (ج ۲۷ / ص ۹۱) - الغاية - (ج ۱۴ / ص ۴۴۷) - مجمع الانهر - (ج ۸ / ص ۳۱۰)
۹۲ - [البقرة: ۲۸۳].
۹۳ - بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۱۳ / ص ۳۸۵)

مرتهن:

هغه چاته ويل کيږي چې مروهونه ورسره گرو (بندي) وي.

مروهون يا مروهونه يا رهن:

هغه شي ته ويل کيږي چې په گرو ورکول کيږي.

د رهن حکم:

د پور د پري کيدو تروخته مرتهن د مروهون د حبس اوساڼي واک لري.^{۹۰}

د رهن رکن:

دگروى رکن ايجاب او قبول دي، کوم چې دراهن او مرتهن تر منځ ترسره کيږي، لکه نور عقود او ترونونه. نو رهن په ايجاب او قبول ترسره کيږي، او په قبض کولو سره بشپړيږي.^{۹۱}

د رهن د صحت شرطونه:

۱. مرتهن بايد د قبض کولو اهليت ولري، يعنې عاقل وي.
 ۲. د مروهوني قبض به د رهن په اجازه ترسره کيږي.
 ۳. مروهونه بايد مشاعه (شريکه) نه وي. ځکه د مشاع شي قبضول او بندول صحيح نه دي.
- ## د رهن احکام:

۱. مرتهن دا حق لري چې له رهن څخه خپل پور وغواړي، او په همدې خبره يې بندي کړي.
۲. که چيرې رهن (اصلي مالک) د مرتهن له اجازې پرته رهن خرڅ کړي دغه بيعه د مرتهن تر اجازې پورې موقوفه ده، که هغه ورته اجازه ورکړي بيا د ده بيعه صحت پيدا کوي، همدارنگه که رهن خپل پور مرتهن ته ورکړ بيا هم بيعه صحت پيدا کوي.

۳. که چيرې رهن (اصلي مالک) مړ شي، نو د ده ورثه دې مروهون خرڅ کړي، او د ده پور دې ورباندې پرې کړي.^{۹۲}

دوديزه گروي (بيع الوفاء):

په دې بيعه کې داسې شرط ايښودل کيږي چې: بايع حق لري هر کله چې وغواړي ثمن مستري ته بيرته ورکړي او مبيعه ترېنه واخلي.

دغه بيعه خلک د دې لپاره کوي چې دگروى څخه د استفادې لپاره يوه لاره جوړه کړي. ځکه تر څو چې بايع د مستري پور نه وي پرې کړی، مستري (مرتهن) د مبيعي (گرو شوي مال) څخه بلاعوضه گټه اخلي.

يوه ډله د فقهاوو دغه بيعه جائزه بولي.

.....
۹۵ - بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۱۳ / ص ۳۸۴)
۹۶ - المعانيه شرح الهداية - (ج ۱۴ / ص ۴۲۸) - الفقه الاسلامي وادلته - (ج ۶ / ص ۶۴)
۹۷ - الکتاب - فقه حنفي - (ج ۱ / ص ۲۱۹)

فعالیت

دودیزه گروي (بيع الوفاء) له شرعي گروي سره مقایسه او تمثیل کړئ.

ارزونه

آ- لاندې پوښتنو ته ځوابونه وړایاست:

۱. رهن لغة او اصطلاحاً تعریف کړئ.

۲. د رهن حکم څه دی؟

۳. د مشروعیت حکمت، او دلیل یی ذکر کړئ.

۴. رکن یی څه دی؟

۵. د صحت شرطونه یی وړایاست.

ب. د صحیح (۷) نښه د صحیحو جملو مخې ته او د غلط (۸) نښه د غلطو جملو مخې ته کیرئ:

۱- د رهن د قبض لپاره اهلیت شرط نه دی () .

۲- د رهن قبضول به د رهن په اجازه ترسره کیري () .

کورنۍ دنده

د رهن په هکله په خپلو کتابچو کې یوه مقاله ولیکئ؟

نېه خلوښتم لوست

اجاره

احمد يو موټر ته ضرورت درلوده، خو ده د موټر د اخیستلو توان نه درلود، نو ده له يوه شرکت سره قرارداد وکړ چې هره ورځ به دهغه شرکت په موټر کې خپلې وظيفې ته ځي، او په مقابل کې به دمیاشتي (۲۵۰) افغانۍ ورکوي، دغه عقد اجاره گڼل کېږي.

د اجاري تعريف:

په لغت کې: اجاره اسم مصدر دی د(اجرت) يعنې: مزد او د کار عوض ته وايي.
په اصطلاح کې: د مال په مقابل کې د يو شخص او يا د يو شي نه گټه اخیستلو ته اجاره وايي.^{۹۹}

د مشروعت دليل يې:

د سنت دليل: رسول الله ﷺ فرمايي: «مزدور ته مخکې له دې چې خولې يې وچې شي خپله مزدوري ورکړئ.»^{۱۰۰}

د اجماع دليل:

د امت په اجماع سره اجاره روا ده.

د مشروعت حکمت يې:

اجاره ددې لپاره روا شوې ده چې د خلکو اړتياوې ورباندې پوره شي، ځکه هر يو شخص ټول هغه څه نه لري چې ورته اړتيا لري.

مستاجر:

(د جټيم په کسري سره) هغه څوک دی چې د پيسو په مقابل کې گټه تر لاسه کوي.

اجير: هغه څوک دی چې پيسې اخلي او مقابل لوری ته کار کوي او گټه ورته رسوي.

حکم يې:

له عقد سره سم په منافعو کې د مستاجر ملکيت ثابتېږي، او په ثمنو کې د اجير ملکيت ثابتېږي.^{۱۰۱}

۹۹- درر الاحکام شرح غرر الاحکام - (ج ۷ / ص ۴۵)

۱۰۰- سنن کبری - بیهقي ۱۲۱/۶

۱۰۱- تبیین الحقائق شرح کنز الدقائق - (ج ۱۴ / ص ۳۷)

رکني

د اجاري رکن ايجاب او قبول دی، پداسي لفظ سره چې په اجاره باندي د لالت وکړي.^{۱۰۲}

د اجيرانو ډولونه:

۱- مشترک اجير . ۲- خاص اجير.

مشترک اجير :

هغه څوک دی چې تر هغه د اجوري مستحق نه کيږي تر څو چې کار بشپړ نه کړي، لکه رنگ ورکونکي، او دوري (جامه مينځونکي).

خاص اجير:

هغه څوک دی چې په (ټاکلي) موده کې د خپل ځان په تسليمولو د اجوري مستحق گرځي، اگر که کار ورځځنه وانه خيستل شي، لکه يو څوک چې د يوې مياشتې کار لپاره په اجوره نيول شوی وي، البته که کار يې نه کاوه او يا په کار نه پوهيده نو بيا دې د شرطنامې مطابق عقد ورسره فسخه کيږي.^{۱۰۳}

د اجاري د صحت شرطونه:

۱. د تړون دواړه اړخه بايد پرې رضایت ولري.

۲. معقود عليه رگڼه او منفعت چې اتفاق ورباندي شوی، بايد معلوم وي، څو د شخړو مانع وگرځي.
۳. معقود عليه به حقيقتاً او شرعاً د تسليمولو وړ شی وي، او خاوند به يې د تسليمولو وس لري، نو د داسې يو شي په اجاره ورکول چې د هغه تسليمېدل حقيقتاً ناشونی وي جواز نه لري، لکه د تبنديلي اوبن اجاره کول.

۴. کومه گڼه چې په هغې تړون شوې وي، هغه به شرعاً روا گڼه وي.

۵. اجوره به معلومه وي.

فعاليت

اعاره له اجاري سره څه توپير لري؟ د استاذ په مرسته يې ځواب ورکړئ.

.....
۱۰۲- بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع - (ج ۹ / ص ۳۱۰)
۱۰۳- البحر الرائق - (۷ / ۳۰۰).

احکام:

۱. کوم شی چی په بیعه کې شمن کیدلای شي، هغه په اجاري کې اجوره کیدلای شي.
۲. د استوگنې لپاره د کورونو او دکانونو په اجاره نیول روا دي سره لدې چې د گټې اخیستلو هدف یې خوږگند نه وي.
۳. د کرنې لپاره د زراعتي ځمکو اجاره کول جائز دی خو تر هغه وخته عقد نه صحیح کېږي تر څو چې د کښت نوعیت روښانه نه کړای شي او یا په پیل کې دا وړانې چې هر څه چې زړه یې وغواړي هغه به کړم.
۴. د سپرلي او بار لپاره د حیواناتو په اجاره نیول جائز دي.^{۱۰۴}

د اجاري مختلف صورتونه بیان کړئ

لاندې پوښتنو ته ځواب ورکړئ:

۱. اجاره په لغت او اصطلاح کې تعریف کړئ؟
۲. د اجاري د مشروعیت دلیل، او حکمت څه دی؟
۳. د اجاري حکم څه دی؟
- ب. د صحیح (✓) نښه د صحیحو جملو مخې ته او د غلط (✗) نښه د غلطو جملو مخې ته کيږي:
۱. په اجاره کې باید د تړون دواړه اړخه رضایت ولري () .
۲. معقود علیه چې هغه منفعت او گټه ده باید معلومه وي () .

د دې لوست عمده ټکي وليکئ؟

۱۰۴- الکتاب - فقه حنفی - (ج ۱ / ص ۲۷۲) - درر الحکام شرح مجلۃ الاحکام - (۱ / ۳۷۳)